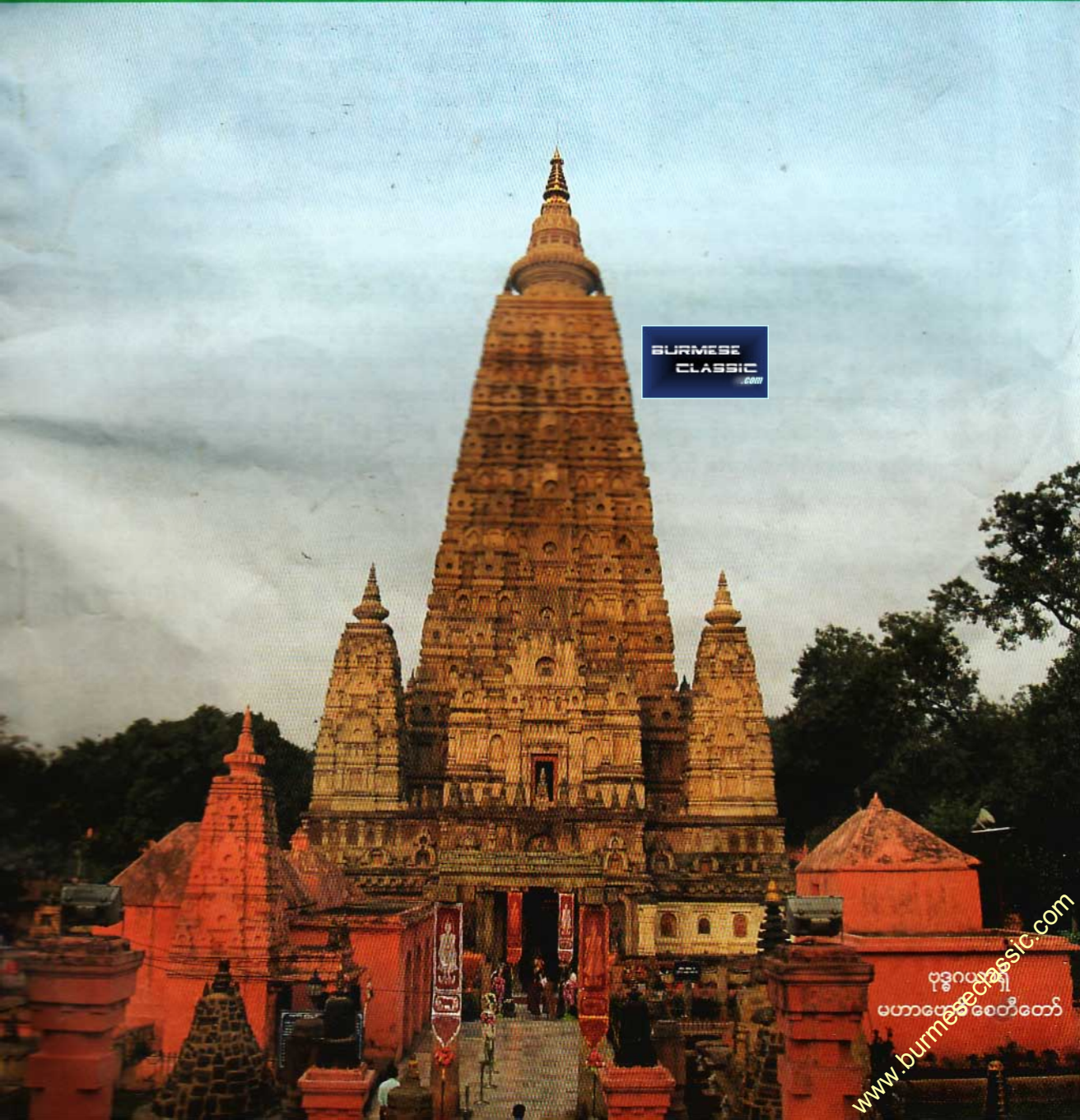

မြတ်မဂ်လာ

စာစောင်

အတွဲ - ၂၉ ၊ အမှတ် - ၆ ၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ် ၊ ဒီဇင်ဘာလ

BURMESE
CLASSIC
.COM

ဗုဒ္ဓဂယာ
မဟာဗျူဟာစေတီတော်

နဟော တဿ ဘဝဝတော အရတတော သဗ္ဗသမ္ပဒဿ
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း)မြို့နယ်

သီရိမင်္ဂလာမဟာစည်ရိပ်သာ

ပဓာနနာယကဆရာတော်

ဓမ္မကထိက ဗဟုဇနဟိတဓရ

ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒကမဟာထေရ်

(တွံတေးဆရာတော်)

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒကသည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊
ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ထန်းကြီးကျေးရွာဇာတိ ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်
ဦးသောင်းညွန့်၊ မယ်တော် ဒေါ်လှစိန်တို့က ၁၃၂၄-ခုနှစ်၊ ဝါဆို
လပြည့်ကျော် ၆-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် အသက် ၁၃-နှစ်အရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ ၁၃၄၄-ခုနှစ်တွင် ရဟန်းဖြစ်
တော်မူသည်။ ဆရာတော်သည် ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ဝမ်းဘဲကုန်းကျေးရွာ၊ လောကမှန်ကူသိမ်ကြီးကျောင်းဆရာတော်၊ သိမ်တော်
ကျောင်းဆရာတော်၊ မန္တလေးမြို့၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ်၊ ဇေယျမော်ကျောင်းဆရာတော်နှင့် ပဲခူးမြို့၊ ကြာခတ်ပိုင်းကျောင်းတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့၊ အင်းစိန်ရွာမပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ကမ္ဘာအေး တိပိဋကမဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်တို့ရှိ စာချအကျော်ဆရာတော်
ကြီးများထံတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူဆည်းပူးခဲ့သည်။ အစိုးရပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးနှင့် ဓမ္မာစရိယတန်း
တို့ကို အောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူပြီးနောက် ရဟန်း ၇-ဝါအရတွင် အင်းစိန်ရွာမ
ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ပဓာနနာယကဆရာတော်ကြီး၏ တာဝန်ပေးချက်အရ တွံတေးမြို့ ကျောင်းသစ်ကျောင်းကို စာသင်တိုက်
အဖြစ် တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်၍ ငါးနှစ်ကြာမျှ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။ ၁၁-ဝါအရတွင် ရန်ကုန်မြို့၊
မဟာစည်သာသီနာရိပ်သာကြီးသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံး၍ ဝိပဿနာတရားတို့ကို ဆရာတော်ကြီးများထံ နည်းခံ၍ အားထုတ်
တော်မူသည်။ တရားအားထုတ်ရင်း နယ်လှည့်ဓမ္မကထိကတာဝန်နှင့် ဝန်ဆောင်တာဝန်တို့ကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။
၁၃-ဝါအရ ၁၉၉၅-ခုနှစ်တွင် ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ ၅၁-ရပ်ကွက်၌ သီရိမင်္ဂလာမဟာစည်ရိပ်သာကို တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့
သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ရဟန်းရှင်လူယောဂီတို့အား တရားဟော၊ တရားပြ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်သည်။
အမေရိကန်၊ ဂျပန်၊ ပြင်သစ်၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ အီတလီ၊ တရုတ်၊ ထိုင်း၊ အိန္ဒိယ၊ သီရိလင်္ကာ၊ နီပေါနိုင်ငံများသို့လည်း အခါအား
လျော်စွာ ကြွရောက်၍ တရားဟော၊ တရားပြလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အနှယ်နယ်အရပ်ရပ်
သို့လည်း လှည့်လည်၍ တရားဓမ္မများ ဟောကြားတော်မူလျက်ရှိသည်။ သံဃာ့အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်တွင်လည်း ဒဂုံမြို့သစ်
မြောက်ပိုင်းမြို့နယ် သံဃနာယကအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ဆရာတော်အား နိုင်ငံတော်အစိုးရက ၂၀၀၄-ခုနှစ်တွင် ဓမ္မကထိကဗဟုဇနဟိတဓရဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ဆက်ကပ်
လျှာပေးခဲ့သည်။

ဩဝါဒ

“ခိုင်မြဲသော အောင်နိုင်ခြင်း”

- * အခြားသူကို အောင်နိုင်ခြင်းထက် မိမိကိုယ်ကို အောင်နိုင်ခြင်းကသာ ခိုင်မြဲမြင့်မြတ်သည်။
- * မိမိကိုယ်ကို အောင်နိုင်သူကိုလည်း ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူသည်။
- * မိမိကိုယ်ကို အောင်နိုင်မှလည်း မိမိတို့ဘဝ မုချချမ်းသာကြမည်။
- * ထို့ကြောင့် မိမိတို့ကိုယ်ကို တရားဓမ္မနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်လည်းကောင်း အောင်နိုင် အောင်
ကြီးစားကြပါ။

ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒကမဟာထေရ်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
 အယ်ဒီတာချုပ်
 ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)
 အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ
 ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)
 တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
 ဦးဉာဏ်လင်းအောင်(ပထမကြီး)
 အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ
 ကိုစောမောင်မောင်လွင်(ဘီအေ)
 အယ်ဒီတာ
 ကိုအောင်ထက်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
 ၈/၄၊ ပထမထပ်(က)၊ ဓမ္မာရုံ(၁-လမ်း)၊
 ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၂၄၉၃၆ (ရုံးချိန် ၁၀-၂၀၊ ၄-၅)

ဖြန့်ချိရေးမှူး
 ဒေါ်ယဉ်အိ

ဖြန့်ချိရေးဌာန
 မင်္ဂလာရာဇင်ဒြည်စာပေဖြန့်ချိရေး
 အမှတ်-၂၆၆၊ မြေညီထပ်(၃)၊ လမ်း-၄၀(အထက်)၊
 ၉-ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း-၀၁-၃၇၄၉၃၂ (ဆိုင်)
 (ရုံးချိန် ၁၀-၂၀၊ ၅-၆)

ယခုလ မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံ
 ဗုဒ္ဓဂယာရှိ မဟာဗောဓိစေတီတော်

ဓာတ်ပုံ
 ဒေါ်သက်ရီ (လမ်းသစ်ရိပ်သာ၊ ရန်ကုန်မြို့)

အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ
 ဦးစန်းလှိုင်၊ ကိုဟန်ရွှေ

ပုံနှိပ်သူ
 ဒေါ်သန်းကြည် (၀၂၆၇၈)
 ဝင်းရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်
 ၂၆/၉၇-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ကွန်ပျူတာ
 ခင်ချိုဆက်

စိတ်ကောင်းရှိ၊ သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ

မြတ်မင်္ဂလာ

စာစောင်

၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် စတင်ထုတ်ဝေသည်။
 မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းက ထုတ်ဝေသည်။

ကြွေးငွေ

ဘဒ္ဒန္တ ကုန္တကမဟာထေရ် ... ၁

ခေါင်းကြီး

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထွန်းကားတိုးတက်ရေး ... ၄

ယခုလ မျက်နှာဖုံး

ဗုဒ္ဓဂယာရှိ မဟာဗောဓိစေတီတော် ...မင်းစော ၆

ထူးခြားသိဖွယ် အသွယ်သွယ်

မန္တလေးမြို့ ကုသိုလ်တော်ဘုရားကျောက်စာများ
 ...သန်းဝင်းရှိန် ၁၄

ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကြီး ဦးသန်း ပုံတူရုပ်တုဖွင့်ပွဲ
 ...အောင်ဟိန်းထက် ၁၇

ကံသာလှစာတိမိသားစု၏
 ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀-ကျော်အလှူ ...မြေပြန့်-မောင်သန့် ၁၉

ဆဋ္ဌမအကြိမ် တောင်တန်းကထိန် ...မြကျော်ဟန် ၂၀

အသက်ရာကျော်အဘိုး ဦးမြရင် ...ဘုန်းဆွေဌာယ်(မုံရွေး) ၂၂

ဆောင်းပါး

မုံရွာမြို့ မဟာဗောဓိကာရာမကျောင်းတိုက် ...ဝဏ္ဏသီရိ ၉

စာရေးဆရာမ သန်းမြင့်အောင်နှင့်

အတုယူဖွယ် ပရဟိတလုပ်ငန်းများ ...နန္ဒာမိုးမြေ ၂၃

သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ။

အတွဲ-၂၉၊ အမှတ်-၆။

၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ နတ်တော်လ။

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ။

ရခိုင်ပညာရှိ မဟာပညာကျော်

လောဘတဏှာကို အနိုင်တိုက်နိုင်သူ

အုတ်ဂူပေါ်မှ စာကောင်းစာမွန်များ

မြတ်မင်္ဂလာစာဖတ်ပရိသတ်အမေး

မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော်အဖြေ

သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်နေသဘောထား (၆)

...ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ ၄၀

အဆုံးမှာတော့ အရှက်သာအဖတ်တင်(၂)

ဓမ္မရတနာသုတ္တန်ဒေသနာ(ဒုတိယ ပတ္တနာသုတ္တန်)

...အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ ၄၇

ဉာဏ်ရည်ထက်ဖို့ အားကစားစို့

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီး ဒေါက်တာအရှင်ကုမာရာဘိဝံသ(၉)

...မင်းယုဝေ ၅၃

မြတ်မင်္ဂလာသိမှတ်စရာ

မြတ်မင်္ဂလာစာအုပ်စင်

...မင်းစောထက် ၆၆

...ဦးမင်္ဂလာ ၇၄

ကံ ကံ၏အကျိုး

အရဟံဂုဏ်တော်တန်ခိုး

သေတွင်းမှလွတ်မြောက်ခြင်း

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

ကံတရားအကျိုးပေးပုံဆန်းကြယ်

သေပြီးမှ ပြန်ရှင်လာသူများ

သတင်း

ကုသိုလ်ပြုကြသူငါ ပြည်မြန်မာ

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်သတင်းလွှာ

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သတင်း

အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်သတင်း

*** စာစောင်နာယကအဖွဲ့**

* ၁။ ဘဒ္ဒန္တ သိရိန္ဒာဘိဝံသ

(တိပိဋကဓရ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

* ၂။ ဘဒ္ဒန္တ ဝါယာမသာရ

[အဂ္ဂမဟာဂန္ထ ဝါစကပဏ္ဍိတ

သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ၊

ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ၊ ဘီအေ(မြန်မာစာ)]

* သာသနာရေးဦးစီးဌာန

* အဘိဓမ္မာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊

* ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း နည်းပြဆရာတော်

* ၃။ ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာသိရိလင်္ကာရ

(ရွှေပြည်ဟိန်းဆရာတော်)

* (မဟာဓမ္မကထိက ဗဟုဇနဟိတဓရ)

* (တိပိဋကဒီပဘာဏက၊ ဒီပနိကာယကောဝိဒ၊

ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ)

* ၄။ ဦးကြည်တွဲ

(မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ)

* ၅။ ဦးစိုးသန်း

(မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

အတွင်းရေးမှူး)

*** ထုတ်ဝေသူ**

* ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)

* မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

* အာဇာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း

* ရန်ကုန်မြို့။

*** တန်ဖိုး**

* ရန်ကုန်-၃၀၀/-၊

* နယ်-ကား ၃၀၀/-+ကားခ။ ရထား ၃၁၅/-။

* နယ် စာတိုက် V.P.P ရွေးယူစနစ်

* ၁၀-အုပ်နှင့်အထက် တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊

* ၁၀-အုပ်အောက် V.P.P ဖြင့် မပို့ပါ။

* နယ် စာတိုက် R.L ကြိုတင်ငွေပေးစနစ်

* ၁၀-အုပ်နှင့်အထက် တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊

* ၁၀-အုပ်အောက် ယူလိုသူများအတွက် စာအုပ်တန်ဖိုး

* ၃၀၀/-ကို စာပို့ခနှင့်ပေါင်း၍ အောက်ပါအတိုင်း

* ပေးပို့မှာယူနိုင်ပါသည်။ (၆-လစာ ဧည့်သွင်းရန်)

* ၁-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၃၀၀/-

* ၂-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၄၀၀/-

* ၃-အုပ်မှ ၅-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၇၀၀/-

* ၆-အုပ်မှ ၉-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၁၀၀၀/-

* စောင်ရေ-၅၀၀၀

၇၂၊ ၇၃

၇၅

၇၆

၇၈

မြတ်မင်္ဂလာ

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထွန်းကားတိုးတက်ရေး

ယနေ့ကမ္ဘာတွင် ရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရပ်ဝတ္ထုများ၊ တိထွင်မှုများ စသည်တို့သည် အရှိန်အဟုန်ကြီးစွာဖြင့် တိုးတက်ပေါ်ထွန်းလျက်ရှိသည်။ ယင်းတို့တွင် အများစုမှာ လူသားတို့ကောင်းကျိုးအတွက်ဖြစ်သည်။ အနည်းစုမှာမူ လူသားတို့၏ ဆိုးကျိုးကို ဖြစ်စေသည်။ ဥပမာ-လူသတ်လက်နက်ဆန်းများ တိထွင်ခြင်း၊ အကျမြူလက်နက်၊ ဓာတုလက်နက် စသည်တို့ ထုတ်လုပ်ခြင်းများ ဖြစ်သည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖြစ်သော စိတ်ဓာတ်ရေးရာ၊ အကျင့်စာရိတ္တရေးရာတို့ဘက်တွင်ကား အနည်းငယ်သာ တိုးတက်မှုရှိ၍ များသောအားဖြင့် ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးလျက်ရှိနေသည်ကို ဝမ်းနည်းရင်နာဖွယ် ကြားသိနေရသည်။

ယမန်နှစ်က အိန္ဒိယပြည်၊ နယူးဒေလီမြို့တွင် ဘတ်စ်ကားပေါ်၌ အသက် ၂၃-နှစ်အရွယ် ဆေးကျောင်း သူတစ်ဦးကို လူမဆန်စွာ အုပ်စုဖွဲ့မှိမ်းကျင့်ပြီး သတ်ပစ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ပြုကျင့်သူ တရားခံ အမျိုးသား လေးဦးစလုံးအား သက်ဆိုင်ရာတို့က သေဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

မကြာမီက ချက်သမ္မတနိုင်ငံမှ ကော်စတာရီကာနိုင်ငံသို့ လူမှုကူညီရေးလုပ်ငန်းများ လာရောက်လုပ်ကိုင် ပေးနေသော ကျောင်းသူတစ်ဦးကို ဗြိတိန်နိုင်ငံသားတစ်ဦးက အဓမ္မပြုကျင့်၍ သတ်ပစ်ခဲ့သည်။ ထိုတရားခံအား ကော်စတာရီကာတရားရုံးက ထောင်ဒဏ် ၂၅-နှစ် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ကြောင်း ကြားသိခဲ့ရသည်။

အလားတူပင် နိုင်ငံပေါင်းများစွာ၌ အမျိုးသမီးငယ်များအား အဓမ္မပြုကျင့်ခြင်း၊ အဓမ္မပြုကျင့်ပြီး သတ်ဖြတ်ခြင်းစသော လူမဆန်သည့်အမှုပေါင်းများစွာကို ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်လိုလိုပင် ကြားသိနေရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း ထိုသို့သော လူမဆန်စွာပြုကျင့်မှုများသည် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမိုလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၇-ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်သည့် ပထမအကြိမ် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး လွှတ်တော်၊ ဆဌမပုံမှန်အစည်းအဝေးတွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးလုံခြုံရေးနှင့် နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီး ဗိုလ်မှူးကြီး တင်ဝင်းက ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှ ဩဂုတ်လအထိ ရှစ်လတာကာလအတွင်း ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အတွင်း၌ အဓမ္မပြုကျင့်ခံရမှု ၉၇-မှုဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းတို့တွင် အရွယ်မရောက်သေးသည့်ကလေးများ အဓမ္မ ပြုကျင့်ခံရမှု ၆၉-မှုပါဝင်နေကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။ အလားတူပင် အခြားသော တိုင်းဒေသကြီးများ၊ မြို့နယ်များ၊ ကျေးရွာများတွင်လည်း အမျိုးသမီးကလေးများအား လူမဆန်စွာ အဓမ္မပြုကျင့်ကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြားသိနေရသည်။

ဤသို့ ကမ္ဘာနိုင်ငံအများ၌ လူမဆန်စွာ အဓမ္မပြုကျင့်မှုတို့ တိုးတက်များပြားလာသည်နှင့်အမျှ အမျိုး သမီးငယ်များအား လူကုန်ကူးမှုများလည်း စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် ကြားသိနေရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း မြန်မာ အမျိုးသမီးကလေးအချို့ လူကုန်ကူးခံနေရသည်။ လက်ရှိတွင် လူကုန်ကူးခံရမှုနှုန်း မြင့်တက်လျက်ရှိသည်။ အဓိက ဆက်သွယ်သည့်နိုင်ငံမှာ တရုတ်နိုင်ငံဖြစ်နေကြောင်း၊ အများစုမှာ မြန်မာအမျိုးသမီးများကို ငွေကျပ် ၂၅-သိန်း နှင့် သိန်း ၅၀-အကြားပေး၍ ဝယ်ယူနေကြောင်း၊ ထိုလူမဆန်သောအမှုများကို မြန်မာနိုင်ငံ လူကုန်ကူးတားဖ် နှိမ်နင်းရေးအဖွဲ့နှင့် တရုတ်ရဲတပ်ဖွဲ့တို့ ပူးပေါင်းကာ တားဆီးလုပ်ဆောင်နေကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ရပ်တန့်ခြင်း မရှိသေး၊ ဆက်လက်ပြုကျင့်နေဆဲဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူကုန်ကူးသည့်အမှုအရေအတွက်မှာ နှစ်စဉ် ၅၀-ကျော်မှ ၂၀၀-နီးပါးအထိ ရှိနေကြောင်း၊ လူကုန်ကူးခံရသူများမှာလည်း ၂၀၀-ခန့်မှ ၄၀၀-ခန့်ကျော်အထိ ရှိနေကြောင်း၊ အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးငယ်များမှာ အများဆုံးဖြစ်နေကြောင်း၊ ထိုလူကုန်ကူးခံရသူများမှာ အဓမ္မထိမ်းမြားစေခြင်း၊ ပြည်တန်ဆာပြုစေခြင်း၊ အဓမ္မအလုပ်ခိုင်းစေခြင်းနှင့် သူတောင်းစားအဖြစ် ခိုင်းစေခြင်းတို့ ခံနေရကြောင်း ရဲတပ်ဖွဲ့၏စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်ကို ဝန်ထမ်းကြီးများက ဖော်ပြကြသည်။

တက္ကတွင် ဤသို့လျှင် အမျိုးသမီးငယ်များ အဓမ္မပြုခံရခြင်း၊ လူကုန်ကူးခံရခြင်း၊ လောဘသားဝန်ထမ်းတို့ အဝတ်လိုက်စားခြင်း၊ လာဘ်စားခြင်း၊ အပြစ်မဲ့သူများကို သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ အိမ်ဖော်များကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း၊ လောဘသားစီးပွားရှင်ကြီးအချို့က ပြည်သူလူထုများအပေါ် မတရားခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်း၊ အခွန်ရှောင်ခြင်း၊ အလုပ်သမားများကို သွေးစုပ်ခြင်း၊ လူသားအချင်းချင်း ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ တစ်ဖက်သားကို ဆင်းရဲပျက်စီးအောင်ပြုခြင်း၊ အနိုင်ကျင့်ခြင်း စသည်တို့သည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဘက်တွင် ဆုတ်ယုတ်အားနည်းမှုကို ဖော်ပြနေပေသည်။

ထို့ပြင် ဘာသာရေးပဋိပက္ခဖြစ်ခြင်း၊ လူမျိုးရေးပဋိပက္ခဖြစ်ခြင်း၊ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ ဗုံးခွဲခြင်း၊ ဆေးဝါးပစ္စည်းစသည်တို့ကို အတုလုပ်ခြင်း၊ စားသောက်ကုန်များတွင် အန္တရာယ်ရှိသော ဓာတုပစ္စည်းများထည့်ခြင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါးများနှင့် စိတ်ကြွဆေးများ သုံးစွဲရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း၊ ညစ်ညမ်းသော ဗီဒီယိုခွေများ ထုတ်လုပ်ကူးယူဖြန့်ချိခြင်း၊ သူတစ်ပါးထိခိုက်နစ်နာစေမည့် အကြောင်းအရာများ၊ ဓာတ်ပုံများကို အင်တာနက်တွင်ဖော်ပြခြင်း၊ မှောင်ခိုလုပ်ငန်းလုပ်ခြင်း၊ အကျဉ်းစခန်းများတွင် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ မော်တော်ယာဉ်များ စည်းကမ်းမဲ့မောင်းနှင်ခြင်း၊ လောင်းကစားမှုများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ တိရစ္ဆာန်များကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း စသည်တို့သည်လည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဘက်တွင် ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုထိုသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးမှုများကို သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်တို့က ရှာဖွေဖမ်းဆီး၍ အာဏာစက်ဖြင့် ထိရောက်သောပြစ်ဒဏ်များ ချမှတ်ခြင်း၊ ဘာသာပေါင်းစုံမှ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ခေါင်းဆောင်များက ဓမ္မစက်ဖြင့် ပညာပေးခြင်း၊ ဆုံးမခြင်း ပြုလုပ်သည်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုဆိုပါသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်ရေးအတွက် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတို့အား ကျောင်းနေချိန် ငယ်ရွယ်စဉ်မှစ၍ ကျောင်းပြီးချိန်အထိ မိဘနှင့်ဆရာလက်တွဲ၍ သင်ကြားညွှန်ပြပေးခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုရပေမည်။

ထိုမျှမက ဓမ္မကထိကများ၊ စာရေးဆရာများ၊ အယ်ဒီတာများ၊ သတင်းစာဆရာများ၊ ရုပ်ရှင်၊ သဘင်၊ ဂီတအနုပညာရှင်များ၊ ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားထုတ်လွှင့်သူများကလည်း ပြည်သူလူထုတွင် စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်များ၊ စေတနာကောင်းများ ပေါ်ထွန်းရန် ရေးသားလှုံ့ဆော်ခြင်း၊ ပညာပေးခြင်း၊ ဟောပြောခြင်းတို့ကို ယခုထက်ပို၍ တိုးတက်ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်သင့်ပေသည်။ ထို့အပြင် ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့များ၊ တရားရိပ်သာများ၊ ပရဟိတအသင်းအဖွဲ့များ၊ လူမှုကူညီရေးအသင်းအဖွဲ့များ စသည်တို့ကလည်း တရားဓမ္မနှင့်အညီ အထူးပြုပြင်သွန်သင် ဆုံးမပေးကြရပေမည်။

အချုပ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်နှင့်အညီ မေတ္တာ၊ ကရုဏာထားခြင်း၊ စိတ်ကောင်းထားရှိခြင်း၊ သီလမြဲခြင်း၊ မတော်လောဘထားခြင်းမှ ရှောင်ရှားခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ဒေါသထားခြင်းမှ ရှောင်ရှားခြင်း စသည်တို့ကို တတ်စွမ်းသမျှ ပြုမူကျင့်ကြံ ပွားများအားထုတ်နေထိုင်သွားကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ယခုလမျက်နှာပုံ:

ဗုဒ္ဓဂယာရှိ မဟာဗောဓိစေတီတော်

မင်းစော

ယခုလမျက်နှာပုံမှာ ဗုဒ္ဓဂယာရှိ မဟာဗောဓိစေတီတော်ပုံဖြစ်ပါသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးသူ ဒေါ်သက်ရီ(လမ်းသစ်ရိပ်သာ၊ ရန်ကုန်မြို့) သည် ၉-၁၀-၂၀၀၆-ရက်နေ့တွင် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးသွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ် ယခုတင်ပြသော ဓာတ်ပုံကို ရိုက်ကူးခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဂယာသည် ဗုဒ္ဓအယူဝါဒီအပေါင်းတို့၏ အထွတ်အမြတ်ထားရာဒေသ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဒေသ၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ရရှိ၍ မာရ်ငါးပါးကို အောင်

မြင်ခဲ့သော အောင်မြေဖြစ်ပါသည်။ ထိုအရပ်ကို မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့က ဗောဓိမဏ္ဍု(သို့မဟုတ်) ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။

ဘုရားရှင်သည် ထိုအရပ်ရှိ ဗောဓိပင်၌ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ရရှိ၍ ဘုရားအဖြစ်ကို ရတော်မူပြီးနောက်တွင် ထိုဒေသတစ်ဝိုက်ရှိ ဌာန ၇-ဌာနတွင် တစ်ဌာနလျှင် ၇-ရက်စီ သတ္တသတ္တာဟစ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထို ၇-ဌာနကို သတ္တဌာနဟူ၍ ခေါ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဂယာ၌ အဓိကဖူးမြော်ရန်ဌာနများမှာ (၁) မဟာဗောဓိစေတီတော်၊ (၂) မဟာဗောဓိပင်၊ (၃) သတ္တသတ္တာဟဌာနများဖြစ်ပါသည်။

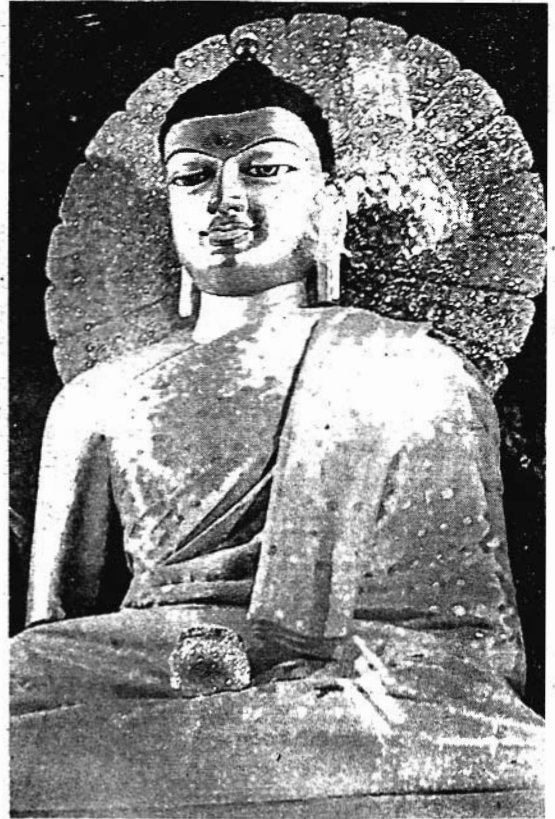
ယင်းတို့တွင် မဟာဗောဓိစေတီတော်သည် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀-ကျော် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အသောကမင်းကြီး နန်းစံ ၁၀-နှစ်၊ ၁၁-နှစ်ခန့်တွင် စတင်တည်ထားသော ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သည်။ အသောကမင်းကြီး၏နောက်တွင် ဗုဒ္ဓဝါဒီမင်းများက ထပ်မံမွမ်းမံကြသည်။ ဗြိတိသျှအစိုးရလက်ထက်တွင် မြန်မာဘုရင်မင်းတုန်းမင်း၏ အလိုအရ ဗြိတိသျှအစိုးရကပင် မွမ်းမံပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်။

ခရစ် ၁၈၇၀- ပြည့်နှစ်တွင် အပင်လဲသွားရာ ထိုအချိန်က မဟာဗောဓိစေတီကို ဗြိတိသျှအစိုးရအမိန့်ဖြင့် ပြင်ဆင်မွမ်းမံလျက်ရှိသော ဆာအယ်လက်ဇန္ဒာကနွင်ဂမ်က မူလဗောဓိပင်နေရာ၌ လဲကျသွားသော ပင်မကြီးမှ အကိုင်းတစ်ကိုင်းကို ပြန်၍စိုက်ပျိုးထားခဲ့ရာ ယခု ဖူးတွေကြရသော မဟာဗောဓိပင်သည် ထိုဗောဓိပင်ပွားဖြစ်လေသည်။

ထိုစေတီတော်ကြီးသည် ဉာဏ်တော်အမြင့်
ပေ ၁၈၀-ခန့်ရှိသည်။ အရင်းကားပြီးလျှင် အဖျား
ရှုသော လေးထောင့်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ဗိသု
တာလက်ရာ ထူးခြားကောင်းမွန်လှသည်။ စေတီ
တော်သည် နှစ်ဆင့်ဖြစ်သည်။ အောက်ပိုင်းသည်
ဂူကျောင်းပုံဖြစ်၍ အတွင်း၌ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ
ကိန်းဝပ်လျက်ရှိသည်။ အပေါ်ပိုင်းသည် စေတီ
ဖြစ်သည်။ စေတီတော်၏ ဖိနပ်တော်ထောင့်လေး
ထောင့်၌ စေတီမကြီး၏ပုံသဏ္ဌာန်မျိုး အရန်စေတီ
တစ်ဆူစီရှိသည်။

ဗုဒ္ဓဂယာ၌ အဓိကဖူးမြော်ကြသော မဟာ
ဗောဓိပင်သည် ပေ ၁၀၀-ခန့်မြင့်သည်။ မဟာ
ဗောဓိစေတီ၏ အနောက်ဘက်တွင် ရှိသည်။
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဖွားဖက်တော်တစ်ပါးဖြစ်၍
သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ရရှိခဲ့ရာဖြစ်သည့်
မူလဗောဓိပင်ကား မဟုတ်ပေ။ သမိုင်းများအဆို
အရ ဟိန္ဒူဘုရင် သသက်သည် ထိုဗောဓိပင်ကို
ခုတ်လှဲဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုမဟာဗောဓိ
ပင်၏ အမြင့်နေရာမှပင် ဗောဓိပင်တစ်ပင် ပေါက်
လာသည်။ ထိုဗောဓိပင်သည်လည်း ခရစ် ၁၈၇၀-
ပြည့်နှစ်တွင် အပင်လဲသွားရာ ထိုအချိန်က မဟာ
ဗောဓိစေတီကို ဗြိတိသျှအစိုးရအမိန့်ဖြင့် ပြင်ဆင်
မွမ်းမံလျက်ရှိသော ဆာအယ်လက်ဇန္ဒာ ကနွင်
ဂန်က မူလဗောဓိပင်နေရာ၌ လဲကျသွားသော
ပင်မကြီးမှ အကိုင်းတစ်ကိုင်းကို ပြန်၍စိုက်ပျိုး
ထားခဲ့ရာ ယခု ဖူးတွေ့ကြရသော မဟာဗောဓိ
ပင်သည် ထိုဗောဓိပင်ပွားဖြစ်လေသည်။

သတ္တသတ္တာဟဌာနများမှာ - (က) ဝဇီရာ
သနုပလ္လင်တော် ။ ထိုပလ္လင်တော်သည် မဟာ
ဗောဓိပင်၏ ခြေရင်း၌ရှိသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်

မဟာဗောဓိစေတီအတွင်းရှိ မဟာဗောဓိရုပ်ပွားတော်
သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ရရှိသည့် အပရာဇိတ
ပလ္လင်၏နေရာဟု ဆိုသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရတော်မူပြီး
သည်မှစ၍ အပရာဇိတပလ္လင်ပေါ်မှမထဘဲ ၇-
ရက်တိုင်တိုင် အရဟတ္တဖိုလ် ခံစားတော်မူသည်။
ယင်းသို့ ၇-ရက်စံတော်မူခဲ့သည့် ပထမသတ္တာဟ
ကို ပလ္လင်သတ္တာဟဟု ခေါ်သည်။

(ခ) အနိမိသဌာန ။ ၇-ရက်မြောက်၍ ပလ္လင်
ထက်မှထလျှင် နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့စိတ်၌
ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းတွင် သံသယရှိနေ
သည်ကိုပယ်ဖျက်ရန် ဘုရားရှင်သည် ကောင်းကင်
သို့တက်၍ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူသည်။ ထို့
နောက် ပလ္လင်၏အရှေ့မြောက်ထောင့် ၁၁၄-

ပေခန့်အကွာတွင် ရပ်တော်မူလျက် သဗ္ဗညုတ ရွှေညက်တော်ရရာ ပလ္လင်တော်နှင့် ဗောဓိပင် ကို မမှိတ်မသုန်ကြည့်၍ ၇-ရက်စံတော်မူခဲ့သည်။ ထိုနေရာကို အနိမိသ သတ္တာဟဟုခေါ်သည်။ ဒုတိယသတ္တာဟပင် ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတွင် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်ထားသော အနိမိသ စေတီတစ်ဆူရှိသည်။

(ဂ) ရတနာစကြိုတော် ၊ မဟာဗောဓိစေတီ တော်၏မြောက်ဘက်၌တပ်လျက် အရှေ့အနောက် ပေ ၆၀-ခန့်အတွင်း ကျောက်ကြာပွင့် ၁၁-ပွင့်ရှိ ရာဌာနသည် ဘုရားရှင် တတိယသတ္တာဟကို သီတင်းသုံးခဲ့ရာနေရာဖြစ်သည်။ ထိုနေရာကို ရတနစင်္ကမန သတ္တာဟဟုခေါ်သည်။ ထိုနေရာ တွင် ဘုရားရှင်သည် ရတနာစကြိုကို ဖန်ဆင်း ကာ ၇-ရက်ပတ်လုံး စကြိုကြွတော်မူခဲ့သည်။

(ဃ) ရတနာဃရ ရွှေအိမ်တော် ၊ မဟာ ဗောဓိစေတီတော်ကြီး၏ အနောက်မြောက် ပေ ၇၀-ခန့်တွင် နတ်တို့ဖန်ဆင်းအပ်သော ရတနာ ဃရရွှေအိမ်၌ ဘုရားရှင်သည် ပဌာန်းကျမ်းကို သုံးသပ်လျက် ၇-ရက်စံတော်မူခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်မြူပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုနေရာကို ရတနာ ဃရသတ္တာဟဟု ခေါ်သည်။ စတုတ္ထသတ္တာဟ ပင်ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ထိုနေရာ၌ အုတ်တိုက် စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ထားသည်။

(င) အပေါလညောင်ပင် ၊ မဟာဗောဓိ စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့မျက်နှာ ပေ ၇၀-ခန့် တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မာရ်နတ်သမီးတော် သုံးပါးနှင့် ဟုံဟုံကပုဏ္ဏားတို့ကို ဆုံးမ၍ ၇-ရက်

သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည်။ ထိုနေရာ၌ အပေါလ ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင် ရှိခဲ့သည်။ ထိုနေရာ တွင် အိန္ဒိယအစိုးရ ကျောက်စာဌာနက အထိမ်း အမှတ်အဖြစ် ကျောက်တိုင်စိုက်ထူထားသည်။ ထိုနေရာကို အပေါလသတ္တာဟဟု ခေါ်သည်။ ပဉ္စမသတ္တာဟပင်ဖြစ်သည်။

(စ) မုစလိန္ဒအိုင် ၊ ဘုရားရှင် ဆဌသတ္တာဟ ကို စံတော်မူခဲ့သောနေရာဖြစ်သည်။ မဟာ ဗောဓိစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့တောင်ဘက် ပေ ၁၇၀-ခန့်တွင် မုစလိန္ဒအိုင်ရှိခဲ့ရာ ထိုအိုင် အနီး ကျည်းပင်ရင်း၌ ဘုရားရှင် ၇-ရက်စံတော် မူသည်။ ထိုစဉ် မိုးကြီးစွေသဖြင့် မုစလိန္ဒနဂါးမင်း က မိမိပါးပျဉ်းဖြင့်မိုး၍ ကိုယ်ကိုခွေလျက် ပလ္လင် ပြုကာ လှူဒါန်းခြင်းကို ချီးမြှောက်စံနေတော်မူခဲ့ သည်။ ထိုနေရာတွင် အထိမ်းအမှတ်ပြုအဆောက် အအုံ မတွေ့ရသော်လည်း တစ်ခါက ရှိခဲ့ဖူးဟန် တူ၍ မြေအောက်မြုပ်နေဟန် ရှိကြောင်း အထောက်အထား အစအနများ တွေ့ရသည်။ ထိုသတ္တာဟကို မုစလိန္ဒသတ္တာဟဟု ခေါ်သည်။

(ဆ) ရာဇာယတနလင်းလွန်းပင် ၊ မဟာ ဗောဓိစေတီတော်ကြီး၏တောင်ဘက် ပေ ၇၀- ခန့်တွင် ဘုရားရှင် သတ္တမသတ္တာဟ စံတော်မူခဲ့ သော လင်းလွန်းပင်နေရာဖြစ်သည်။ ယခုအခါ လင်းလွန်းပင် မရှိတော့သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗိုလ် မှူးကြီးလှအောင် ဦးဆောင်သော အဖွဲ့က လင်း လွန်းပင်ငယ်ကို ယူဆောင်၍ စိုက်ပျိုးထားသည်။ ထိုနေရာ၌ ယခုအခါ အထိမ်းအမှတ်အုတ်တိုက် စေတီတည်ထားသည်။ ထိုနေရာကို ရာဇာယတန သတ္တာဟဟုခေါ်သည်။

မုံရွာမြို့

မဟာဇောတိကာရာမတိုက်

ဝဏ္ဏသိရီ

မဟာဇောတိကာရာမကျောင်းတိုက်တည်
သက္ကရာဇ်ကို တိုက်တည်ဆရာတော်၏ ခမည်း
တော်ကြီးက (အခါရှိသော၊ ဇောတိကာ)ဟု ဆောင်
ပုဒ်ပြုထားခဲ့၏။ ထိုဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ ၁၂၈၆-
ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင် စတင်တည်ထောင်ခဲ့၏။
တိုက်တည်ဆရာတော်၏ဘွဲ့တော်ကို အစွဲပြု၍
ဇောတိကာရုံတိုက်ဟူ၍ သမုတ်ခဲ့ကြပေသည်။

ဆရာတော် ဦးဇောတိကသည် မုံရွာမြို့၏
အရှေ့မြောက်အရပ်ရှိ ကြိုးကြာကန်ရွာအနီးက
ရွာလယ်ရွာတွင် ခမည်းတော် ဦးအောင်ကြီး၊
မယ်တော် ဒေါ်မင်းပြန့်တို့က ၁၂၅၇-ခုနှစ်၊ ပထမ
ဝါဆိုလဆန်း ၁-ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့၏။ သက်
တော် ၂၉-နှစ်၊ ဝါတော် ၁၀-ဝါအရတွင် မုံရွာ

မြို့၏ အရှေ့ဘက်၊ ရှောက်ခါးရွာ (ယခု မြဝတီ
ရပ်ကွက်)၏အနောက်ဘက်၊ ကျောက္ကာလမ်း၏
မြောက်ဘက်ရှိ ယာခင်းများကို ခမည်းတော်၊
မယ်တော်တို့က ဝယ်ယူပြီးလျှင် ဆွေမျိုးသားချင်း
များနှင့်တကွ ကပ်မိုးကပ်ကာ ယာယီတဲကျောင်း
များ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြလေသည်။

ထိုစဉ်တုန်းက ကျောင်းတိုက်ပတ်ဝန်းကျင်
တွင် ယာခင်းများသာ ရှိခဲ့ကြ၏။ အနီးကပ်ဆုံး
လူနေရပ်ကွက်မှာ လှည်းတန်း (ယခု ရန်ကင်း
ရပ်ကွက်)ဖြစ်၏။ လှည်းတန်းရပ်ကွက်မှာ မြို့နှင့်
မီးရထားသံလမ်းကြီး ခြားနေ၏။ မုံရွာမြို့ကို
အမှီပြုရသော လက်လုပ်လက်စား ကျပန်းလုပ်

ထိုနေရာ၌ ၇-ရက် စံတော်မူပြီး၍ ဘုရား
အဖြစ်ကိုရရှိပြီးသည်မှ ၄၉-ရက်မြောက်နေ့တွင်
ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်း၌ ဘုရားရှင်သည် ဥက္ကလာပ
ဇနပုဒ်မှလာသော တပုဿ၊ ဘလ္လိကကုန်သည်
ညီနောင်တို့အား ဆံတော် ၈-ဆူ ပေးသနားတော်
မူခဲ့သည်။ သရဏဂုံနှစ်ပါး တည်စေခဲ့သည်။ ထို
ဆံတော်များကို ရွှေတိဂုံစေတီတော်၌ ဌာပနာ
ထားလေသည်။

အဆိုပါဌာနများအပြင် အနီးဝန်းကျင်တစ်
ဝိုက်၌ ဘုရားအလောင်းတော် ဆံတော်ပယ်ရာ

အနော်မာသောင်ကမ်းနေရာလည်း ရှိသည်။
ဒုက္ကရစရိယ ၆-နှစ်ကျင့်ရာ ဥရုဝေလတောင်တန်း
လည်းရှိသည်။ သေနနိဂုံးရွာမှ သူဌေးသမီး
သူဇာတာ ဗနာနိဆွမ်းချက်ရာဌာန၊ ယနာနိဆွမ်း
ကို ဘုရားရှင် ဘုဉ်းပေးရာဌာန၊ နိဆွမ်းထည့်
သော ရွှေခွက်ကို အဓိဌာန်ဖြင့်မျှောရာဖြစ်သော
နေရဉ္စာမြစ်လည်း ရှိပေသည်။

မင်းစော

ကျမ်းကိုး ။ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း (အတွဲ-၈)

၉ * မြတ်မင်္ဂလာ

သားများ၊ ခေါင်းရွက်ဈေးသည်များ၏ တဲအိမ်
တွေက အများစုဖြစ်၏။

လှည်းတန်းရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားတို့
သည် ပစ္စည်းဥစ္စာ မချမ်းသာကြသော်ငြားလည်း
သဒ္ဓါဓာတ်ခံ ထက်သန်ကြသဖြင့် ဇောတိကာရုံ
စာသင်တိုက်၏ အရင်းခံ ဒကာ၊ ဒကာမအဖြစ်
ခံယူခဲ့ကြ၏။ နေ့စဉ် ဆွမ်းဝတ်တာဝန်ကို တစ်
အိမ်တည်းက မထမ်းဆောင်နိုင်သဖြင့် တစ်ရပ်
ကွက်လုံးက အလှည့်ကျ ပို့ခဲ့ကြရ၏။ ယခု စာ
သင်သားသံဃာတော် ၁၀၀၀-ကျော်ရှိသော
ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ အရင်းခံမှာ ထိုအလှည့်ကျ
ဆွမ်းတစ်အုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်စဉ်ဆက်
မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ကြပါပေသည်။

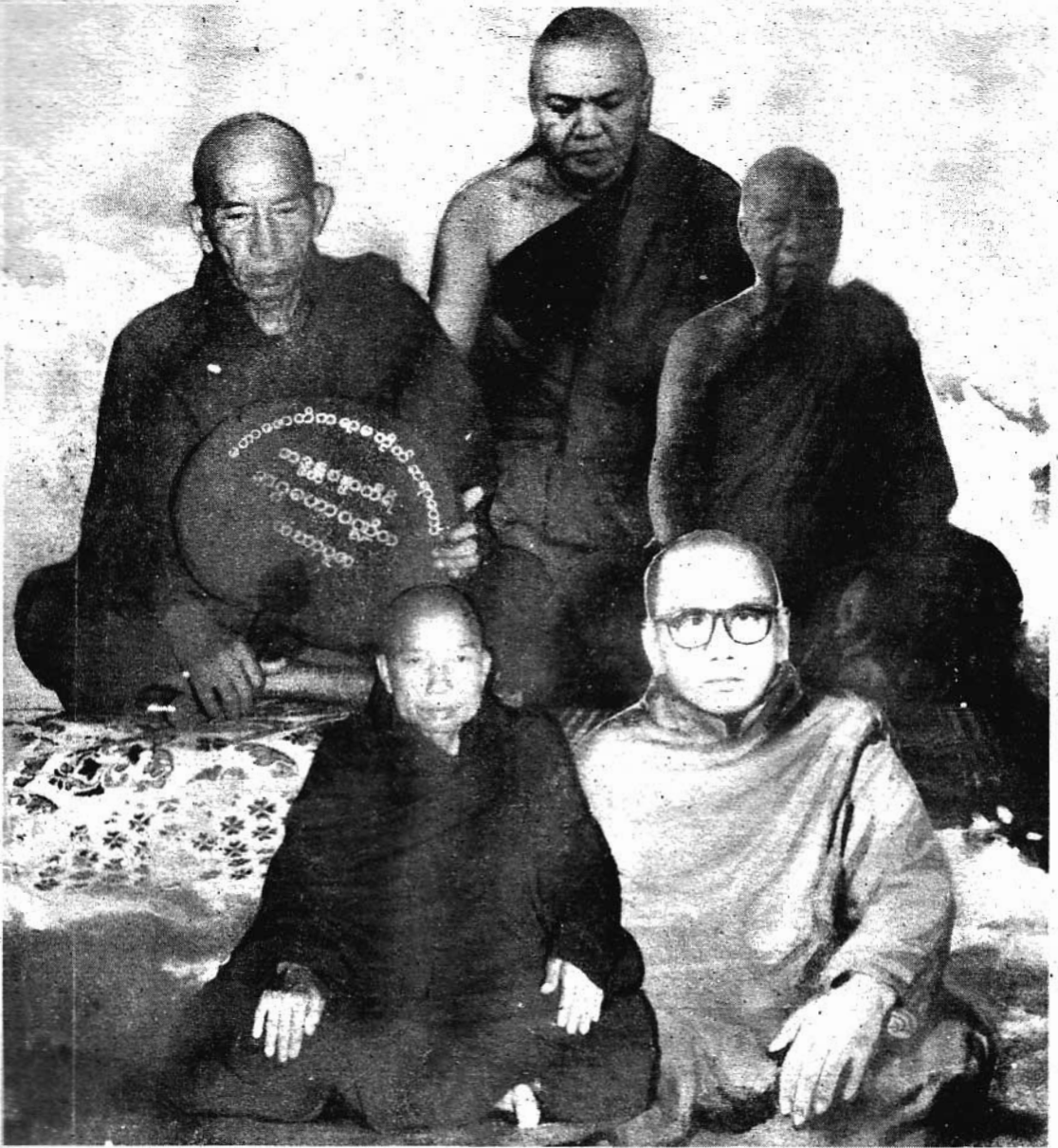
ဇောတိကာရုံတိုက်သစ် တည်ထောင်၍ နှစ်
သစ်ကူးပြီးနောက် ၁၂၈၇-ခုနှစ်မှစ၍ ဝါဆိုသံဃာ
စာရင်း ကောက်ယူလာခဲ့ရာ ထိုနှစ်ဝါဆိုချိန်တွင်
သာမဏေ ၂-ပါး၊ ရဟန်း ၂၂-ပါး၊ ပေါင်း ၂၄-
ပါးရှိခဲ့၏။ ထို့နောက် ၅-နှစ်အကြာတွင် ဝါဆို
သံဃာ ၈၃-ပါးရှိလာသည်။ ၁၀-နှစ်ပြည့်သော
အခါ ဝါဆိုသံဃာ ၁၇၅-ပါးအထိ ရှိလာ၍ အောင်
မြင်သော စာသင်တိုက်တစ်တိုက်အဖြစ် စာရင်း
ဝင်လာခဲ့ပေသည်။

ဆရာတော် ဦးဇောတိကသည် သက်တော်
ရှည်ရှည် မနေလိုက်ရပါ။ ရဟန်းသိက္ခာ ၁၉-ဝါ၊
တိုက်တည်နှစ် ၁၀-နှစ်မြောက်တွင် ပျံလွန်တော်
မူလေသည်။

ဒုတိယဆက်လက်အုပ်ချုပ်သော ပဓာန နာ
ယကဆရာတော်မှာ ဦးဥတ္တမသာရဖြစ်သည်။
ဦးဥတ္တမသာရသည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊
ရမည်းသင်းခရိုင်၊ ပျော်ဘွယ်မြို့နယ်၊ ကန်ကြီးရွာ
တွင် ခမည်းတော်ဦးသောင်း၊ မယ်တော် ဒေါ်မင်းစိ
တို့က ၁၂၆၀-ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်
၂-ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့၏။ ငယ်စဉ်က
ဇောတိရွာနှင့် အနီးဝန်းကျင် ကျောင်းတိုက်များ
တွင် သာမဏေဘဝ၊ ပဉ္စင်းပျိုဘဝဖြင့် စာဝါ
လိုက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မုံရွာမြို့သို့ ရောက်လာ
ပြီး ဆရာတော်ဦးဇောတိက၏ လက်မှီးတပည့်
ကြီး ဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာသမား၏
အရိုက်အရာကို ဆက်ခံခဲ့ရပေသည်။

ဆရာတော်ဦးဥတ္တမသာရ၏ လက်ထက်တွင်
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးနှင့် ကြုံခဲ့ရ၏။ မုံရွာမြို့မှာ
မီးလောင်ဗုံးဒဏ်သင့်သဖြင့် စစ်အတွင်း၌ မုံရွာ
မြို့၏ တောင်ဘက်အရပ်ရှိ နဂါးတွင်းရွာသို့သွား
၍ ရှောင်တိမ်းခဲ့ရ၏။

စာသင်သားသံဃာများ တိုးလာသည်နှင့်အမျှ နေရာတိုက်ကျောင်းများ
ကလည်း အစီအစဉ်ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ တိုက်တာအုပ်ချုပ်ပုံ၊
သာသနာပြုစိတ်ဓာတ်ထက်သန်ပုံတို့ကို ကြားကြရသူတိုင်းက ကြည်ညိုကြ၏။
ထို့ပြင် စာသင်သားဘဝတုန်းက ဒကာ၊ ဒကာမ အရင်းအချာဖြစ်ခဲ့သူတို့က
လည်း ယခုအချိန်တွင် စီးပွားရေးအောင်မြင်နေကြ၍ လိုလေသေးမရှိရအောင်
အထောက်အကူပြုကြပါပေသည်။

မဟာဇောတိကာရာမကျောင်းတိုက်၏ အစဉ်အဆက် ပဓာနနာယကဆရာတော်သုံးပါးနှင့် တိုက်အုပ်ဆရာတော်နှစ်ပါး

စစ်ကြီးအပြီး ၁၃၀၈-ခုနှစ်၌ တိုက်တာသို့ပြန်၍ စာဝါများပို့ချခဲ့ရာ စာသင်သားသံဃာ ၂၅၀-ကျော် ရှိလာ၏။ ဤတွင် ဇောတိကာရုံဟူသော မူလအမည်မှ မဟာဇောတိကာရာမကျောင်းတိုက်ဟူ၍ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာ၏။

ဤသို့ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာရခြင်း၏

အဓိကအချက်အကြောင်းသုံးခု ရှိသည်။ ပထမအကြောင်းမှာ ကျောင်းတိုက်တာအုပ်ချုပ်ရေးစည်းမျဉ်းဥပဒေ ရေးဆွဲကာ ထိုစည်းမျဉ်းဥပဒေနှင့်အညီ စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဒုတိယအကြောင်းမှာ တိုက်တွင်းစာမေးပွဲအဆင့်ဆင့်ကို ကျင်းပပေးခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ပြင် တိုက်တွင်းစာမေးပွဲကို

အထောက်အပံ့ ပေးနိုင်ရန် မုံရွာမြို့က အစိုးရ အရာရှိကြီးများ၊ ရွှေနေရွှေရပ်များနှင့်တကွ မြို့မိ မြို့ဖ ပွဲစားကုန်သည်တို့ဖြင့် ပရိယတ္တိသာသန ဟိတကာရီအသင်းကြီးကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့သည်။ ထို သို့ အသင်းကြီး ဖွဲ့စည်းနိုင်ခြင်းသည် တတိယ အကြောင်းရင်း ဖြစ်ပေသည်။

၁၃၀၈-ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်အားယူ၍ တိုက် အုပ်၊ တိုက်ကြပ်၊ စာချဆရာတော်များက စာဝါ စုံပို့ချလာခဲ့ရာ ၁၃၁၃-ခုနှစ်တွင် အစိုးရပထမ ကြီးတန်း အောင်မြင်၍ စာချတန်းစာဝါလိုက်နိုင် သည့် စာသင်သား ၁၀-ပါး ပေါ်ထွက်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ပါဠိတက္ကသိုလ်ဗဟိုအဖွဲ့ဝင်ဆရာ တော်ကြီးများက ပါဠိတက္ကသိုလ်တည်ထောင်ခွင့် ပြုလိုက်ကြသဖြင့် မုံရွာခရိုင်တွင် ပထမဆုံး ပါဠိ တက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက်ကြီး ပေါ်ပေါက်လာ ပေသည်။

ဤကဲ့သို့ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကြီး တိုး တက်ထွန်းကားလာစေရန် စီမံဆောင်ရွက်နိုင် သဖြင့် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဆရာတော်ကြီး ဦးဥက္ကမသာရအား ၁၃၁၉-ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတဘွဲ့တံဆိပ်တော် ဆက်ကပ်လျှူဒါန်းခဲ့လေ သည်။

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဥက္ကမသာရဆရာ တော်ကြီးသည် သက်တော် ၆၂-နှစ်၊ ဝါတော် ၄၂-ဝါအရ ၁၃၂၃-ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလတွင် ကျောင်းတိုက်တာကို တပည့်ကြီး ၉-ပါးတို့ထံ အပ်နှံ၍ ပျံလွန်တော်မူသည်။

ဒုတိယနာယကဆရာတော်ကြီး လွှဲအပ်ထား ခဲ့သော တပည့်ကြီး ၉-ပါးထဲက သိက္ခာဝါအကြီး ဆုံးဖြစ်သော ဦးစန္ဒသိရိလက်ထက်တွင် မဟာဇောတိကာရာမကျောင်းတိုက်သည် ဟစ်ဟုန် မြတ်မင်္ဂလာ * ၁၂

ပဓာနနာယက ဆရာတော်အဖြစ် ဆက်ခံခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဆရာတော် ဦးစန္ဒဘာသမှာ အခြေခံ ကျန်းမာရေးမကောင်းသဖြင့် ၅-နှစ် အကြာတွင် ပျံလွန်တော်မူလေသည်။

ဤတွင် ကျန်ရှိသော လွှဲအပ်ခံတပည့်ကြီးများ ထဲမှ သိက္ခာဝါအကြီးဆုံးဖြစ်သော ဦးစန္ဒသိရိက စတုတ္ထမြောက်ပဓာနနာယကဆရာတော်အဖြစ် ဆက်ခံ၏။

ဆရာတော်ဦးစန္ဒသိရိသည် မုံရွာခရိုင်၊ ဘုတ လင်မြို့နယ်၊ မောင်းထောင်ရွာဇာတိဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်ဦးဖိုးသူ၊ မယ်တော်ဒေါ်စောတင်တို့ က ၁၂၈၃-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့ ၏။ ကျောင်းသားသူငယ်အဖြစ်ဖြင့် အသက် ၁၄-နှစ်အထိ မောင်းထောင်ရွာ အစိုးရအလယ် တန်းကျောင်းတွင် ပညာသင်ခဲ့၏။ ထို့နောက် သာမဏေအဖြစ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် စာသင်တိုက် များ၌ လှည့်လည်၍ ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူ ခဲ့ရာမှ မဟာဇောတိကာရာမတိုက်သို့ ရောက် လာ၏။

အစိုးရစာချတန်းစာမေးပွဲကို ယခင်ခေတ် အခါက နယုန်လတွင် ကျင်းပခဲ့၏။ ၁၃၁၅-ခုနှစ် တွင် နှစ်စဉ်ကျင်းပနေကျ နယုန်လတွင် တစ်ကြိမ် ကျင်းပပြီးလျှင် ထိုနှစ်တပေါင်းလတွင်လည်း ထပ်မံကျင်းပ၏။ ထိုနှစ်မှစ၍ စာချတန်းစာမေးပွဲ ကို ပထမပြန်စာမေးပွဲများနည်းတူ တပေါင်းလ၌ ကျင်းပလာခဲ့၏။ ဦးစန္ဒသိရိသည် ထိုနှစ် တပေါင်းလ တွင် ကျင်းပသော အစိုးရစာချတန်းစာမေးပွဲကို ဂုဏ်ထူးကျမ်းများနှင့်တကွ အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးစန္ဒသိရိလက်ထက်တွင် မဟာဇောတိကာရာမကျောင်းတိုက်သည် ဟစ်ဟုန်

ထိုင်း ထိုင်းထက်လာ၏။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း စာသင် သားသံဃာများ တိုးတိုးလာသဖြင့် သံဃာတစ် ထောင်ကျော် ဖြစ်လာ၏။

စာသင်သားသံဃာများ တိုးလာသည်နှင့်အမျှ နေစရာတိုက်ကျောင်းများကလည်း အစီအရံဖြစ် ပေါ်လာကြ၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ တိုက်တာ အုပ်ချုပ်ပုံ၊ သာသနာပြုစိတ်ဓာတ် ထက်သန်ပုံ တို့ကို ကြားကြရသူတိုင်းက ကြည်ညိုကြ၏။ ထို့ ပြင် စာသင်သားဘဝတုန်းက ဒကာ၊ ဒကာမ အရင်းအချာဖြစ်ခဲ့သူတို့ကလည်း ယခုအချိန်တွင် စီးပွားရေးအောင်မြင်နေကြ၍ လိုလေသေးမရှိ ရအောင် အထောက်အကူပြုကြပါပေသည်။

ဒုတိယမြောက် ပဓာနနာယကဆရာတော် ကြီးလက်ထက်တုန်းကလည်း အစိုးရပထမငယ် တန်း၌ ဒုတိယအမှတ်အများဆုံးရရှိသူများနှင့် စာချတန်းအောင်မြင်သူများ ရှိခဲ့ကြပါ၏။ စတုတ္ထ မြောက် ပဓာနနာယကဆရာတော်ကြီးလက်ထက် တွင်မူ အဆများစွာ သာလွန်လာ၏။ အစိုးရ ပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးတန်းများ၌ အမှတ်အများဆုံး ရရှိအောင်မြင်သူများ ဆက်ကာ ဆက်ကာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျင်းပမြဲဖြစ်သော တိုက်အတွင်းစာမေးပွဲအတွက် အောင်လက်မှတ်ဆက်ကပ်ပွဲတွင် အစိုးရစာမေး ပွဲ အထူးအောင်တပည့်များကို အထူးတလည် ဂုဏ်ပြု၍ ချီးမြှောက်၏။ တိုက်အတွင်း စာမေးပွဲ အောင် တပည့်များကိုလည်း ထိုက်ထိုက်တန်တန် ချီးမြှောက်ပေသည်။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီးသည် ငယ်စဉ်ကျောင်း သားဘဝက သင်ယူခဲ့သော အင်္ဂလိပ်စာကို အခြေခံကာ ဆက်လက်၍ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့

သဖြင့် တစ်ဆင့်ပိုချနိုင်သည့်အဆင့်သို့ ရောက် လာ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိ၏ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ များထဲက သားသမီးကျောင်းသားတို့အတွက် ကျူရှင်ခမတတ်နိုင်သူတို့ကို ကျေးဇူးတုံ့ပြန်လို၍ ထိုကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတို့ကို ကျောင်းသို့ ခေါ်ယူ၍ အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားပေး၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်သင်တန်းသူ၊ သင် တန်းသားများ ပညာစုံတတ်မြောက်လာကြသော အခါ သူတို့ကလည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ပညာ ပါရမီကို ကူညီဖြည့်ဆည်းပေးကြသဖြင့် ဇောတိက ကျူရှင်ဟူ၍ ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ သာသနာတော်ကြီးအကျိုး၊ လောက အကျိုးတို့ကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ သော ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တစန္ဒသိရိအား နိုင်ငံ တော်အစိုးရက ၁၃၄၉-ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိ တဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ၁၃၅၉- ခုနှစ်တွင် အဘိဇဇမဟာရဋ္ဌဂုရုဘွဲ့တံဆိပ်တော် ကိုလည်းကောင်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

စတုတ္ထမြောက် ပဓာနနာယကဆရာတော်ကြီး ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့ တံဆိပ်တော်ရ ဖြစ်ကြပေကုန်သော ဆရာတော် ဦးကဝိန္ဒ၊ ဆရာတော် ဦးမုနိန္ဒ၊ ဆရာတော် ဦးဂါရဝတို့နှင့်တကွ စာချဆရာတော်များက တက်ညီလက်ညီ မျှဝေထမ်းဆောင်ကြသဖြင့် ဤမျှလောက် အောင်မြင်လာခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဘွဲ့တံဆိပ်တော် နှစ်ထပ်ရ စတုတ္ထမြောက် ပဓာနနာယက ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၇၈-နှစ်၊ ဝါတော် ၅၈-ဝါအရ၊ ၁၃၆၁-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။

မဟာဇောတိကာရာမပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်း တိုက်ကြီး၏ ပဥ္စမမြောက် ပဓာနနာယကတာဝန်

ထူးခြားသိပ္ပံ အသွယ်သွယ်

မန္တလေးမြို့ ကုသိုလ်တော်ဘုရား ကျောက်စာများ

မန္တလေးရတနာပုံမြို့တည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာ တင် မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၂၁-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၆-ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့တည် နန်းတည် သက္ကဋ္ဌာနကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ယင်းတို့မှာ (၁) ကုသိုလ်တော်ဘုရားနှင့် ကျောက်စာများ၊ (၂) အတုမရှိကျောင်းတော် ကြီး၊ (၃) ကျုံးတော်ကြီး၊ (၄) ပဌာန်းဟောရွှေ သိမ်တော်၊ (၅) နန်းမြို့ရိုး၊ (၆) သုဓမ္မာသံဃ သဘာရွှေကျောင်းတော်၊ (၇) ပိဋကတ်တိုက်

တော်တို့ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့ကို တစ်ချိန်တည်း ပန္နက်တော်တင်ခြင်း ပြုခဲ့သည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီး တည်ထားလှူဒါန်းခဲ့ သော မန္တလေးတောင်ခြေရှိ “မဟာလောက မာရဇိန်” ကုသိုလ်တော်ဘုရားကြီးနှင့် ကျောက် စာများမှာ ဗုဒ္ဓသာသနာသမိုင်းတွင် အလွန် ကြီးကျယ်၍ ယနေ့တိုင် တည်တံ့လျက်ရှိပေ သည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာ တင် ဆင်ယင်ကျင်းပသည့်အခါ ပိဋကတ်

ဆက်ခံရသော ဆရာတော်ဦးကဝိန္ဒသည် မုံရွာ ခရိုင် (ယခု ယင်းမာပင်ခရိုင်) ပုလဲမြို့နယ်၊ ခေါ်သန္တိရွာဇာတိ ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော် ဦးဖိုးခ၊ မယ်တော် ဒေါ်ဖွားထယ်တို့က ၁၂၈၆-ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလဆုတ် ၁၀-ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင် ခဲ့၏။ ၁၃၂၀-ပြည့်နှစ်တွင် တိုက်တွင်းသို့ စာချ ဆရာတော်တစ်ပါးအဖြစ် ရောက်လာ၍ တာဝန် အမျိုးမျိုး ထမ်းဆောင်လာခဲ့ရာမှ နာယကဆရာ တော် ဖြစ်လာခဲ့၏။

ဆရာတော် ဦးကဝိန္ဒလက်ထက်တွင် ယခင် ဆရာတော်ကြီး လက်ထက်ကပုံစံအတိုင်း ကျောင်း တိုက်တာကြီးကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုလာခဲ့သဖြင့် မြတ်မင်္ဂလာ * ၁၄

ယခင်အတိုင်း တိုးတက်မြဲ တိုးတက်နေ၏။ ထို့ ကြောင့် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ ကဝိန္ဒအား အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့၊ တံဆိပ်တော် (၁၉၉၇)နှင့် အဘိဓမ္မမဟာရဋ္ဌဂုဏ် ဘွဲ့၊ တံဆိပ် တော်(၂၀၀၅)တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကဝိန္ဒသည် တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဦးဂါရဝ၊ စာချဆရာတော်များနှင့် အတူ ဝါဆိုသံဃာ ၁၂၂၆-ပါးတို့အား စီမံ အုပ်ချုပ်သည့်လုပ်ငန်းနှင့် စာချ၊ စာသင်လုပ်ငန်း တို့ကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုတော် မူလျက်ပင် ရှိပါ ပေသည်။

ဝဋ္ဋသိရီ

မန္တလေးတောင်ခြေ ကုသိုလ်တော်ဘုရားရှိ ကျောက်စာတော်များ

တော်သုံးပုံစလုံးကို ကျောက်ပြားပေါ်တွင် ရေးထွင်းပြီး ကျောက်ထက်အကွရာ တင်ထားခဲ့သည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် ကျောက်ထက်အကွရာတင်ထားသည့် ကျောက်ပြားတစ်ချပ်စီကို အုတ်ဂူစေတီတော်အဖြစ် မိုးလုံလေလုံတည်ထားသည်။ ယင်းအုတ်ဂူပုံသဏ္ဌာန်မှာ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)စွယ်တော်ကြိုက်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်သည်။ ကျောက်ထက်အကွရာတင်ထားသည့် ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ချပ်လျှင် အလျားငါးပေ၊ အနံ လေးပေခွဲ၊ အထူ ခြောက်လက်မရှိသည်။ ကျောက်စာချပ်ပေါင်း ၇၂၉-ချပ်ကို မြေအဝင် တစ်ပေကျော်အထိ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ စိုက်ထူထားခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို ကမ္ဘာတည်သရွေ့ မပျောက်မပျက်တည်ရှိနေစေချင်သော မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ စိတ်ဆန္ဒတော်အတိုင်း ပိဋကတ်သုံးပုံကို ကျောက်ပြားကြီးများအပေါ်၌ ရေးထွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းတို့မှာ ဝိနည်းငါးကျမ်း ပါဠိတော်အချပ်ရေ ၁၁၁-ချပ်၊ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း ပါဠိတော်အချပ်ရေ ၂၀၈-ချပ်၊ သုတ်သုံးကျမ်း ပါဠိတော်နှင့် ကျန်နိကာယ်ပါဠိတော်များအချပ်ရေ ၄၁၀-ချပ်၊ စုစုပေါင်းကျောက်စာချပ်ရေ ၇၂၉-ချပ်ရှိသည်။

သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီး အမျိုးပြုသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ကြီးများ

ကိုယ်တိုင် စေ့စပ်သေချာအောင် စစ်ဆေးရေး
ထွင်းစေခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ ရေးထွင်းရာတွင်
အထူးကြပ်မတ်စေနိုင်ရန် ဒက္ခိဏရာမဆရာ
တော်၊ စီးတော်မြင်းဝန်တိုက် ဆရာတော်နှင့်
ဆီးဘန်းနီဆရာတော်တို့က အမြဲမပြတ် စီမံ
ကွပ်ကဲ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ကြသည်ဟု သိရှိ
ရပါသည်။

ထိုသို့ရေးထွင်းပြီးသော ကျောက်စာချပ်
များကို ကုသိုလ်တော်စေတီတော်ကြီး၏ ပထမ
မဟာရံတံတိုင်းအတွင်း၌ ကျောက်စာ ၄၂-ချပ်၊
ဒုတိယမဟာရံတံတိုင်းအတွင်း၌ ကျောက်စာ
၁၆၈-ချပ်၊ တတိယမဟာရံတံတိုင်း အတွင်း၌
ကျောက်စာ ၅၁၉-ချပ် ထားရှိသည်။

ထို့ပြင် မဟာလောကမာရဇိန် ကုသိုလ်
တော်စေတီကြီး၏ ပထမမဟာရံတံတိုင်း
အတွင်း အင်္ဂါထောင့်တွင် ပိဋကတ်သုံးပုံပါဠိ
တော်များ ကျောက်ထက်အက္ခရာတင်ထားပုံ
အကြောင်းစုံကို ရေးထွင်းထားသော မှတ်တမ်း
တင်ကျောက်စာကြီးတစ်ချပ်နှင့် တနင်္ဂနွေ
ထောင့်အရပ်တွင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏
အလှူတော်ကုန်ကျစရိတ်ငွေပေါင်း ၁၂-ဒသမ

၆-ကုဋေဖိုးမျှရှိကြောင်း အလှူတော်စာရင်း
ကျောက်စာ ၃-ချပ်ကိုလည်း စိုက်ထူထားခဲ့
သည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီး လှူဒါန်းခဲ့သော ပိဋက
ကျောက်စာများမှာ ယနေ့ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း
၁၅၀-ကျော် ကြာမြင့်လာပြီဖြစ်သည်။ ထို
ကျောက်စာများသည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်
ထားသည့် ကျောက်ထက်အက္ခရာမူဖြစ်သည်။
ဗုဒ္ဓ၏ စာပေထဲတွင် အခိုင်မာဆုံး စာမူဖြစ်ရာ
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်ကူးယူ
တိုက်ဆိုင်အသုံးပြုနေကြကြောင်းကိုလည်း
သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ထိုပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မဟာလောက
မာရဇိန်ကုသိုလ်တော်ဘုရားကျောက်စာများ
ကို ကမ္ဘာ့ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များအဖြစ်
သတ်မှတ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာ့ကုလ
သမဂ္ဂပညာရေးသိပ္ပံနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့
(ယူနက်စကို)က ၂၂-၆-၂၀၁၃-ရက်နေ့တွင်
သတင်းထုတ်ပြန်လိုက်ကြောင်း သိရှိရပေ
သည်။

သန်းဝင်းရှိန်

မြတ်မင်္ဂလာ ဓာရသ္မုများအတွက်

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို နယ်မှဖတ်ရှုလိုသူများသည် မိမိတို့စာစောင်
ကိုယ်စားလှယ်များထံ မှာကြားဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် အိမ်တိုင်ရာရောက်စနစ်ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုပါက
Novel Light Express ဝုန်း - ၀၉၅၀၈၀၈၅၀ နှင့် ၀၁ - ၃၉၁၁၆၆
သို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကြီးဦးသန်း ပုံတူရုပ်တုဖွင့်ပွဲ

မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဆရာကြီးဦးသန်း (၁၉၂၀-၂၀၁၃)

ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကြီး ဦးသန်း (မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ) ပုံတူရုပ်တုဖွင့်လှစ်ပွဲနှင့် ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူပွဲကို မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇဆရာကြီးဦးသန်း ဦးဆောင်သော လယ်တီမူအနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်က ၉-၉-၂၀၁၃(တနင်္လာနေ့)တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ တောင်ဒဂုံဆိပ်ကမ်းမြို့နယ်၊ ၅၈-ရပ်ကွက်ရှိ ဆရာကြီးဦးသန်းတည်ထောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ၌ ကျင်းပခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါအခမ်းအနားသို့ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာတော်များ၊ ဖိတ်ကြားထားသော သံဃာတော်များ၊ ဆရာကြီး၏ဆွေမျိုးတပည့်သားမြေးသောဝီများ စုံညီစွာ တက်ရောက်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးသန်း ပုံတူရုပ်တု

ဆရာကြီးဦးသန်းသည် ၅-၄-၂၀၁၃ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီးဦးသန်းကွယ်လွန်ပြီး ၅-လပြည့်သောနေ့၌ ဆရာကြီး၏ ပုံတူရုပ်တုကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာကြီး၏ ပုံတူရုပ်တုကို နာမည်ကျော် ပန်းပုဆရာကြီး ဦးဟန်တင်၏တပည့်ဖြစ်သူ ပန်းပုဆရာကြီး ဦးဝင်းတင်က တာဝန်ယူထုလုပ်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးကွယ်လွန်ပြီး ၅-၇-၂၀၁၃ နေ့တွင် စတင်ထုလုပ်ခဲ့ရာ ၅-၉-၂၀၁၃ နေ့တွင် ပြီးစီးခဲ့သည်။ ပန်းပုဆရာကြီး ဦးဝင်းတင်သည် ဆရာကြီးဦးသန်းကို တစ်ခါမျှ မမြင်တွေ့ဘူးပေ။ ထိုပုံတူရုပ်တုကို ထုလုပ်ရာတွင်

ဆရာကြီးဦးသန်း၏ ဓာတ်ပုံပေါင်း ၂၀-ကျော် ကို ကြည့်ရှုလေ့လာ၍ ပုံတူ၊ အရွယ်တူထုလုပ် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးဦးဝင်းတင် ထုလုပ်ခဲ့သော ဆရာ ကြီးဦးသန်း၏ ပုံတူရုပ်တုသည် အလွန်လက် ရောက်သည်။ အသက်ဝင်လှသည်။ ဆရာ ကြီး သတ်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က ရုပ်သွင်အတိုင်း ဝင် ဖြစ်သည်။ အလွန်တူလှသည်။ အဆိုပါ ရုပ်တု၏ လက်နှင့်ခြေကို အရှင်ပြုလုပ်ထား သည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ထားသဖြင့် ရုပ်တုတွင် ဝတ်ဆင်ထားသည့် အင်္ကျီ၊ လုံချည်များ ဟောင်း နွမ်းသွားသောအခါ အလွယ်တကူ လဲလှယ် ပေးနိုင်သည်။

ပုံတူရုပ်တုအတွက် ထုလုပ်ကုန်ကျငွေ စုစုပေါင်းမှာ ငွေကျပ် သိန်း ၃၀-ဖြစ်သည်။ ထိုကုန်ကျငွေ သိန်း ၃၀-ထဲမှ ပန်းပုဆရာကြီး ဦးဝင်းတင်က ငွေကျပ် ၃-သိန်းကို ဆရာကြီး ဦးသန်းအဖွဲ့ချုပ်သို့ ပြန်လည်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးသန်းသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ သာသနာထွန်းကားရေးနှင့် လယ်တီမူအနာ ဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာရှုနည်း ပြန့်ပွား ရေးကို စွမ်းစွမ်းတမံ အားထုတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ သူ ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးဦးသန်းသည် ယခု လက်ရှိ လယ်တီမူအနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်နှင့် ရိပ်သာကို တည်ထောင် ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးသည် မကွယ်လွန်မီ တစ်နှစ်အလိုကပင် မိမိပိုင်ရိပ်သာကြီးကို ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကြီးဦးကျော်စိုး ဦးဆောင်သော

အဖွဲ့သို့ တရားဝင် လှူဒါန်းလွှဲပြောင်းပေးခဲ့ သည်။ ဆရာကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်တွင် လယ်တီမူ အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာ ၇-ရက်တရားစခန်းများဖွင့်ကာ ယောဂီပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် တရားတွေ့ အောင် အောင်မြင်စွာ ဟောပြောပြသခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မျိုးဆက်သစ်ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ရဟန်း တော်များနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြပေါင်းများစွာ ကိုလည်း မွေးထုတ်ပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးသည် ဒလမြို့နယ်၊ သမ္မတကမ်း ခြေကျောင်းတိုက် တရားရိပ်သာကို မျိုးစေ့ချ ပေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် မင်္ဂလာဗျူဟာ အသင်းချုပ်တရားစခန်းနှင့် သန်လျင်မြို့ရှိ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယသံဃာတော်များ ဦးဆောင် သော လယ်တီမူ အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်တို့ကိုလည်း မျိုးစေ့ချပေး ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးဦးသန်းသည် ၇-၄-၁၉၂၀- ရက်နေ့တွင် မွေးဖွား၍ ၅-၄-၂၀၁၃ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်၌ အသက် ၉၃-နှစ်အရွယ်ရှိသည်။

ဆရာကြီးကွယ်လွန်ခဲ့သော်လည်း ဆရာကြီး ၏တပည့်များက စုပေါင်း၍ ဆရာကြီးလက် ဆင့်ကမ်းခဲ့သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ပဋိပတ် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်၍ အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါသည်။

အောင်ဟိန်းထက်

ကံသာလှဇာတိမိသားစု၏ ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀-ကျော်အလှူ

ဦးမောင်မြင့်+ဒေါ်မြင့်ငွေ၊ သား-
မောင်ထွန်းလင်းပိုင်တို့မိသားစုသည်
ကန်ဘလူမြို့နယ်၊ မိမိတို့ဇာတိ ကံ
သာလှကျေးရွာတွင် အလျား ၈၀-
ပေ x အနံ ၃၀-ပေရှိ တစ်ထပ်
ကျောင်းဆောင်ကြီးကို ငွေကျပ်
၂၄၁-သိန်း အကုန်အကျခံကာ
ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။
ကျောင်းဆောင်ကြီးအတွင်းမှာလည်း
စာသင်ခုံ အလုံး ၃၀၊ စားပွဲ၊ ကုလား
ထိုင်၊ သင်ပုန်း ၃-ချပ်စီနှင့် ဗီရို ၁-
လုံးတို့ကိုပါ ထပ်မံလှူဒါန်းခဲ့ပြန်
သည်။

ထို့အပြင် ကံသာလှကျေးရွာ၊
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအတွင်းမှာ
လည်း ပြိုဟ်ပြေနံပြေ နေနံဘုရား
ဆင်းတုတော် ၇-ဆူကိုလည်း ငွေ ကျပ် ၂၅-
သိန်းကျော် အကုန်အကျခံ၍ လှူဒါန်းကြ
သည်။

အလှူရှင်ဇနီးမောင်နှံတို့သည် ယခု
အသက် ၃၀-ကျော်အရွယ်ပင် ရှိကြသေး
သည်။ သို့သော် သူတို့လှူဒါန်းသည့် အလှူ
ဒါနမှာ ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၀-ကျော် ရှိပြီဖြစ်
သည်။

သူတို့မိသားစု၏ ဇာတိမှာ ကန်ဘလူမြို့
နယ်၊ ကံသာလှကျေးရွာဖြစ်သည်။ သို့သော်

ကံသာလှကျောင်းဆရာတော်နှင့်
အလှူရှင် ဦးမောင်မြင့်၊ ဇနီး ဒေါ်မြင့်ငွေ မိသားစု

ကံသာလှမှာ အခြေမချ။ ကန်ဘလူမြို့၊ အမှတ်
၂-ရပ်ကွက်တွင် အခြေချနေထိုင်ကြသည်။
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သည့် နေရာကား
ကျွန်းလူမြို့နယ်၊ နောင်ဂေါက်ရေနံမှော်တွင်
ဖြစ်ပါသည်။ မြေပြန့်-မောင်သန့်

စိတ်ကောင်းရှိ
သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ

ဆဌမအကြိမ် တောင်တန်းကထိန်

မန္တလေးမြို့၊ ဓမ္မဓရဝါဆိုကျောင်း ဓမ္မကထိက ဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင်ကုမာရသည် နိုင်ငံအနှံ့လှည့်လည်တရားဟောရင်း မြန်မာနိုင်ငံရှိ တောင်တန်းဒေသများသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ စာရေးသူလည်း ဆရာတော်နှင့်အတူ လိုက်ပါခွင့်ရရှိခဲ့သည်။

တောင်တန်းဒေသများသို့ ရောက်ခဲ့ရာမှ သာသနာပြု ရဟန်းတော်များ၏ အခက်အခဲများကို သိရှိခွင့်ရခဲ့သည်။ တောင်တန်းဒေသ သာသနာပြုရဟန်းတော်များသည် နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးတွင် သာသနာပြုနေကြသော ရဟန်းသံဃာများထက် ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ လွန်စွာပင် ခက်ခဲရှားပါးကြ၏။ တောင်တန်းဒေသ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြု ရဟန်းများအတွက် သက်ဆိုင်ရာမှ ဆွမ်းစရိတ် တစ်လလျှင်ငွေကျပ်သုံးသောင်းကျော် လှူဒါန်း၏။

နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်များ၌ ဓမ္မာစရိယတန်း စတုတ္ထနှစ်အောင်မြင်ပြီး၍ မဟာဓမ္မာစရိယတန်းသို့ တက်ရောက်ခွင့်မရသေးသော သင်တန်းသားရဟန်းများကို ဘွဲ့မပေးအပ်မီ နယ်စပ်နှင့် တောင်တန်းဒေသများသို့ သာသနာပြုခရီး ၂-နှစ်စေလွှတ်၏။ သာသနာပြု ၂-နှစ်သွားပြီးမှ ဘွဲ့ယူကြရ၏။

တောင်တန်းဒေသတချို့တွင် သာသနာပြု ရဟန်းသံဃာတော်များမှာ ဆွမ်းဆန်မဘဉ်း မြတ်မင်္ဂလာ * ၂၀

ပေးရဘဲ ပြောင်းဆန်သာ ဘဉ်းပေးနေရသော ဒေသများရှိ၏။ အစားဆင်းရဲ၏။ ထိုဒေသရှိ တိုင်းရင်းသားအများစုမှာလည်း ဘာသာခြားများဖြစ်သည့်အပြင် မြန်မာစကား မပြောကြပေ။ ရဟန်းများမှာလည်း တိုင်းရင်းသားဘာသာစကား မပြောတတ်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားများနှင့် ပြောဆိုဆက်ဆံရသည်မှာ လွန်စွာ ခက်ခဲ၏။ သူပြောတာ ကိုယ်နားမလည် ကိုယ်ပြောတာ သူနားမလည် ဖြစ်ကြကုန်၏။

သာသနာပြုရဟန်းသံဃာများ တိုင်းရင်းသားများနှင့် ဆက်ဆံရေးအဆင်ပြေစေရန် တောင်တန်းဒေသများသို့ မလွတ်မီ ကိုယ်တာဝန်ကျမည့်ဒေသ၏ ဘာသာစကားများကို သုံးလလောက် သင်တန်းပေးသင့်ပေသည်။ တောင်တန်းသာသနာပြုရဟန်းသံဃာများမှာ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးအပြင် ဘာသာစကား အခက်အခဲကလည်း ပိုမိုဆိုးဝါးပါ၏။

မြန်မာနိုင်ငံ တောင်တန်းဒေသ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုကျောင်းများသည် နှစ်စဉ် ကထိန်မရသည့်ကျောင်း အများအပြားရှိကြောင်း သိရပါသည်။

နိုင်ငံအနှံ့ တရားဟောရင်း တောင်တန်းဒေသ၌ သာသနာပြုနေကြသော ရဟန်းသံဃာများ၏ အခက်အခဲကို သိရှိရသော ဆရာတော် အရှင်ကုမာရသည် တောင်တန်းဒေသ

များသို့ ကိုယ်တိုင်ဦးစီးပြီး စုပေါင်းဘုံကထိန် ခင်းလာခဲ့သည်မှာ ၁၃၇၄-ခုနှစ်တွင် ပဉ္စမ အကြိမ်သို့ပင် ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ပထမအကြိမ်အဖြစ် ၁၃၇၀-ပြည့်နှစ်တွင် ချင်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ ဟားခါးမြို့နယ်တွင် ကထိန်ခင်းလှူခဲ့၏။ ၁၃၇၁-ခုနှစ်တွင် ချင်း ပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ မင်းတပ်နှင့် မတူပီမြို့

နှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ တမူးမြို့နယ် အတွင်းရှိ ကျောင်းများသို့ သွားရောက်၍ ပဉ္စမအကြိမ် ကထိန်ခင်းလှူခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ယခု ၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ ဆဌမအကြိမ် ကထိန်ကို တောင်တန်းဒေသ များသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ စုပေါင်းဘုံ ကထိန်ခင်းလှူမည်ဟု သိရပေသည်။

တောင်တန်းဒေသ၌ စုပေါင်းဘုံကထိန်ပွဲ လှည့်လည်စဉ်

များ၌ ဒုတိယအကြိမ် ကထိန်ခင်းလှူခဲ့၏။ ၁၃၇၂-ခုနှစ်တွင် ချင်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ မတူပီနှင့် ကန်ပက်လက်မြို့များ၌ တတိယ အကြိမ် ခင်းလှူခဲ့၏။ ၁၃၇၃-ခုနှစ်တွင် ချင်း ပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ပလက်ဝမြို့နယ်၌ စတုတ္ထအကြိမ် ခင်းလှူခဲ့သည်။ ၁၃၇၄-ခုနှစ် တွင် ချင်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ တီးတိန်၊ ဖလမ်း

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေးအတွက် ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစားအား ထုတ်၍ သာသနာပြုနေကြရသော တောင် တန်းဒေသရှိ ရဟန်းသံဃာတော်များထံသို့ ကထိန်ခင်းလှူသွားကြပါစို့ဟု သာသနာ့အကျိုး မျှော်၍ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

မြကျော်ဟန်

အသက်ရှာကျော် အဘိုးဦးမြရင်

အဘိုးဦးမြရင် (အသက် ၁၀၂-နှစ်)

အဘိုးဦးမြရင်ကို စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မုံရွာမြို့နယ်၊ ပုရစ်ကုန်း (မြောက်)ရွာ အဘိုး၏ နေအိမ်၌ ကျန်းမာစွာ တွေ့ရသည်။ အဘိုးမှာ အသားလတ်လတ်၊ အရပ်ခပ်ပြတ်ပြတ်ဖြစ် သည်။ နှစ်လိုဖွယ်အပြုံးများရှိသဖြင့် ရပ်ဝေး ရပ်နီးနေ မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့က အားလုံး ခင်မင်ကြသည်။

အဘိုးသည် ငယ်စဉ်ကပင် ကွမ်းမစား၊ ဆေး လိပ်မသောက်၊ အရက်မသောက်၊ အလောင်း အစား အပျော်အပါးမရှိ။ ပကတိရိုးသားသူ ဖြစ်သည်။ အလုပ်ကြိုးစား၍ သီလတရားနှင့် မြတ်မင်္ဂလာ * JJ

ပြည့်စုံသည်။ ဘာသာတရား အလေးထားသူ လည်းဖြစ်သည်။ အဘိုး အသက်ရှည်ရခြင်း အကြောင်းမှာ အတူနေသားသမီးများဖြစ်ကြ သော ကိုဖိုးတိုး၊ မဝိုင်းတင်၊ မရီရီနှင့်တို့က ဖခင်ကြီး၏ စိတ်ချမ်းသာရေးကို အလေးပေး ကြသည်။ ကောင်းမွန်အပ်စပ်သည့် ဆေးဝါး နှင့် အစားအစာတို့ကို ကျွေးမွေးပြုစုကြသည်။ နေရာထိုင်ခင်းနှင့် အိပ်ရာခင်းများကအစ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်စွာ နေ့စဉ်ပြုပြင်ပေးကြသည်။

အဘိုးဦးမြရင်ကို ၁၂၇၃-ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၄-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် အဖ ဦးပတ်လည်၊ အမိ ဒေါ်စိန်တို့က ပုရစ်ကုန်း(မြောက်)ရွာ၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ငယ်အမည် မောင်စိန်မြင့်ဖြစ် သည်။ မွေးချင်းရှစ်ယောက်အနက် ဒုတိယ မြောက်သားဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အဘိုးနှင့် အတူ အငယ်ဆုံးညီဖြစ်သူ ဦးဖေညီမ်း (၈၃-နှစ်)သာ သက်ရှိထင်ရှားရှိတော့သည်။

အဘိုးအရွယ်ရောက်သော် တစ်ရွာတည်း နေ ဒေါ်စောရင်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။ သားနှစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ထွန်းကား ခဲ့သည်။ ဒေါ်စောရင်ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဒေါ်သန်းရင်နှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင်ပြုခဲ့ သည်။ သားသမီး ခုနစ်ယောက်ရရှိခဲ့သည်။ အဘိုးဦးမြရင်၏ အသက်ရာပြည့်ပွဲကို သား သမီးမြေးမြစ်များနှင့် ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟ အပေါင်းတို့က သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ကျင်းပ ခဲ့ကြပါသည်။ ဘုန်းဆွေနှစ်-မုံရွေး

စာရေးဆရာမ သန်းမြင့်အောင်နှင့်

အတူညီမျှပတ်ပတ်လတ်လတ်ပန်းများ

နန္ဒာမိုးမြေ

နာရေးကူညီမှုလုပ်ငန်းများ

စာရေးဆရာမ သန်းမြင့်အောင်သည် နာရေးကူညီမှုအသင်း (ရန်ကုန်)၌ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ထမ်းဆောင်နေရာမှ တစ်နေ့တွင် တင်ပဆုံအဖို့ ကျိုးပြီး အောက်ပိုင်းချည့်နေသော ၇၅-နှစ်အရွယ် အဘွားအိုတစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။

ဖြစ်စဉ်မှာ ထိုအဘွားအိုကို ပြုစုနေသော အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ ၇၈-နှစ်အရွယ် အဘိုးအို

ကွယ်လွန်သောကြောင့် ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်တို့က သွားရောက်၍ အဘိုး၏ဈာပနကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ပေးကြသည်။ ဤတွင် အဘွားအိုအား ကူညီစောင့်ရှောက်ပြုစုမည့်သူမရှိသောကြောင့် ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်တို့က နေ့စဉ်သွား၍ ပြုစုခဲ့ရရှာပေသည်။

အခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ ဒေါ်ကျောမြိုင် (၅၅-နှစ်) ၏ ဈာပနကိစ္စကို သင်္ဂြိုဟ်ပေးရန် ဆရာမ

အဘိုးအဘွားများကို ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်က အစားအစာနှင့် အသုံးအဆောင်များ ပေးလှူနေစဉ်

သန်းမြင့်အောင်တို့ သွားရောက်ကြရပြန်သည်။
ထိုဒေါ်ကျော့မြိုင်မှာလည်း မျက်မမြင်ဖခင်အိုကို
လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေသူ ဖြစ်သည်။ သူတို့နေ
သောအိမ်မှာလည်း ငှားနေသောအိမ်ဖြစ်သည်။
အိမ်နီးချင်းများက “ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့လည်း
ကိုယ့်မိသားစုနဲ့ကိုယ်မို့ ကြည့်မပေးနိုင်၊ ကျွေးဖို့
လည်း မတတ်နိုင်ကြလို့ သူ့သမီးဈာပနကို ပြုလုပ်
ကြရင်းနဲ့ မျက်မမြင်အဘိုးကြီးကိုပါ တစ်ခါတည်း
ခေါ်သွားပေးပါလား ဆရာမရယ်” ဟူ၍ ဝိုင်းဝန်း
ပြောကြသည်။

ဆရာမက “ဘယ်ကိုခေါ်သွားရမှာလဲ” ဟု
မေးသောအခါ “ဘယ်နေရာပဲဖြစ်ဖြစ် ခေါ်သွား
ပါတဲ့၊ သူ့ကိုကြည့်ရှုမယ့်သူလည်း မရှိ၊ သူနေ
နေတဲ့အိမ်ကလည်း ပြန်အပ်ရတော့မှာမို့” စသည်
ဖြင့် အိမ်နီးချင်းများက အကူအညီတောင်းကြ
သည်။

“ဆည်းဆာရိပ်” ဂိလာနဘိုးဘွားရိပ်သာ

ထိုထိုကဲ့သို့သော ကိစ္စများ များပြားလာ
သောအခါ ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်သည် ကလျာ
မဂ္ဂဇင်းတွင် “တွယ်ရာမဲ့ ရှင်သန်ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ
သူများ” အမည်ရှိ ဆောင်းပါးကို ရေးသားသည်။
ထိုဆောင်းပါးကို စေတနာရှင်များက စာအုပ်
ငယ်ကလေးအဖြစ် ရိုက်နှိပ်၍ ဓမ္မဒါန ဖြန့်ဝေ
ကြသည်။ ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ရသူများက အလှူ
ငွေများ ထည့်ဝင်ကြသည်။ တစ်ဖက်ကလည်း
နီးစပ်ရာ သူ၏မိတ်ဆွေ စေတနာရှင်များနှင့်
တိုင်ပင်ကာ ခိုကိုးရာမဲ့နေကြသော နာမကျန်း
အဘိုးအဘွားများအတွက် ရည်ရွယ်ကာ ၂၀၁၀-
ပြည့်နှစ်တွင် “ဆည်းဆာရိပ်” ဂိလာနဘိုးဘွား
ရိပ်သာကို တည်ထောင်လိုက်သည်။ ထိုဆည်း

မြတ်မဂ်လာ * ၂၄

ဒေါ်ကျော့မြိုင်မှာလည်း မျက်မမြင်
ဖခင်အိုကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေသူ ဖြစ်
သည်။ သူတို့နေသောအိမ်မှာလည်း ငှား
နေသောအိမ်ဖြစ်သည်။ အိမ်နီးချင်းများက
“ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့လည်း ကိုယ့်
မိသားစုနဲ့ကိုယ်မို့ ကြည့်မပေးနိုင်၊ ကျွေးဖို့
လည်း မတတ်နိုင်ကြလို့ သူ့သမီးဈာပနကို
ပြုလုပ်ကြရင်းနဲ့ မျက်မမြင်အဘိုးကြီး
ကိုပါ တစ်ခါတည်း ခေါ်သွားပေးပါ
လား ဆရာမရယ်” ဟူ၍ ဝိုင်းဝန်း ပြော
ကြသည်။

ဆာရိပ်ဘိုးဘွားရိပ်သာ ဆောက်လုပ်ရာ၌
စေတနာရှင်များ၏ အလှူနှင့်အတူ ဆရာမ၏
လုပ်ငန်းများကို အစဉ်အားပေးနေသော Gate
Way ကုမ္ပဏီမှ ဒေါက်တာနိုင်ထွဋ်အောင်နှင့်
ဒေါက်တာဝေဝေရင်တို့ကလည်း ငွေကျပ်သိန်း
တစ်ထောင် ပါဝင်လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါ
သည်။ ဆရာမသည် ဤဘိုးဘွားရိပ်သာ၌ ဥက္ကဋ္ဌ
အဖြစ် တာဝန်ယူ၍ ဆောင်ရွက်နေဆဲဖြစ်သည်။

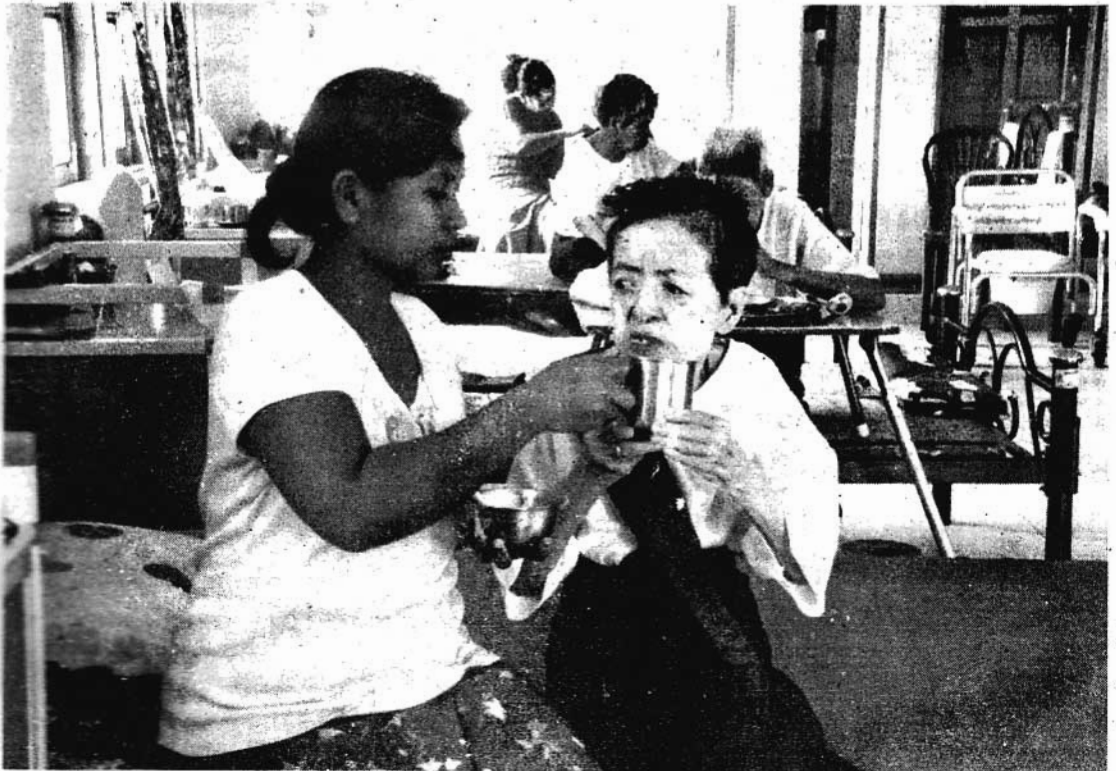
ထိုရိပ်သာ၌ ကျွေးမွေးထောက်ပံ့မည့် သား
သမီး ဆွေမျိုးများမရှိသည်။ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့
သည့် အဘိုးအဘွားများကို လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာ
မရွေး လက်ခံထားရှိသည်။ မိသားစုပုံစံဖြင့်
ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်သည်။ ချို့တဲ့သော
အဘိုးအဘွားများအား သွားရောက်ခေါ်ဆောင်
ရန် လိုအပ်ပါက ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ခေါ်ဆောင်
သည်။

ရိပ်သာရှိ အဘိုးအဘွားများ၏ ကျန်းမာရေးကို နားရေးကူညီမှုအသင်း (ရန်ကုန်)က ဖွင့်လှစ်သော သုခကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်းမှ အထွေထွေအထူးကုသမားတော်ကြီး ဒေါက်တာဦးအုန်းမြင့်က ခေတ်မီစက်များဖြင့် ရောဂါကို စမ်းသပ်ရှာဖွေပေးသည်။ ရောဂါရှိပါက သုခကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်းကပင် ကုသပေးသည်။

‘ဆည်းဆာရိပ်’ ဂိလာနဘိုးဘွားရိပ်သာသည် အမှတ်-၈၀၃/၈၀၅၊ မဟော်သဓာလမ်း၊ ၁၂-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်အရှေ့ပိုင်းမြို့နယ် (ဖုန်း-၀၉ ၇၃၀၁၈၀၀၇) တွင် တည်ရှိသည်။ ရိပ်သာတွင် ပရဟိတအဖွဲ့နှင့် စေတနာ့ဝန်ထမ်းများမပါ။ ဝန်ထမ်းသီးသန့် ၃၂-ဦးခန့်ထားသည်။ ထို

ဝန်ထမ်းများက အဘိုးအဘွားများ၏ လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးသည်။

ယခုအခါ ‘ဆည်းဆာရိပ်’ ဂိလာနဘိုးဘွားရိပ်သာ(ရန်ကုန်)တွင် အဘိုး ၂၃-ဦးနှင့် အဘွား ၃၈-ဦး အထိ လက်ခံထားရှိပြီးဖြစ်သည်။ အဘိုးအဘွားများအတွက် အာဟာရပြည့်ဝ၍ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော အစားအစာများကို စီမံကျွေးမွေးသည်။ အသုံးအဆောင် အဝတ်အထည်နှင့် နေရာထိုင်ခင်း စသည်တို့အား ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်နှင့် အမှုဆောင်များက စီမံပေးသည်။ အဘိုးအဘွားများ၏ ဘာသာဝင်အလိုက် ကိုးကွယ်ပွားများအားထုတ်နိုင်အောင်လည်း ကူညီဆောင်ရွက်ပေးသည်။

ဝန်ထမ်းများက ဘိုးဘွားများကို အစာအာဟာရများ ကျွေးမွေးပြုစုနေစဉ်

“သုခရိပ်မြုံ” ကလေးဂေဟာ

ထို့ပြင် မိဘများကွယ်လွန်၍ စောင့်ရှောက် မည့်သူမရှိသော ကလေးငယ်များကို မိဘမဲ့ ကလေးဂေဟာများက စောင့်ရှောက်ကြသည်။ သို့သော် HIV နှင့် AIDS ရောဂါပိုးရှိသော ကလေးငယ်များကိုမူ စောင့်ရှောက်မည့်သူမရှိ ပေ။ ထိုစောင့်ရှောက်မည့်သူမရှိသော ရောဂါပိုး ရှိသူ ကလေးငယ်များအတွက် မိသားစုသဖွယ် စောင့်ရှောက်နိုင်ရန် ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်က ၂၀၀၅-ခုနှစ်တွင် ‘သုခရိပ်မြုံ’ ဂေဟာကို တည် ထောင်ခဲ့သည်။

ထိုဂေဟာသည် အမှတ်-၉၇၉/၉၈၂ တပင် ရွှေထီးလမ်း၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်အရှေ့ ပိုင်းမြို့နယ် (ဖုန်း - ၀၁ ၅၈၁၉၅၅)တွင် တည်ရှိ သည်။ ထိုဂေဟာတွင် အသက် ၁-နှစ်ခွဲမှ ၁၂-နှစ် အထိ ကလေးများကို လက်ခံသည်။ ထိုကလေး များထဲမှ အချို့ဆိုလျှင် အသက် ၁၇-နှစ်အရွယ် သို့ပင် ရောက်ရှိနေပေပြီ။ ထိုကလေးများ၏ ပညာရေးကို မူကြိုမှစ၍ မူလတန်း၊ အလယ် တန်း၊ အထက်တန်းအထိ သင်ယူခွင့်ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ အပိုးရကျောင်းများ၌ သင်ယူဖြေဆိုခွင့်ရအောင်လည်း စီစဉ်ဆောင် ရွက်ပေးသည်။ အရွယ်ရောက်ပြီး ကျောင်းမနေ ချင်သော ကလေးများကိုမူ သူတို့၏ဝါသနာ အလျောက် လက်မှုလုပ်ငန်းနှင့် ပန်းချီ၊ ပန်းပု စသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဆိုင်ရာ ပညာ ရပ်များကို သက်ဆိုင်ရာ တတ်ကျွမ်းသော ပညာ ရှင်များက သင်ကြားပေးသည်။ ထိုဂေဟာ၌ ကလေး ၁၀၉-ယောက်ရှိသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၂၆

အထွေထွေ ပရဟိတလုပ်ငန်းများ

၂၀၁၂-ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့၌ ‘သုခရိပ်မြုံ’ ကလေးဂေဟာကို တိုးချဲ့ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ယခု အခါ ဂေဟာ၌ ကလေး ၁၅-ယောက်ရှိနေပေ ပြီ။ ထို ‘သုခရိပ်မြုံ’ ကို မန္တလေးမြို့ရှိ အမှုဆောင် အဖွဲ့က စီမံအုပ်ချုပ်၍ သုခရိပ်မြုံ(မန္တလေး)အဖြစ် သီးခြားတည်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် လှည်း ကူးမြို့နယ်၊ မရမ်းချောင်ရှိ ၁၀-တန်းကျောင်းသား ၂၀-ဦး၏ ကျောင်းစရိတ်ကိုလည်း ဆရာမ ထောက်ပံ့ခဲ့သည်မှာ ၃-နှစ်ရှိပြီ။

ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်သည် ၁၉၈၉-ခုနှစ်မှ စ၍ မိဘမဲ့ကလေးပြုစုရေးကျောင်းများ၊ ၁၉၉၈- ခုနှစ်တွင် အနာကြီးရောဂါကင်းဝေးရေးလုပ်ငန်း များ၊ ၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်တွင် အောင်မြေပညာဒါန ကျောင်း၌ ပရဟိတလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ခဲ့ သည်။ ၂၀၀၁-ခုနှစ်မှစ၍ နာရေးကူညီမှုအသင်း (ရန်ကုန်)တွင် ယနေ့တိုင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ ဆဲဖြစ်သည်။

“အောင်” ဖောင်ဒေးရှင်း

၂၀၁၁-ခုနှစ်တွင် ‘အောင်’ ဖောင်ဒေးရှင်းကို ထူထောင်ခဲ့သည်။ ထို ‘အောင်’ ဖောင်ဒေးရှင်း သည် မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ပရဟိတအဖွဲ့ အစည်းများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု လျှော့ချရေး လုပ်ငန်းများ၊ လူမှုဝန်းကျင်နှင့် ပရဟိတသင် တန်းများ၊ ခေါင်းဆောင်မှု သင်တန်းများ၊ စီမံ ခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာသင်တန်းများ၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာ ရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးသင်တန်းများ အခမဲ့ သင်ကြား ပေးလျက်ရှိသည်။

ထို့ပြင် လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာသင်တန်းများ၊ စားသုံးသူကာကွယ်ရေးသင်တန်းများ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးလိမ္မာဆရာဖြစ်သင်တန်းများ၊ မီဒီယာနှင့် လူမှုကွန်ရက် ဆက်သွယ်မှုသင်တန်းများ၊ သဘာဝမြေဩဇာဖြင့် သဘာဝသီးနှံ စိုက်ခင်းသင်တန်းများ၊ သဘာဝသီးနှံဖြင့် လူသုံး ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်နည်းသင်တန်းများကို အလှည့်ကျဖွင့်လှစ်၍ အခမဲ့ သင်ကြားပေးလျက်ရှိသည်။ ထိုသင်တန်းများ၌ သင်တန်းနှင့် သက်ဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သော ဆရာ၊ ဆရာမများက သင်ကြားပေးသည်။

ထို 'အောင်'ဖောင်ဒေးရှင်းဖြစ်မြောက်ရန် အတွက် မြေနေရာကို ဓာတ်မှန်အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဦးစောကျော်အောင်က လှူဒါန်းသည်။ ပေ ၄၀ x ၆၀ ခြံ ၂-ခြံဖြစ်သည်။ ထိုတွင် အိမ်တစ်လုံးကို ဖောင်ဒေးရှင်း၏ ရုံးခန်းအဖြစ် အသုံးပြုသည်။ တည်ရှိရာမှာ အမှတ်-၇၄၆၊ သရဖီလမ်း၊ ၄၇-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း မြို့နယ် (ဖုန်း- ၀၉ ၄၂၀၀၅၁၁၅၈) ဖြစ်သည်။

နုလုံးလှ ပရဟိတလူငယ်များ

ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်သည် ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ကွာလာလမ်ပူ မြို့၌ 'နုလုံးလှ ပရဟိတလူငယ်များ' အမည်ဖြင့် မြန်မာလူငယ် သွေးလှူရှင်များအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထို့ပြင် 'နုလုံးလှစာကြည့်တိုက်' ကိုလည်း ဆရာမဦးစီး၍ ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်။ တစ်နှစ်လျှင် သွေးလှူဒါန်းပွဲ ၃-ကြိမ်ကျင်းပသည်။ တစ်ကြိမ်ပြုလုပ်လျှင် သွေးပုလင်းပေါင်း ၁၈၀-မှ ၂၀၀-နီးပါးအထိ ရရှိသည်။ သွေးပုလင်းများကို မလေးရှားနိုင်ငံရှိ ဆေးရုံများသို့ လှူဒါန်းသည်။

ယခုအခါ ထိုသွေးလှူဒါန်းပွဲသို့ မလေးရှား လူငယ်များကလည်း ပါဝင်လှူဒါန်းလာကြသည်။

စာပေလုပ်ငန်းများ

ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်ကို အဖ ဦးချစ်အောင် နှင့် အမိဒေါ်ရင်ရွှေတို့က ၂၅-၉-၁၉၅၃-ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားသည်။ ယခု အသက် ၆၀-ရှိပြီ။ မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။ အမည်ရင်းမှာ ဒေါ်သန်းသန်းမြင့် ဖြစ်သည်။ ကလောင်အမည်မှာ သန်းမြင့်အောင်ဖြစ်သည်။ အ-ထ-က(၁)၊ တာမွေတွင် ၁၀-တန်းအထိ ပညာသင်ယူခဲ့သည်။ ထို့နောက် သရက်သီးသနပ်ပြုလုပ်ဖြန့်ချိရေးလုပ်ငန်းကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်၏ခင်ပွန်း ဦးမင်းနိုင်မှာ ၁၉၈၁-ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ သမီးနှစ်ဦး ကျန်ရစ်သည်။ ယခုအခါ သမီး အိမ်ထောင်သည်နှစ်ဦး၊ မြေးငါးဦးတို့ဖြင့် အမှတ်-၂၆၁၊ ဗညားဒလလမ်း၊ အမှိုးကုန်းရပ်ကွက်၊ တာမွေမြို့နယ်တွင် နေထိုင်ရင်း ပရဟိတလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။

ဆရာမသည် ၁၉၈၇-ခုနှစ်တွင် စာပေနယ်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ဆရာမ၏ 'အထူအပါး' ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ကို ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ဒိုင်ဒိုဖောင်ဒေးရှင်းမှ ဂျပန် ဘာသာပြန်ဆို၍ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့သည်။ ဆရာမသည် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် ၁၁-အုပ်၊ လုံးချင်းဝတ္ထု ၃-အုပ်၊ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် ၁-အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေပြီးဖြစ်သည်။ အခြားစာရေးဆရာများနှင့် တွဲဖက်၍ ဝတ္ထုလတ် ၁၅-အုပ်လည်း ထွက်ရှိပြီးဖြစ်သည်။

ရခိုင်ပညာရှိ မဟာပညာကျော်

ဦးဖိုးကျား

ရွှေငွေစုဆောင်းသော ရဟန်း

အခါတစ်ပါး၌ ကျောင်းထိုင်ရဟန်းတစ်ပါး ယုံလွန်လေရာ ငွေနှစ်ထောင်၊ ရွှေတစ်ရာ ကျန် ရစ်လေသည်။ ထိုဥစ္စာများကို ထိုရဟန်း၏ မိဘ ဆွေမျိုးတို့ကလည်းကောင်း၊ ထိုကျောင်းနေ

ရဟန်း၊ သာမဏေတို့ကလည်းကောင်း၊ ထို ကျောင်းဒါယကာကလည်းကောင်း ဤသုံးဦးတို့ က ရလိုကြောင်းနှင့် မင်းထံလျှောက်ကြ၍ မဟာပညာကျော် ဆုံးဖြတ်သည်ကား -

“ရဟန်းစစ်တို့မှာ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေးဝါး ဤလေးပါးသာအပ်သည်။ ရွှေငွေများ

ဆရာမသည် ၂၀၀၂-ခုနှစ်တွင် ‘သဏ္ဌာန်မဲ့ ထုထည်’ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်စာအုပ်ဖြင့် အမျိုး သားစာပေဆု ရရှိခဲ့သည်။ ၂၀၀၃-ခုနှစ်တွင် မန္တလေး ထန်းရိပ်ညိုအနုပညာပြပွဲ၌ ထန်းရိပ်ညို စာပေဆု ရရှိခဲ့သည်။ ၂၀၀၇-ခုနှစ်တွင် မန္တလေး မတ္တရာ ရွှေပရဟိတ ပညာဒါနကျောင်းကပေး သော ရွှေပရဟိတဆုကို ရရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၃- ခုနှစ်တွင် ဆရာတော် အရှင်ဇေန(မေတ္တာရှင်- ရွှေပြည်သာ) ချီးမြှင့်သော ပရဟိတစံပြဆုကို ရရှိခဲ့သည်။

“ပရဟိတလုပ်မယ်ဆိုရင် ငွေကြေးအမြတ် ထုတ်မှု ကင်းရှင်းရပါမယ်။ လူမှုရေး အနှစ်အရှင်း ကင်းရပါမယ်။ ကောင်းမြတ်တဲ့အလုပ်တိုင်းက တော့ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ မပြီးမြောက်နိုင်ပါဘူး။ မလွယ်ကူလို့၊ မအောင်မြင်မှာစိုးရိမ်လို့ ဘာမှ မလုပ်ရင်တော့ ဘာမှဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်အလုပ်မဆို တစ်ကြိမ်တည်း လုပ်လို့မရပါ ဘူး။ အကြိမ်ကြိမ်လုပ်မှ အောင်မြင်မှာပါ” ဟူ၍ ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်က ဖွင့်ဟပြောဆိုလေ သည်။

နန္ဒာမိုးမြေ

နှင့် မအပ်ဟု ဘုရားရှင် ပညတ်အာဏာတော် ရှိသည်။ ယခု ယုံလွန်သူမှာ ရွှေငွေစုဆောင်းသူ ဖြစ်၍ ရဟန်းစစ်မဟုတ်ပြီ။ သို့ကြောင့် အလောင်း ကို လူတို့ကဲ့သို့သာ သင်္ဂြိုဟ်စေ။”

“ယခုကျန်ရစ်သော ရွှေငွေတို့မှာ ထိုသူရှိစဉ် က ရဟန်းစစ်ထင်မှတ်၍ မလှူအပ်သောအလှူ ကို မိုက်မှားသဖြင့် လှူကြလေသည်။ အလှူ မမြောက်ချေ။ လူချင်းပေးသကဲ့သို့သာ ဖြစ်သည်။ သို့ကြောင့် မိမိတို့ပေးသောဥစ္စာ ထင်ရှားရှိသေး လျှင် လှူသူပေးသူတို့က အသီးသီး ဆိုင်ရာကို လှူကြစေ။”

“ထိုသို့အလျောက် လူတို့ကဲ့သို့ ကူးသန်း ရောင်းဝယ် ရှာဖွေ၍ရသော ရွှေငွေ စသည်တို့ကို ထိုသူနှင့်အတူနေ စီးပွားရှာဖွေ ကျန်တို့က

အမွေအဖြစ်ဖြင့် ယူလိုကြလျှင် လူဝတ်လဲ၍ ထို သူ၏ မိဘသားချင်းတို့နှင့် အညီအမျှ ခွဲဝေယူ ကြစေ။”

“ရဟန်းတို့ သုံးထိုက်သော ပစ္စည်းလေးပါး ကို ဝိနည်းတော်ကိုရှိသော ရဟန်းတော်တို့ က ခံယူသုံးဆောင်စေ၊ ကျောင်းဒါယကာမှာ ပလပ်စေ။”

ဤသို့စီရင်လိုက်သောအခါ တစ်ပြည်လုံး ကောင်းချီးပေးကြကုန်၏။ မင်းကြီးကလည်း အလွန်ကြည်ညို၍ ထွက်စည်ဝင်စည် ပေးသနား တော်မူလေသတည်း။

ဦးဖိုးကျား

(မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်ရာဇဝင်ဖတ်စာ၊ ၁၉၃၈)

လောဘတဏှာကို အနိုင်တိုက်နိုင်သူ

ဌေးဌေး (မြို့နယ်ပညာရေးမှူး-ငြိမ်း)

“စိတ်ကောင်းရှိ၊ သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ” ဆိုသော ဆောင်ပုဒ်ကလေးကို တွေ့တိုင်း၊ ဖတ်ရတိုင်း ယောဂီမိတ်ဆွေ အဘွားဒေါ်တင်ငွေကို အမြဲပင် သတိရမိပါသည်။

အဘွားဒေါ်တင်ငွေသည် စီးပွားဥစ္စာ မချမ်းသာသော်လည်း မိမိ၏ဘဝတစ်လျှောက် ကြိမ်ဖန်များစွာ လောဘတဏှာကို အနိုင်တိုက်နိုင်ခဲ့သည်မှာလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်၊ အတုယူဖွယ် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်နန်းဝါနှင့် မတင်ငွေ

ဟိုတစ်ချိန်က အသက် ၂၈-နှစ်အရွယ် မတင်ငွေသည် နောင်မွန်ဈေးတွင် ဈေးနေ၌ ဈေးရောင်းချနေသည်။ ဈေးကွဲခါနီးတွင် ဒေါ်နန်းဝါ၏ အထည်ဆိုင်၌ မတင်ငွေ ဘော်လီဝယ်ရန် ရွေးနေသည်။ ရွေးပြီးသော ဘော်လီ ၂-ထည်ကို ဒေါ်နန်းဝါက စက္ကူအိတ်ဖြင့် သေချာထည်ပေးသည်။

မတင်ငွေသည် မိမိနေရာသို့ ပြန်ရောက်သော် စက္ကူအိတ်ထဲရှိ ဘော်လီကို ထုတ်ကြည့်သည်။ ဤတွင် အိတ်ထဲမှ ငါးမူးသားခန့် ရွှေဆွဲကြိုး ၃-ကုံး၊ တစ်ကျပ်သားခန့် ရွှေဆွဲကြိုး ၃-ကုံး၊ စုစုပေါင်း ဆွဲကြိုး ၆-ကုံး ပါရှိလာသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၃၀

ထိုခေတ်ထိုအချိန်က လူဆိုး၊ ဓားပြပေါများ၍ ပိုက်ဆံရှိသူများက ရွှေငွေပစ္စည်းများကို ကုန်ပစ္စည်းများကြားတွင် ဂှက်ထားတတ်ကြသည်။ ရွှေဆွဲကြိုးများ ပါလာသဖြင့် မတင်ငွေသည် တခက်တော့ အလွန်ဝမ်းသာသွားသည်။ ထိုရွှေများ ရောင်းပြီး အကြွေးများဆပ်မည်။ အိမ်ပြင်ဆောက်မည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်ချင်တိုင်း ယဉ်နေမိသည်။ သို့သော် စိတ်ကောင်းရှိ၊ သီလမြဲသော မတင်ငွေသည် အဖန်ဖန်စဉ်းစားသည်။ ပစ္စည်းပိုင်ရှင်မည်သူမှန်း သူသိသည်။ ပိုင်ရှင်ကတော့ မည်သူထံပါသွားမှန်း သိမည်မဟုတ်ပေ။ မတင်ငွေ ပြန်မပေးလည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် မတင်ငွေသည် သူရင်၌ ကိန်းဝပ်နေသော လောဘတဏှာနှင့် သူနိုင်ငါနိုင် အပြိုင်ကြနေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မတင်ငွေ၏သီလက လောဘကို အနိုင်တိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ဒေါ်နန်းဝါ၏ဆိုင်သို့ မတင်ငွေ အပြေးသွားကာ ရွှေဆွဲကြိုးများကို ပြန်ပေးခဲ့သည်။

ရွှေဆွဲကြိုးများ ပြန်ရသော ဒေါ်နန်းဝါ၏ ဝမ်းသာပီတိထက် မတင်ငွေ၏ စိတ်နှလုံး အေးချမ်းမှုက ပို၍ပင် ချမ်းမြေ့နေပါသည်။ ဒေါ်နန်းဝါကလည်း ကျေးဇူးတင်လွန်း၍ သူ့ဆိုင်တွင်ရှိသော

အကျိုးများ ပါတိတ်လုံချည်များကို မတင်ငွေအား ပေး၍ ကျေးဇူးဆပ်ပါသည်။

မအုန်းရင်နှင့် ဒေါ်တင်ငွေ

ထို့နောက် အသက် ၄၀-အရွယ်သို့ ရောက် ခဲ့လာသော ဒေါ်တင်ငွေသည် ဆီဆိုင်မြို့ ၅- ရက်တစ်ပတ်ဖွင့်သောဈေးသို့ ဈေးလိုက်ရောင်း သည်။ နေ့လယ်ဈေးသိမ်းချိန်၌ ဒေါ်တင်ငွေ သည် ခေတ္တခဏ သစ်ပင်ရိပ်တွင် နားခိုနေခဲ့ သည်။

ထိုစဉ် သူနားခိုနေသော သစ်ပင်ရိပ်သို့ မိန်းမ ရွယ်တစ်ဦးလည်း ဝင်ရောက်နားခိုသည်။ မိန်းမ ရွယ်သည် လွယ်လာသော ပအိုဝ်းလွယ်အိတ်ကို တေးမှာချ၍ ချွေးများသုတ်ကာ အတော်ကြာ နားခိုပြီးမှ အလျင်စလို ထသွားသည်။ မိန်းမရွယ် ထသွားသောအခါ လွယ်အိတ်ကျန်ခဲ့သည်ကို ဒေါ်တင်ငွေ တွေ့ရသည်။ လွယ်အိတ်ထဲ နှိုက် ကြည့်သောအခါ ငွေထုပ်ကို တွေ့ရသည်။ ရေ တွက်ကြည့်ရာ ငွေကျပ်တစ်သိန်းရှစ်သောင်း ရှိသည်။ ပိုင်ရှင်ပြန်လာယူနိုးဖြင့် ဒေါ်တင်ငွေ

သစ်ပင်ရိပ်တွင် အချိန်ကြာကြာစောင့်နေခဲ့ သည်။ သို့သော် သူမ ပေါ်မလာပေ။

ဤတွင်လည်း ဒေါ်တင်ငွေသည် ယခင်က လိုပင် အကြွေးများဆပ်မည်။ အိမ်ပြင်ဆောက် မည်။ ထိထိုးမည်ဟု စိတ်ကူးနေသည်။ ထိက တော့ ချက်ချင်းပင် ထိရောင်းသူလာ၍ ငွေကျပ် တစ်ထောင်ဖိုး ထိထိုးလိုက်သည်။

ဒေါ်တင်ငွေသည် ဈေးသိမ်းပြီးနောက် ဈေး ထဲသို့ ပြန်လာရာ၌ တစ်နေရာတွင် မိန်းမရွယ်ကို တွေ့ရသည်။

“ကျွန်မတော့ ဒုက္ခရောက်ပါပြီ။ အရင်းအနှီး မရှိလို့ သူများငွေတွေဈေးပြီး ရောင်းဝယ်စား သောက်နေရတာ။ အခုတော့ အကြွေးပေးရ မယ့်ငွေတွေ သွားပါပြီ” ဟုဆိုပြီး ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးနေတော့သည်။ ဤသို့ ငိုကြွေးသံကြား နေရသော်လည်း ဒေါ်တင်ငွေသည် လုံးဝ ပြန် ပေးချင်စိတ် မပေါ်သေးပေ။ မိန်းမရွယ်လေးက လည်း ဒေါ်တင်ငွေကို မမှတ်မိ။ ဒေါ်တင်ငွေက လည်း လွယ်အိတ်နှစ်လုံးကို လွယ်ထားလျက် ပင်။

မိန်းမရွယ်က “ကျွန်မတော့ ဘဝပျက်ပါပြီ။ ကောက်ရရင် ပြန်ပေးကြပါရှင်၊ ပြန်ပေးကြပါ” ဟု ပြောလည်းပြော၊ ငိုလည်းငိုသည်။

ထိုအခါ ဒေါ်တင်ငွေ မနေနိုင်တော့ပြီ။ “ဟဲ့ နင်းကန်ငိုမနေနဲ့၊ ရော-နင့်လွယ်အိတ်က ဒီဟာ လား။”

“အို-ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အဒေါ်ရယ်။ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ” ဟု မိန်းမ ရွယ်က မျက်ရည်လည်ရွှေနှင့် ဒေါ်တင်ငွေကို ကန် တော့ပြီးရင်း ကန်တော့နေပါတော့သည်။

မိန်းမရွယ်က “ကျွန်မတော့ ဘဝ ပျက်ပါပြီ။ ကောက်ရရင် ပြန်ပေးကြ ပါရှင်၊ ပြန်ပေးကြပါ” ဟု ပြော လည်းပြော၊ ငိုလည်းငိုသည်။

ထိုအခါ ဒေါ်တင်ငွေ မနေနိုင် တော့ပြီ။ “ဟဲ့ နင်းကန်ငိုမနေနဲ့၊ ရော- နင့်လွယ်အိတ်က ဒီဟာလား။”

ဤတွင် ဒေါ်တင်ငွေက “ဟဲ့-နင့်ပိုက်ဆံတွေ ရေကြည့်ဦး၊ ငါ ငွေတစ်ထောင်ဖိုး ထိထိုးလိုက် လို့ တစ်ထောင်တော့လျော့မယ်။ ငါထိပေါက် ရင် လာယူ” ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်တင်ငွေ၏ရင်တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော လောဘတဏှာတိုက်ပွဲသည် သည်တစ်ခါလည်း သိလနှင့် အနိုင်တိုက်နိုင်ခဲ့ပြန်သည်။ မိန်းမရွယ် မှာ မအုန်းရင် ဖြစ်သည်။ ဆီဆိုင်ဈေးထဲတွင် ကုန် ရောင်းသူဖြစ်သည်။

ကလေးမလေးနှင့် ဘွားတင်ငွေ

ဘွားတင်ငွေသည် အသက် ၆၀-ကျော်အရွယ် ရောက်လာပေမယ့် ဈေးနေ့များတွင် ကုန်စိမ်း ရောင်းမြဲပင်။

တစ်နေ့ ဈေးရောင်းကအပြန် နောင်မွန်ဈေး ထဲမှဖြတ်လာခဲ့သည်။ ဤတွင် ဘွားတင်ငွေ၏ ရှေ့၌ ကလေးမလေးတစ်ယောက် လူကြီးဝတ် မိန်းမအင်္ကျီတစ်ထည်ကို ခေါင်းဆောင်းပြီး ပြေး

လွှားဆော့ကစားရင်း ခေါင်းပေါ်မှအင်္ကျီကြီး ပြုတ်ကျကျန်ခဲ့သည်။

ဘွားတင်ငွေသည် အင်္ကျီကို ကောက်ယူ ကြည့်လိုက်သောအခါ အင်္ကျီရင်ဖုံးအိတ်ကပ်ထဲ တွင် တွယ်ချိတ်နှင့်တွဲထားသော ရွှေနှင်းဆီ ကြယ်သီးငါးလုံးကို တွေ့ရသည်။ ယခုတစ်ကြိမ် တော့ ဘွားတင်ငွေ လောဘတဏှာကို လုံးဝ သတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကလေးမလေးနောက် သို့ ထက်ကြပ်မကွာလိုက်သွားသည်။ သူတို့အိမ် ရောက်သောအခါ ကလေးမလေး၏ အဘွား ဖြစ်သူအား ထိုရွှေများကို ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ဘွားတင်ငွေသည် နောင်မွန်မြို့၊ အမှတ်-၂ ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်၍ ဈေးနေ့များ ၌ ကုန်စိမ်းများရောင်းချလျက်ရှိသည်။ မိုးကုတ် ဝိပဿနာတရားစခန်းများသို့လည်း အလျဉ်းသင့် သလို ဝင်ရောက်တရားအားထုတ်လေ့ရှိပါသည်။

ဌေးဌေး (မြို့နယ်ပညာရေးမှူး-ငြိမ်း)

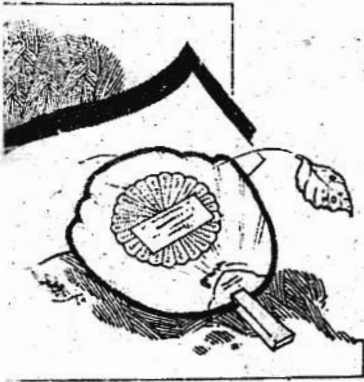
မြတ်မင်္ဂလာစာစောင် မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံများ ပိတ်ခေါ်ခြင်း

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၏ မျက်နှာဖုံးများတွင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ စေတီ၊ ပုထိုး၊ ကျောင်း၊ ဇရပ် အဆောက်အအုံများ၊ ရှင်ပြုပွဲ၊ ကထိန်ပွဲ စသည့် ဘာသာရေး ပွဲတော်များ၊ လယ်ယာလုပ်ငန်း၊ ယွန်းထည်လုပ်ငန်း၊ အိုးလုပ်ငန်း၊ ပုသိမ်ထီးလုပ်ငန်း စသည့် ရိုးရာမြန်မာမှုလုပ်ငန်းများကို အခါ အားလျော်စွာ ဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၏ မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံများကို မည်သူမဆို အထက်ပါအကြောင်းအရာများ နှင့် ပတ်သက်သော ရောင်စုံဓာတ်ပုံများကို ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ပေးပို့သော ဓာတ်ပုံ၏အကြောင်း အရာ အကျဉ်းချုပ်ကိုလည်း ပူးတွဲရေးသား ပေးပို့စေလိုပါသည်။ ဓာတ်ပုံအရွယ်အစားမှာ ၄- လက်မ x ၆-လက်မ (ပို့စကတ်ဆိုဒ်)အရွယ် ဖြစ်ပါသည်။

ရွေးချယ်ခြင်းခံရသော ဓာတ်ပုံများအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခ ချီးမြှင့်ပါမည်။

အယ်ဒီတာ

အုတ်ဂူပေါ်မှ

စာကောင်းစာမွန်များ

ရာဇာဝင်း (ယင်းမာ)

ဆရာဇော်ဂျီ (၁၉၀၇-၁၉၉၀)

စာပေပညာရှင်များသည် ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးအတွက် အကျိုးပြုစာပေများ ရေးသားခဲ့ကြသည်။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စာပေများသည် ဘဝတစ်သက်တာအတွက် မှတ်သားစရာကောင်း၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ကွယ်လွန်သည့်အခါ ကျန်ရစ်သူအချို့က သုသာန်များရှိသူတို့၏အုတ်ဂူများပေါ်တွင် ကမ္ဘာလုံးကျော်စာတင်၍ ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။

အုတ်ဂူကျောက်ပြားပေါ်တွင် ရေးထိုးသောစာကို 'အုတ်ဂူစာ' ဟု ခေါ်သည်။ အုတ်ဂူစာသည် ကျောက်စာ၏ ဆင့်ပွားစာ (သို့မဟုတ်) အသွင်ကွဲစာဟု ဆိုပါသည်။ ထိုအုတ်ဂူစာများသည် နှောင်းခေတ်လူတို့အတွက် သိသင့်သိထိုက်သော စာများဖြစ်၍ 'စကားပြောသော အုတ်ဂူများ' (သို့မဟုတ်) 'အုတ်ဂူပေါ်မှ အုတ်ဂူစာများ' အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်သင့်ပေသည်။

စာရေးသူ လေ့လာတွေ့ရှိသော စာပေပညာရှင်အချို့၏ 'အုတ်ဂူပေါ်မှ အုတ်ဂူစာများ' မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဇော်ဂျီ၏ အုတ်ဂူပေါ်မှစာ
ဆရာဇော်ဂျီ၏ အမည်ရင်းမှာ ဦးသိန်းဟန် ဖြစ်သည်။ ၁၉၀၇-ခုနှစ်တွင် ဖျာပုံမြို့၌ မွေးဖွားခဲ့

သည်။ အသက် ၈၄-နှစ်အရွယ်၊ ၁၉၉၀-ပြည့်နှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဆရာ၏ကဗျာများအနက် ၁၉၃၅-ခုနှစ်က ရေးဖွဲ့ခဲ့သည့် 'သင်သေသွားသော်' ကဗျာမှာ လူသိများ၍ ထင်ရှားသော ကဗျာတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ ထိုကဗျာကို ယခင်က အလယ်တန်းဆင့်၌လည်းကောင်း၊ ယခု အထက်တန်းဆင့်၌လည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းခြင်းခံရသည်။ ဆရာကွယ်လွန်သောအခါ ကျန်ရစ်သူမိသားစု

ဆရာသိန်းဖေမြင့် (၁၉၁၄-၁၉၇၈)
နှင့် တပည့်များက ထိုကဗျာကို သူ၏အုတ်ဂူ
ပေါ်တွင် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ရေးထိုးထားသည်။

“သင်သေသွားသော်”

ဪ-လူ့ပြည်လောက၊ လူ့ဘဝကား
အိုရ နာရ၊ သေရဦးမည်
မှန်ပေသည်တည်း။

သို့တပြီးကား၊ သင်သေသွားသော်
သင်ဖွားသောမြေ၊ သင်တို့မြေသည်
အခြေတိုးမြင့်၊ ကျန်ကောင်းသင့်၏။

သင်၏မျိုးသား၊ စာစကားလည်း
ကြီးပွားတက်မြင့်၊ ကျန်ကောင်းသင့်၏။

သင်ဦးချ၍၊ အမျှဝေရာ
စေတိသာနှင့်၊ သစ္စာအရောင်
ဉာဏ်တန်ဆောင်လည်း
ပြောင်လျက်ဝင်းလျက် ကျန်စေသတည်း။

ဆရာဇော်ဂျီ (၁၉၀၇-၁၉၉၀)

ဆရာသိန်းဖေမြင့်၏ အုတ်ဂူပေါ်မှစာ
ဆရာသိန်းဖေမြင့်၏ အမည်ရင်းမှာ ဦးသိန်း
ဖေ(နောင်အခါ ဦးသိန်းဖေမြင့်)ဖြစ်သည်။ ၁၉၁၄-
ခုနှစ်တွင် ဘုတလင်မြို့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ အသက်
၆၄-နှစ်အရွယ်၊ ၁၉၇၈-ခုတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။
သူသည် ဘဝမျိုးစုံဖြတ်သန်းပြီး စာမျိုးစုံရေးခဲ့၏။
ယခင်က သူ၏ဆောင်းပါးအချို့ကို ကျောင်းသုံး
မြန်မာစာ၌ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။ သူ၏ နှစ် ၅၀-ပြည့်
မွေးနေ့တွင် ဗိုလ်တထောင်သတင်းစာ၌ ‘သေရေး
နေရေး အဘိဓမ္မာ’ ဆောင်းပါးကို ရေးသားခဲ့သည်။
သူကွယ်လွန်သောအခါ ကျန်ရစ်သူမိသားစုက သူ
၏အုတ်ဂူပေါ်တွင် ထိုစာကို ရေးထိုးထားသည်။

“သေရေးနေရေး အဘိဓမ္မာ”

ဘဝကို ကျေနပ်သော ကျွန်တော်သည် သေရမှာ
လည်း မကြောက်၊ နေရမှာလည်း မကြောက်ချေ။ အနှစ်
၅၀-ပြည့်အောင် နေခဲ့ရပြီ။ သေလိုကသေစေ။ မနှမြော။

စာဆို ဇွေတာရီ (၁၉၂၅-၁၉၅၈)

မြဝတီပုံနှိပ်တိုက်က ခေတ်ပေါ်မြန်မာကဗျာစာအုပ်(မြန်မာ-အင်္ဂလိပ်) နှစ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေပွဲတွင်

စာအုပ်၌ပါဝင်သော ကဗျာဆရာများအမှတ်တရ (၁၉၇၈-ခုနှစ်)

- ရှေ့တန်း - (ဝဲမှယာ) နုသဇင်၊ နွယ်(စစ်တွေ)၊ နုယဉ်၊ ဝင်းမေ၊ ဆရာစော်ဂျီ၊ မင်းယုဝေ၊ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ချစ်ဒါလီ၊
မောင်လင်းယုန်(ရှမ်းပြည်)
- နောက်တန်း - (ဝဲမှယာ) (?)၊ မောင်ပန်းမွှေး၊ မုံရွာဝင်းမေ၊ သမိန်သောင်း၊ မင်းလှညွန့်ကြူး၊ မောင်မြင့်မြတ်၊
ထွန်းနေနွယ်၊ မောင်သင်းမွန်(သံတွဲ)၊ ဗဂျီအောင်စိုး၊ တင်မိုး၊ ဝင်းကြွယ်၊ ကြံခင်းစိုးလွင်၊ နောင်၊
တက္ကသိုလ်မင်းမော်၊ မောင်ဆွေတင့်

မကြောက်။ ကျေနပ်စွာ နေခဲ့ရပြီ။ ရှေ့လည်း ကျေနပ်စွာ
နေရမည်ဟု ယုံကြည်သဖြင့် နေရမည်ဆိုလျှင် ဝမ်းသာ
စွာ နေမည်သာဖြစ်သည်။

သိန်းဖေမြင့် (၁၉၁၄-၁၉၇၈)

စာဆိုငွေတာရီ၏ အုတ်ဂူပေါ်မှစာ

ဆရာမငွေတာရီ၏ အမည်ရင်းမှာ ဒေါ်ခင်ရီ
ဖြစ်သည်။ ၁၉၂၅-ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ဖွားမြင်
ခဲ့သည်။ အသက် ၃၃-နှစ်အရွယ်၊ ၁၉၅၈-ခုတွင်
ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ အသက် ၁၅-နှစ်အရွယ်မှစတင်
၍ ကဗျာများရေးခဲ့ရာ ကွယ်လွန်ချိန်ထိ ကဗျာ
ပုဒ်ပေါင်း ၈၀၀-ကျော်ရှိသည်။ သူ၏ကဗျာအချို့
ကို ကျောင်းသုံးမြန်မာစာ၌ ပြဋ္ဌာန်းနေဆဲဖြစ်
သည်။ သူကွယ်လွန်သောအခါ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ
ဆရာမင်းယုဝေ(ဦးဝင်းမောင်)က ဆရာမ ရေးဖွဲ့
ခဲ့သော ‘ဘဝကွေ့ဝယ်’ ကဗျာထဲမှ စာပိုဒ်အချို့

ကို ရွေးထုတ်၍ သူ၏အုတ်ဂူပေါ်၌ ကမ္ပည်းတင်
ခဲ့သည်။

“ဘဝကွေ့ဝယ်”

ဘဝကွေ့ဝယ်၊ ပျော်မွေ့ကြည်သာ
သွားလေရာက၊ နှစ်ဖြာလမ်းခွဲ
ရောက်မလွဲတည့်။

ဘဝထိုထို၊ လမ်းတစ်ခို၌
လျှပ်လိုခဏ၊ တွေ့ကြရခိုက်
မေတ္တာမဏ္ဍိုင်၊ တူစိုက်ပြိုင်စို့
တတ်နိုင်သမျှ၊ ချစ်ကြပါစို့
ဘဝလမ်းတာ၊ တိုတောင်းစွာကို
သာယာသမှု၊ ငါတို့ပြုစို့
ညစ်ကျူမတင်၊ စိတ်ဖြူစင်ဖြင့်
များရှင်လူသူ၊ ငါတို့ကူစို့။

ငွေတာရီ (၁၉၂၅-၁၉၅၈)

၃၅ * မြတ်မင်္ဂလာ

စာဆိုဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ အုတ်ဂူပေါ်မှစာ

ဆရာဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ အမည်ရင်းမှာ ဦးအောင်သာ (နောင်အခါ ဦးအောင်ဆွေ)ဖြစ် သည်။ ၁၉၃၁-ခုနှစ်တွင် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသ ကြီး၊ သာပေါင်းမြို့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ အသက် ၅၄-နှစ်အရွယ်၊ ၁၉၈၅-ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ သည်။ ကဗျာများစွာ ရေးသားခဲ့သည့်အပြင် ကဗျာရှည်များ၊ ကဗျာ ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါး များ၊ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်၊ လုံးချင်းဝတ္ထုနှင့် ရုပ်ရှင် ဇာတ်ညွှန်းများ ရေးသားခဲ့သည်။ သူ မကွယ် လွန်မီ ၇-၂-၈၅-နေ့က ရေးသားခဲ့သည့် 'ကဗျာ အမွေ စာမသေ' ကဗျာကို သူကွယ်လွန်သော အခါ သူ၏မိသားစုက သူ၏ အုတ်ဂူပေါ်၌ ကမ္ပည်းကျောက်စာ ရေးထိုးခဲ့သည်။

“ကဗျာအမွေ စာမသေ”

ငါသေသောအခါ

ဘာ အမွေပစ္စည်းများ

ထားခဲ့ပါရ။

အို ...

လောက တစ်ဝန်းလုံး

သဘောမမ္မ လွှမ်းမိုး

မနောမယပန်းကုံး ကဗျာတွေ သီလို့

သည်းလွှာ မြေမဟီ ကျောက်ဂူလုပ်ကာ

မြှုပ်ခဲ့မည်ပါ။

ဒေါင်းနွယ်ဆွေ (၁၉၃၁-၁၉၈၅)

ပခုက္ကူသုသာန်မှ ကမ္ပည်းစာ

စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သည့် ၃-နှစ်ခန့် (၁-

၁၀-၂၀၁၀)က ပခုက္ကူမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓါ * ၃၆

ထိုနေ့တွင် မိမိ၏မိတ်ဆွေ ပခုက္ကူဦးအုံးဖေ စာ ကြည့်တိုက်ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဆရာဦးအောင်တင် (အောင်တင်သိုက်)၏ဖခင် အငြိမ်းစားဆရာကြီး ဦးဘလွမ်း (အသက်-၉၂)နှစ် အသုဘနှင့် ကြံ ကြိုက်၍ ပခုက္ကူသုသာန်သို့ လိုက်ပါပို့ဆောင်ခဲ့ သည်။ ထိုသုသာန်၌ မှတ်သားဖွယ်စာတန်း တစ်ခု ကမ္ပည်းကျောက်စာ ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုကမ္ပည်းစာမှာ -

"Remember friends, as you pass by as you are now. So once were I, as I am now. So you must be prepared yourselves and follow me."

“မိတ်ဆွေ၊ ငါ့အနား ဖြတ်သွားတဲ့အခါ သတိပြု လိုက်စမ်းပါ။ ငါလည်းပဲ တစ်ခါတုန်းက မင်းလိုပဲ အသက်ရှင်ခဲ့ဖူးတာပဲ။ မင်းလည်း တစ်နေ့ကျရင် အခု ငါလိုပဲ ဖြစ်လာမှာပဲ။ ပြင်ဆင်စရာရှိသမျှ ပြင်ဆင်ပြီးရင် ငါ့နောက်လိုက်ခဲ့ပါ။”

နေမဝင်ခင် ရိက္ခာပြင်ပါ။ (အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ)”

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစာကို ရန်ကုန်မြို့၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရေဝေးသုသာန်ဇရပ်၌လည်း အသုဘပို့သူ များ သတိသံဝေဂရရှိစေရန်-ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး မျိုးညွှန်(ငြိမ်း)၊ သာသနာရေးဝန်ကြီး(ငြိမ်း)က ကမ္ပည်းစာရေးထိုးထားကြောင်း သိရပါသည်။

အဆိုပါအုတ်ဂူစာများသည် လူတိုင်းအတွက် လိုက်နာမှတ်သား ကျင့်သုံးနိုင်ရန် သတိပေး ထားသည့် သံဝေဂစာကောင်းစာမွန်များပင် ဖြစ် ပါသည်။

ရာဇာဝင်း (ယင်း)

မြတ်မင်္ဂလာ စာဖတ်ပရိသတ်အမေး
မဟာသိမ်တော်ကြီးစာသင်တိုက်
ပဓာန နာယကဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တကုမာရ(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
အဖြေ

မြတ်မင်္ဂလာစာရသုများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မိမိတို့သိလိုသော အချက်များရှိပါက မြတ်မင်္ဂလာစာစောင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် လိုရင်းတိုရှင်း မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။ မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တကုမာရက သိသင့်သိထိုက်၊ ဖြေသင့်ဖြေထိုက်သော အချက်များကို အကျဉ်းချုံး၍ ဤအခန်းမှ လစဉ် ဖြေဆိုသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
အယ်ဒီတာ

လက်ဝတ်ရတနာများ

မေး။ ။ အရင်ဘုရား၊

စေတီပုထိုးများတွင် လက်ဝတ်ရတနာ ပစ္စည်းများကို အမြတ်တနိုး လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၊ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များတွင် ကပ်လှူထားသော သင်္ကန်းပေါ်၌ လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းများကို အမြတ်တနိုး လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းတို့ကြောင့် ရရှိ နိုင်သော အကျိုးများကို သိလိုပါသည်ဘုရား။

မကျော့ကျော့မွန်၊ မ/ဒဂုံ။

ဖြေ။ ။ ဘုရားရှင်၏ အရဟံအစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့ကို အာရုံပြု၍ မိမိမြတ်နိုးအပ် သော လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းများကို ဌာပနာ ထည့်သွင်း လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းမျိုးဖြင့် လှူဒါန်း နိုင်ပါသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဝါသနာနှင့်တကွ ကိလေ သာတို့ ကင်းရှင်းသဖြင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွင် အမြတ်ဆုံးအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ထို့

ကြောင့် မည်သို့မည်ပုံ မည်မျှလောက် အကျိုး များရသည်ဟု မပြောနိုင်ပါ။

ဇဋိလသုဌေးအလောင်း အပရာဇိတ သူကြွယ်သည် ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတော်အတွင်း၌ တရားနာသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ရတနာပစ္စည်းများကို ဖြန့် ကြလှူဒါန်းခဲ့သည်။ ရှေးသူတော်ကောင်းများ သည် ကဿပဘုရားရှင်၏ ဓာတုစေတီတော်

ယခုလ ဤကဏ္ဍတွင်

- ✦ လက်ဝတ်ရတနာများ
- ✦ အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာ
- ✦ ဖုတ်ဝင်သည်ဆိုသော စကား
- ✦ နှောင့်ယှက်တတ်သော စုန်းများ
- ✦ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း တို့ ပါဝင်သည်။

ကြီးကို ရွှေအတိပြီးသော အုတ်တို့ဖြင့်စီ၍
တည်ထားပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။

* * *

အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာ

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်တော်တော်များများ
တွင် မိမိကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်၍ သေခြင်းများ
ကို မကြာခဏဆိုသလို ဖတ်ရှုနေရပါသည်ဘုရား။
ထိုကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်၍ သေခြင်း
များသည် အဖန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာတိုင်တိုင် ထိုကဲ့
သို့သော သေခြင်းဖြင့် သေဆုံးရသည်ဆိုသည့်
စကား မှန်ပါသလားဘုရား။

မောင်ဥက္ကာ၊ အညာမြေ။

ဖြေ။ ။ မိမိကိုယ်ကို သတ်သည့်အတွက်
ဘဝပေါင်းငါးရာ မိမိကိုယ်ကို ပြန်သတ်တတ်
ကြောင်း ကျမ်းဂန်တို့၌ မလာပါ။ ဧကကနိ
ပါတ် မတကဘတ္တဇာတ်တော်၌ ဆိတ်ကို
လည်ဖြတ်၍ သတ်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် ဘဝ
ငါးရာ လည်ဖြတ်အသတ်ခံရကြောင်းတို့သာ
လာပါသည်။

* * *

ဖုတ်ဝင်သည်ဆိုသော စကား

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

တပည့်တော်တို့၏အဘိုးသည် အိပ်ရာ
ထဲထဲလျောင်း၍ အလွန်ပင် မကျန်းမမာဖြစ်နေ
ပါသည်။ အစားအစာကျွေးသော်လည်း လုံးဝ
မစားပါ။ ညဉ့်နက်ချိန်ရောက်လျှင်တော့ မီးဖိုခန်း
သို့ဝင်ပြီး ကိုယ်တိုင်ခူးခပ်စားသောက်ပါသည်။
နံနက်မိုးလင်းသော် အိပ်ရာပေါ်တွင် နှိုးမရတော့
ပါ။ ဗဟုသုတရှိကြသော လူကြီးသူမများက
မင်းအဘိုး ဖုတ်ဝင်နေသည်ဟု ပြောကြပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏လော * ၃၈

ထို့ကြောင့် ဆရာခေါ်၍ပြသောအခါ ဖုတ်ထုတ်
ဆေးကို ပေးသွားပါသည်။ ဆေးတိုက်ပြီးသော်
မကြာမီပင် အဘိုးဆုံးသွားပါသည်။ တပည့်တော်
သိလိုသည်မှာ 'ဖုတ်' ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။
ဖုတ်ဝင်သည်ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း ရှင်းပြ
ပေးပါဘုရား။

မောင်သာချို၊ လှိုင်သာယာ။

ဖြေ။ ။ တစ္ဆေသူရဲများသည် ကွယ်လွန်
ပြီးသူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပူးဝင်၍ ကွယ်လွန်သူ
၏ ဆွေမျိုးများကို လှည့်ပတ်စားသောက်နေ
တတ်ပါသည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများက ကွယ်
လွန်ပြီးသူကို မကွယ်လွန်သေးဘဲ အသက်
ရှင်နေသည်ဟု ထင်မှတ်၍ ကျွေးမွေးပြုစုကြ
ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ရိုးရိုးနာတာရှည် ဝေဒနာ
ရှင်ကိုလည်း ပတ်ဝန်းကျင်က ဖုတ်ဝင်သည်
ဟု အထင်မှားတတ်ပါသည်။ ဖုတ်ဝင်သူသည်
ယခုမေးခွန်းပါအတိုင်း အနီး၌ လူမရှိလျှင်
ဖောက်ပြန်တတ်ပါသည်။ ရိုးရိုးနာတာရှည်
ဝေဒနာရှင်ကား အနီးအနား၌ လူရှိသည်ဖြစ်
စေ၊ လူမရှိသည်ဖြစ်စေ ဖောက်ပြန်မှုမရှိပါ။
ဤကိစ္စကို ကျွမ်းကျင်သောဆရာများမှ ခွဲခြား
သိနိုင်ပါသည်။

* * *

နှောင့်ယှက်တတ်သော စုန်းများ

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

အိမ်တစ်အိမ်၌ရှိသော စီးပွားရေး၊ ကျန်း
မာရေး၊ လူမှုရေး၊ ယဉ်ရေး စသည်များကို နည်း
မျိုးစုံဖြင့် နှောင့်ယှက်တတ်သော 'စုန်း' များ
ရှိသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ နည်း

မျိုးစုံဖြင့် ပြုလုပ်မှုများ အနှောင့်အယှက်မခံရ
အောင် သူတို့ကျွေးသော အစာပင်းများကိုလည်း
စားမသောက်မီအောင် မည်ကဲ့သို့ နေထိုင်ရ
မည်ကို သိလိုပါသည်ဘုရား။

မောင်သာယာ၊ ပဲခူး။

ဖြေ ။ “ခြံစည်းရိုးလုံလျှင် အိမ်အတွင်း
သူခိုးမဝင်နိုင်” သကဲ့သို့ မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို
ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ၊ မေတ္တာဘာဝနာတို့ဖြင့်
တာကွယ်ပွားများရပါမည်။

ကုသိုလ်ကံ အားနည်းသောအခါ ဖြစ်ပေါ်
တတ်သောသဘာဝကို နိုင်နင်းသော သူတော်
ကောင်းဆရာများဖြင့်လည်း ကုသနိုင်ပါ
သည်။

* * *

သက်သတ်လွတ်စားခြင်း

မေး ။ ။ အရှင်ဘုရား၊

တပည့်တော်သည် သက်သတ်လွတ်စား
ပါသည်ဘုရား။ သက်သတ်လွတ်စားခြင်းအတွက်
ဘယ်လိုကုသိုလ်မျိုး ရပါသလဲဘုရား။ ကြက်ဥ၊
ဘဲဥ စသော ဥများသည် အသက်ရှိ/မရှိကိုလည်း
သိလိုပါသည်ဘုရား။

ဦးခင်အောင်၊ လှိုင်သာယာ။

ဖြေ ။ ။ “ရဟန်းတော်များ သက်သတ်
လွတ်စားခြင်းကို သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ပေးပါရန်”
တစ်ချိန်က ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားရှင်အား
ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ ဘုရားရှင်က မလိုက်လျောခဲ့
ပါ။ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ယုံမှားသံသယရှိခြင်း
ဟူသော အချက်သုံးချက်လွတ်လျှင် အသား
ကို ဘုဉ်းပေးနိုင်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့
ပါသည်။

“မိမိအတွက် သတ္တဝါများ အသက်မသေ
စေရန်” မေတ္တာပွား၍ စားသောက်ခြင်း၊ သို့
မဟုတ် ကျန်းမာရေးအတွက် စားသောက်
ခြင်းဖြစ်ပါက ကောင်းပါသည်။

အစားအစာ စားသောက်မှုနှင့် ဆက်စပ်
၍ အကုသိုလ် (သို့မဟုတ်) ကိလေသာမဖြစ်
အောင် စားသောက်ရန်သာ ပဓာနဖြစ်ပါသည်။
ထိုသို့ဖြစ်ရန်အတွက် ရဟန်းသာမဏေများ
အား ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်ပြီး ဘုဉ်းပေးရန်
ဘုရားရှင်က စီစဉ်ပေးထားပါသည်။ မေတ္တာ
ပွား၍လည်း ဘုဉ်းပေးနိုင်ပါသည်။

ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၌ အတွင်းမှာ သတ္တဝါမဖြစ်
သေးလျှင် အသက်လွတ်သည်ဟု တချို့ယူဆ
ကြပါသည်။ သတ္တဝါမဖြစ်နိုင်ပါက အသက်
လွတ်သည်ဟု ယူရန်ဖြစ်ပါသည်။ သတ္တဝါဖြစ်
လျှင်တော့ အသက်မလွတ်ပါ။

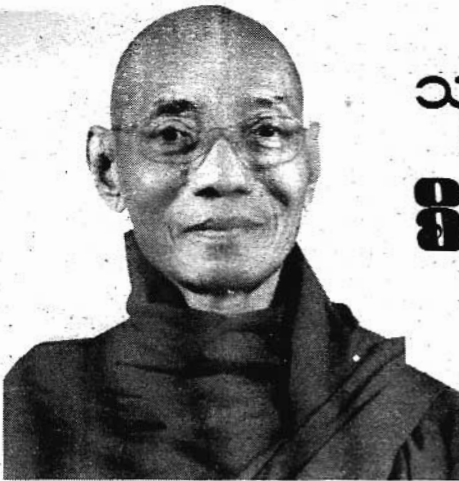
ဘဒ္ဒန္တကုမာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
မဟာသီမိတော်ကြီးဆရာတော်

* * *

သံကိုသံဖျက် သံချေးတက်

သံချေးသည် သံမှာပင် ဖြစ်ပေါ်၍တက်
၏။ ထိုသံချေးသည် ထိုသံကိုပင်တက်၍ ပြန်
စားသကဲ့သို့ ထိုအတူ မကောင်းမှု အလွန်အကြီး
ပြုကျင့်သူအား ထိုမကောင်းမှုကပင် ထိုသူကို
မကောင်းသောဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ပို့ဆောင်၏။

(ဓမ္မပဒ၊ မလဝဂ်၊ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု)

သုတေသနကောင်းတို့၏

စိတ်နေသဘောထား(၆)

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ
(ပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်)

(ယခင်လမ္ဗအဆက်)

“သုနာပရန္တဆိုတဲ့ အရပ်ကို တပည့်တော် သွားပြီး နေမှာပါ” လို့ဆိုတော့ မြတ်စွာဘုရားက ဘာအမိန့်ရှိလဲဆိုတော့ “ပုဏ္ဏတုံ၊ သုနာပရန္တ အရပ်ကလူတွေက လူကြမ်းတွေ၊ လူဆိုးတွေ များတယ်။ “မင်း အဲဒီနေရာ သွားနေမယ်ဆိုလို့ ရှိရင် မင်းကို အဲဒီလူတွေက မြင်တော့ ဝိုင်းဆဲရင် ဘယ်လိုလုပ်မတုံး။”

ရှင်ပုဏ္ဏက “အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်ကို လာဆဲမယ်ဆိုရင် ဒီလူတွေ လူတော်လူကောင်း တွေပဲ။ ဆဲရုံပဲဆဲတာ သူတို့ ငါ့ကို ခဲနဲ့မှ မထုတာ၊ ဒီလို နှလုံးသွင်းမှာပါဘုရား” တဲ့။

“ဒါဖြင့် သူတို့က ခဲနဲ့ထုရင်ရော မင်း ဘယ်လို လုပ်မတုံး” ဆိုတော့ “ဒီလူတွေက လူကောင်း တွေပဲ။ ငါ့ကို ခဲနဲ့ပဲထုတာ လက်နဲ့မှ မရိုက်သေး တာလို့ တပည့်တော်က ဒီလို နှလုံးသွင်းမှာပါ ဘုရား။”

“ဒါဖြင့် လက်နဲ့ရိုက်ပြီဆိုရင် မင်းဘယ်လို နှလုံး သွင်းမှာလဲ” ဆိုတော့ “ဒီလူတွေ လက်နဲ့သာရိုက် တာ၊ တုတ်နဲ့မှ မရိုက်သေးဘဲလို့ နှလုံးသွင်းမှာပါ ဘုရား။”

“ကဲ ဒါဖြင့် မင်းကို တုတ်နဲ့ရိုက်ပြီဆိုရင် မင်း မြတ်မင်္ဂလာ * ၄၀

ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းမှာလဲတဲ့။” “ဒီလူတွေက လူ ကောင်းတွေပါဘုရား။ တုတ်နဲ့သာရိုက်တာ၊ ဓား နဲ့မှ မခုတ်တာလို့ အဲဒီလို နှလုံးသွင်းပါမယ်တဲ့။”

“ကဲ ဒါဖြင့် သူတို့က ဓားနဲ့ခုတ်ပြီဆိုရင်ရော။” “အော် ဓားနဲ့သာခုတ်တာ၊ အသေမှ မသတ် သေးတာဘဲလို့၊ ဒီလူတွေက လူကောင်းတွေပဲ လို့ တပည့်တော် ဒီလို နှလုံးသွင်းပါမယ်။”

ဆိုလိုတာက သူတို့တွေ ဘယ်လောက်ကြမ်း ကြမ်း ပတ်ဝန်းကျင်ကဒဏ်တွေ ဘယ်လောက် ခံရခံရ သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်တဲ့ ခန္တီတရားကို ပြောပြတာ။ စဉ်းစားပုံလေးကြည့်လေ၊ အော် ဆဲရုံဆဲတာပဲ။ အရပ်ထဲမှာလည်း ရှိတာပဲလေ။ “အော် ကိုယ့်ဆဲတာ ကပ်ပါတာလိုက်လို့” ပြောကြ တယ်။ သည်းခံနေလိုက်။ ဒီလိုပြောရင် ကျေအေး သွားတာပဲ။ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ဆဲတာ မခံ နဲ့၊ ငုံ့မခံနဲ့ ချဆိုရင် ပြဿနာတွေ တက်ကုန်ရော။

ရှင်ပုဏ္ဏကတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ဒီလူ တွေ ဆဲရုံဆဲတာ ခဲနဲ့မှမထုတာ၊ ခဲနဲ့ထုပြန်တော့ လည်း လက်နဲ့မှ မရိုက်တာ၊ လက်နဲ့ရိုက်ပြန်တော့ လည်း တုတ်နဲ့မှမရိုက်တာ၊ တုတ်နဲ့ရိုက်ပြန်တော့ လည်း ဓားနဲ့မှ မခုတ်သေးတာ၊ ဓားနဲ့ခုတ်ပြန် တော့လည်း အသေမှ မသတ်သေးတာတဲ့။

မြတ်စွာဘုရားက စကားကုန်မေးတယ်။

“မင်းကို အသေသတ်ပြီဆိုတော့ မင်း ဘယ်လို နှလုံးသွင်းမလဲ” ဆိုတော့ “အရှင်ဘုရားတဲ့၊ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တပည့်သားတွေ တချို့ တရား ဓမ္မကျင့်တဲ့အခါကျတော့ ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပေါ်မှာ အပြစ်မြင်ကြတယ်။

အပြစ်မြင်ပုံက အရှင်သာရိပုတ္တရာတို့လို “ဘာရိတော ဘဝဘာရေန၊ ဝိရိ ဥစ္စာရိတော ယထာ” ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတာဝန်က အင်မတန် လေးလံတယ်။ တောင်ကြီးထမ်းထားရသလို လေးလံတယ်တဲ့။

သေချာ စဉ်းစားမကြည့်ကြလို့ပါ။ တကယ် တော့ လူ့ဘဝကြီးက ဘယ်လောက်ဝန်ပိသလဲ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရဲ့တာဝန်က ဘယ်လောက်ကြီး သလဲဆိုတာ မစဉ်းစားကြလို့ရှိရင် မသိဘူး။ သူ့ တာဝန်ပဲ လုပ်နေကြရတာ။

အဲဒီလိုလုပ်နေသည့်အတွက်ကြောင့် သူက ကိုယ့်ကို favour ပေးလားဆိုတော့ မပေးဘူး၊ လုံးဝ မပေးဘူး။ ကြည့်လေ မနက်အိပ်ရာထတဲ့အချိန် မျက်နှာသစ်ပေးရတယ်၊ သွားတိုက်ပေးရတယ်၊ အကုန်လုံး စားစရာကျွေးရတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဝတ္တရားတွေ ဘယ်လောက်များလဲ။ ဒီထဲကနေ သူက ကောင်းလာလားဆိုတော့ မကောင်းလာ ဘူး။ တဖြည်းဖြည်းအိုအိုလာတယ်။ အသက်ကြီး လာတယ်။ မျက်စိက မကောင်းဘူး၊ နားက မကောင်းဘူး၊ သွားက မကောင်းဘူး၊ ခါးက

မကောင်းဘူးတဲ့၊ မကောင်းတဲ့စာရင်းတွေက တက်လာတာကိုး။ နောက်ဆုံးကျတော့ ကောင်း တဲ့စာရင်း သိပ်မကျန်တော့ဘူး။ နောက်ဆုံးကျ တော့ အခေါင်းတလားထဲ ဝင်ရသည်ထိအောင် ကုန်ရော၊ တဖြည်းဖြည်းချင်း စာရင်းထဲမှာ မကောင်းတာတွေ များလာတယ်။ အဲဒီလောက် ဒုက္ခပေးတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ထမ်းထားရတာ။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တပည့်တွေထဲက ခန္ဓာဝန် ကြီးကို ငြီးငွေ့ပြီးတော့ ရှေးတုန်းက ကိုယ့်ဟာ ကိုယ် Suicide လုပ်တဲ့ ကိုယ်တော်တွေရှိတယ်။ Suicide လုပ်တဲ့သူတွေက ရဟန္တာတော့ မဟုတ် ဘူး။ ပုထုဇဉ်တွေ။ ဒါပေမဲ့ ပုထုဇဉ်ဆိုပေမယ့်လို့ သူတို့က နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်လို ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ အစွမ်းထက်နေသည့်အတွက်ကြောင့် ဘဝကို ငြီးငွေ့နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကိုယ့် ဟာကိုယ် Suicide လုပ်တာရှိတယ်။

တချို့လည်း အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်သွား တာ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေကြတာရှိတယ်။ ဥပမာ-ရှင်ဝတ္တလိတို့၊ ရှင်အဿာဇိတို့ဆိုတာ (သံ ယုတ်ထဲမှာပါတယ်)၊ ရှင်ဂေါဓိကတို့ဆိုတာ ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးရဲ့ ဒုက္ခကို မခံနိုင်လို့ ကိုယ့်အသက်ကိုယ် မနှမြောကြတော့ဘူး။

ပုထုဇဉ်ဆိုတော့ မုန်းတီးမှုဒေါသလေးတော့ အနည်းငယ်ရှိတာပေါ့။ သို့သော် ဝိပဿနာဉာဏ် ရင့်သန်နေသည့်အတွက် ကိလေသာတွေ တိမ်

ရှင်ပုဏ္ဏကတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ဒီလူတွေ ဆဲရုံဆဲတာ ခဲနဲ့မှ မထုတာ၊ ခဲနဲ့ထုပြန်တော့လည်း လက်နဲ့မှ မရိုက်တာ၊ လက်နဲ့ရိုက်ပြန်တော့လည်း တုတ်နဲ့မှ မရိုက်တာ၊ တုတ်နဲ့ရိုက်ပြန်တော့လည်း ဓားနဲ့မှ မခုတ်သေးတာ၊ ဓားနဲ့ခုတ်ပြန်တော့ လည်း အသေမှ မသတ်သေးတာတဲ့။

မြုပ်နေတတ်တယ်။ ဥပမာ - ရှင်အဿဒီဆိုလို့ ရှိရင် ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှိပ်စက် နေသည့်အတွက်ကြောင့် ဘဝကြီးမှာ သူ မနေ ချင်တော့ဘူး။ မနေချင်တော့ သင်တုန်းဓားနဲ့ သူ လည်ပင်းသူ လှီးဖြတ်ပြီး ဘဝကို အဆုံးသတ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့က မလုပ်ဖို့ သွားပြီး ဖျောင်းဖျတယ်။ သို့သော်လည်း သူ့ကိုယ်သူ အဆင့်မြင့်တဲ့တရားကို သိထားတယ်လို့ ယုံကြည် တယ်။ အဲဒါနဲ့ ခန္ဓဒုက္ခကိုမခံနိုင်တာနဲ့ သူလည်ပင်း ကိုသူ သင်တုန်းဓားနဲ့ လှီးလိုက်တယ်။ လှီးလိုက် တဲ့အချိန်မှာ ကြောက်စိတ်ကလေး ဝင်လာတယ်။ သေချင်တဲ့သူကလည်း တကယ်သေရမယ်ဆိုရင် ကြောက်သေးတယ်။

ရှင်အဿဒီက ဘယ်လောက် တရားရှိလဲ ဆိုရင် ကြောက်စိတ်ကလေး ဝင်လိုက်တာနဲ့ ငါ ရဟန္တာမဖြစ်သေးဘူး။ ဒါ မကောင်းတဲ့စိတ်ပဲ။ ဒီစိတ်မျိုး အရင်တုန်းက မပေါ်ဖူးဘူး။ အခု ပေါ် လာတယ်ဆိုပြီး ရှုမှတ်နေတဲ့တရားကို ဆက်ပြီး အားထုတ်လိုက်တယ်။ လည်ပင်းကို ဓားနဲ့လှီးလို့ သေအံ့ဆဲဆဲမှာ ဝိပဿနာအကျင့်ကို ကျင့်လိုက် တယ်။

ကျင့်လိုက်သည့်အတွက်ကြောင့် မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး ဝိပဿနာစွမ်းအားနဲ့ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်လာတယ်။ ရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်။ ရဟန္တာ လည်း ဖြစ်ပြီးရော စုတိလည်း ကျသွားတယ်။

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဇီဝိတသမသီသီလို့ ခေါ် တယ်။ ဒီရဟန္တာဖြစ်တာနဲ့ အသက်ကုန်ဆုံးသွား တာ ခေါင်းချင်းဆိုင်ပြီး ဝင်လာတယ်။ အမှန်က တော့ ရဟန္တာဖြစ်တာက နည်းနည်းရှေးကျတယ်။ သို့သော် ချက်ချင်း ရဟန္တာလည်းဖြစ် သေလည်း

သေလို့ ဒီလိုဖြစ်သွားတယ်။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဇီဝိတသမသီသီလို့ခေါ်တယ်။

ဒီလိုအချိန်မျိုးလေးအတွင်းမှာ တရားဓမ္မ ကျင့်ပြီးတော့ ကိလေသာကုန်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့ သူရဲ့ ဝိပဿနာစွမ်းအား ဘယ်လောက်ထက် တယ်ဆိုတာ သိနိုင်တယ်။ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်မှာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးနော်။ လည်ပင်းကို ဓားနဲ့လှီးတုန်း ကတော့ ပုထုဇဉ်ပဲ။ အသိတရားရသွားသည့် အချိန်မှာ ချက်ချင်း တရားကျင့်လိုက်သည့် အတွက်ကြောင့် သူရဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်စွမ်းအား က မြင့်လာတယ်။ ပိုပြီးတော့ စွမ်းအားတွေ တက် လာတယ်။

လူဆိုတာ အခက်အခဲကြုံလာရင် သတ္တိပို ကောင်းတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ခါတိုင်းမလုပ်နိုင် တာတွေကို လုပ်နိုင်လာတယ်။ ဒါ ထူးခြားချက် ပေါ့။

ဘုန်းကြီးတို့ မန္တလေးက ဒကာမကြီးတစ် ယောက် နှစ်ထပ်အိမ်မှာ သူနေတယ်။ ည ဓားပြ လာတိုက်တဲ့အခါကျတော့ သူ့အိမ်နဲ့သူ့ခြံက အတော်လေးကျယ်တယ်။ အဲဒါ ကြောက်အား လန့်အားနဲ့ ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ပြီး ဟိုဘက်ခုန်ချတာ ခြံရဲ့ ဟိုဘက်ကျတယ်။

သာမန်အချိန်မှာဆိုရင် ဘယ်လိုမှ မခုန်နိုင် ဘူးနော်။ စိတ်စွမ်းအားတွေနဲ့ ကြောက်အားလန့် အား လုပ်ရတဲ့အခါကျတော့ အောင်မြင်သွား တယ်။

အခုလည်းပဲ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဝိပဿနာကျင့်စဉ် အစွမ်းထက်တော့ ပုထုဇဉ်ဘဝနဲ့သေရမှာ မလို လားဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ သူရဲ့ ဝိပဿနာကျင့်စဉ် စွမ်းအားကို မြှင့်လိုက်တာ၊ မသေခင်စပ်ကြားလေး မှာ ရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်။

ရှင်ပုဏ္ဏက ဆက်ပြီးလျှောက်တယ်။ အဲဒီလို
တိုယ့်ဟာကိုယ်တောင် ဘဝတစ်ခုကို အဆုံး
သတ်ကြသေးတာ၊ တပည့်တော်ကို သူတို့ကလာ
ပြီး ဘဝကို အဆုံးသတ်ပေးတယ်ဆိုတော့
တပည့်တော်က ကျေးဇူးတင်ရဦးမှာပါတဲ့။

ဒါ နောက်ဆုံးပိတ် ရှင်ပုဏ္ဏ ပြောတဲ့စကားပဲ။
“တပည့်တော်ကို အသေသတ်လည်း တပည့်
တော်က ကျေးဇူးတင်မှာပါတဲ့။”

မြတ်စွာဘုရားက “အေး ပုဏ္ဏ၊ မင်း ဒီလိုစိတ်
သဘောထားမျိုးနဲ့ဆိုရင် သုနာပရန္တမှာ နေလို့ရ
ပြီတဲ့။”

ကြည့် ဒါ သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ စိတ်နေ
သဘောထားလို့ခေါ်တယ်။ ဘယ်လိုအခက်
အခဲပဲတွေတွေ့ တရားကို ဘယ်တော့မှမစွန့်ဘူး
လို့ ပြောတာ။

ရှင်ပုဏ္ဏဟာ သုနာပရန္တကို သွားပြီးနောက်
သူ့ရဲ့ဟောပြောချက်ကြောင့် ဝါတွင်း ၃-လမှာပဲ
အမျိုးသား ၅၀၀၊ အမျိုးသမီး ၅၀၀၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
အဖြစ် သရဏဂုံ တည်သွားကြတယ်။

သူလည်းပဲ ဝါတွင်း ၃-လအတွင်းမှာ ရဟန္တာ
ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီအရပ်မှာပဲ ရှင်ပုဏ္ဏ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံသွားတယ်လို့ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ္တန်မှာ မှတ်တမ်း
တင်ထားတယ်။

အဲဒီလို ရှင်ပုဏ္ဏရဲ့ စိတ်နေသဘောထားဟာ
သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ စိတ်နေသဘောထားပဲ
တဲ့။ အဲဒီလို စိတ်နေသဘောထားကို ထားနိုင်
မယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဘာပြဿနာမှ မတက်ဘဲနဲ့ ကိုယ့်
ရဲ့ရင်တွင်းက ထာဝရငြိမ်းချမ်းတဲ့ စိတ်အနေ
အထားတစ်ခုကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြမှာ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဒါကြောင့်မို့တရားချစ်ခင် သူတော်စင်ပရိသတ်

တို့သည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို သဘောထားမျိုး
မထားဘဲနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို တန်ဖိုးထားပါ။

ဆိုပါစို့ တိဗက်နွားလို့ပြောကြတဲ့ “စမရ”
သားကောင်ဟာ သူ့ရဲ့မြီးဆံ (စာမရီ)ကို သိပ်ပြီး
တန်ဖိုးထားတယ်။ ဆူးခက်တွေ ဘာတွေနဲ့ငြိနေ
ရင် မြီးဆံကျွတ်ကျသွားမှာ စိုးသည့်အတွက်
မရုန်းဘဲ အသေခံတယ်ပြောတယ်။ အဲဒီစမရ
သားကောင်တွေ မြီးဆံအတွက် အသက်အသေ
ခံသလို ကိုယ်ကျင့်တရားအတွက် အသက်အသေ
ခံတဲ့ စိတ်နေသဘောထားဟာ သူတော်ကောင်း
တို့ရဲ့စိတ်နေသဘောထား။

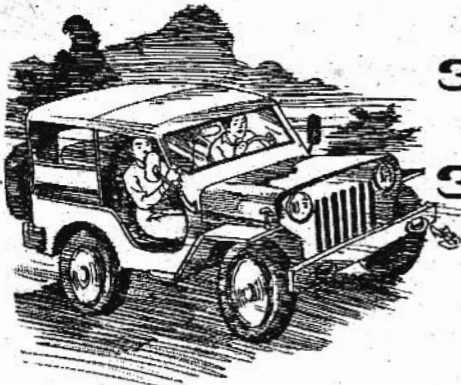
ဒီကနေ့ တရားချစ်ခင် သူတော်စင်ပရိသတ်
တို့သည် သရဏဂုံနှင့် ငါးပါးသီလကို ခံယူဆောက်
တည်ထားပြီး ငါးပါးသီလကို ဘာအတွက်နဲ့မှ
အပျက်မခံသင့်ဘူး။ အသက်ကဲ့သို့ တန်ဖိုးထား
မယ်။ အသက်စွန့်ပြီးတော့ စောင့်နိုင်အောင် တို့
ကြိုးစားမယ်လို့ ဒီလိုစိတ်သဘော ထားနိုင်မယ်
ဆိုလို့ရှိရင် တကယ့်သူတော်ကောင်းတွေရဲ့
စိတ်နေသဘောထားမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

တရားချစ်ခင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့အနေ
နဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောထားတဲ့ ဓမ္မ ကို လက်တွေ့
ကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် သာသနာတော်နဲ့ ကြုံတွေ့ရကျိုး
နပ်ပြီး ဓမ္မကို ကျင့်သုံးခြင်းကြောင့် မိမိတို့၏ စိတ်
နေသဘောထား အားလုံးဟာ အလွန်မွန်မြတ်ပြီး
တော့ တကယ့်သူတော်စင်ဘဝကို ရောက်ရှိနိုင်
မှာဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကိုယ်စီကိုယ်ငဲ့ သူတော်ကောင်း
တို့ရဲ့ စိတ်နေသဘောထားများကိုထားပြီး လက်
တွေ့ကျင့်သုံးနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(ပြီးပါပြီ)

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

အဆုံးမှာတော့

အရှက်သာ အဖတ်တင်(၂)

အောင်ဇင်

(ယခင်လမှအဆက်)

သုခရိပ်မြို့

ယနေ့အတွက် အလှူငွေလှူဒါန်းမည့် တတိယနေရာမှာ စာရေးဆရာမ သန်းမြင့်အောင် ထူထောင်ထားသည်ဆိုသော “သုခရိပ်မြို့” ကလေးများစောင့်ရှောက်ရေး ဂေဟာပင်ဖြစ်သည်။ လမ်းညွှန်သူက ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ ပင်လုံလမ်းဟုဆို၍ လိုက်လံမေးမြန်းစုံစမ်းရှာဖွေခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် တပင်ရွှေထီးလမ်း၌ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ အုတ်ဖြင့်ဆောက်လုပ်ထားသော နှစ်ထပ်အဆောက်အဦတစ်လုံး၊ တစ်ထပ်အဆောက်အဦတစ်လုံးဖြစ်ပြီး မြေအပြည့်နီးနီး ဆောက်လုပ်ထားသည်။ ကလေးငယ်အချို့သည် အဆောက်အဦရှေ့ ကွက်လပ်ကျဉ်းကျဉ်းတွင် ဆော့ကစားနေသည်။ ဆရာမတစ်ဦး၊ နှစ်ဦးစကိုလည်း တွေ့ရသည်။ မိမိတို့ကား ဝင်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ကားအနီးသို့ ရောက်လာသည်။

မိမိက “ကလေးများအတွက် အလှူငွေပေးအပ်လိုသဖြင့် လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း” ပြောပြရာ အုတ်အဆောက်အဦ၏ ဘေးတွင်ကပ်လျက် ဆောက်လုပ်ထားသော ရုံးခန်းနှင့်တူသည့် တစ်

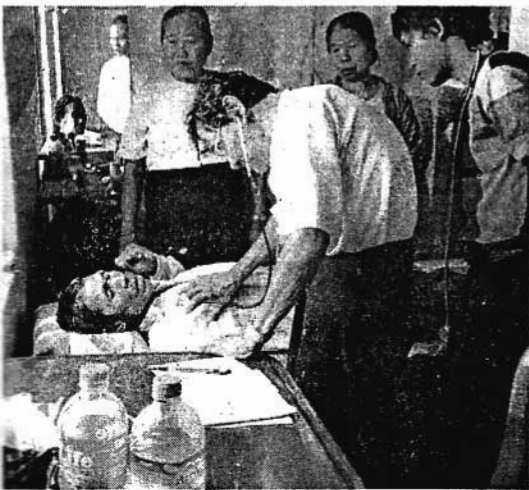
ကြင်နာဖွယ်ကလေးငယ်များနှင့်
ဖြူစောင့်ရှောက်သူ ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်

ထပ်အဆောက်အဦငယ်ဆီသို့ ခေါ်၍ နေရာထိုင်ခင်းပေးသည်။ အမျိုးသားမှာ ဤဂေဟာ၏ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်ပြီး အမျိုးသမီးငယ်မှာ ကလေးများ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရသော ဆရာမဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က သုခရိပ်မြို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မေးမြန်းစုံစမ်းမိသည်။

မိဘနှစ်ပါး AIDS ရောဂါကြောင့် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ကျန်ရစ်သူကလေးငယ်မှာလည်း HIV ကူးစက်ခြင်းခံနေရပါက အဆိုပါကလေးငယ်မျိုးကို သုခရိပ်မြို့က စောင့်ရှောက်ပေးသည်။ အသက်ကန့်သတ်ချက်အနေဖြင့် ၁-နှစ်ခွဲမှ ၁၂-

နှစ်အထိ သတ်မှတ်ထားသည်။ မိမိတို့ရောက်ရှိ ခဲ့သည့်တွင် ကလေးပေါင်း ၁၀၀-ကျော်အား ပြုစု စောင့်ရှောက်ထားသည်။ ဝန်ထမ်းများအနေဖြင့် လစာများများစားစားမရ၊ တစ်လလျှင် ငွေကျပ် သုံးသောင်းမှ ခြောက်သောင်းအတွင်းသာ ရကြ သည်။ သို့သော် သူတို့ကိုကြည့်ရသည်မှာ မြင့် မြတ်သော လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ခွင့် ရသဖြင့် ကျေနပ်နေပုံရသည်။

ဆရာမလေးပြောပြသဖြင့် ရှေ့နားတွင် “ဆည်းဆာရိပ်” ဘိုးဘွားရိပ်သာရှိသေးသည်ဟု သိရသည်။ အစီအစဉ်တွင် မပါသဖြင့် နောက် အပတ်မှ သွားတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်းမြို့နယ်ရှိ ဒေါ်ဖြူဖြူသင်း၏ HIV စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့၏ လိပ်စာကိုပါ မေး မြန်းမှတ်သားခဲ့သည်။ လေးစားဂုဏ်ပြုထိုက်သူ များစာရင်းတွင် ဒေါ်ဖြူဖြူသင်းတို့လည်း ပါဝင် သည်။ အခက်အခဲအကျပ်အတည်းမျိုးစုံကြားမှ ရှင်သန်ရပ်တည်နေနိုင်သည်မှာ ချီးကျူးဖွယ်ရာ

သုခ ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးကုခန်း၌ လူနာတစ်ဦး ဆေးကုသခံယူနေစဉ်။

နာရေးကူညီမှုဝင်းအတွင်း ရောက်သောအခါ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သော အဆောက်အဦများ၊ မွန်ရည်သွက်လက်သော လူငယ်၊ လုံမငယ်များကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လူငယ်၊ လုံမငယ်တို့သည် အဖြူရောင်အင်္ကျီ၊ အနက်ရောင်ပုဆိုး၊ ထဘီတို့ကို ဣန္ဒြေရရဝတ်ဆင်ကာ နာရေးကူညီမှုအသင်းသို့ ရောက်လာသူ မွန်သမျှကို နွေးထွေးပျူငှာစွာဖြင့် ကြိုဆိုရင်း ဆောင်ရွက်လိုသည့် ကိစ္စများကို ပြီးမြောက်အောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေသည်။

ပင်။ ထိုအဖွဲ့အစည်းကိုလည်း တတ်နိုင်သရွေ့ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းရပေဦးမည်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် သုခရိပ်မြို့၌ လှူဒါန်းမှုပြုလုပ်ပြီးနောက် စတုတ္ထနှင့် ပဉ္စမရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော ဦးကျော်သူ၏ နာရေးကူညီမှုအသင်းနှင့် သုခကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်းတို့၌ ဆက်လက်လှူဒါန်းရန် ထွက်ခွာခဲ့ပါတော့သည်။

နာရေးကူညီမှုအသင်းနှင့် သုခကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးကုခန်း

ဦးကျော်သူတို့၏ နာရေးကူညီမှုအသင်းမှာ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ ဗိုလ်မှူးဗထူးလမ်းတွင် အထင်ကရ တည်ရှိနေသဖြင့် ခက်ခက်ခဲခဲ ရှာရန် မလိုပါ။ ယခင်ကလည်း တစ်ကြိမ်လှူဒါန်းခဲ့ဖူးသည်။

နာရေးကူညီမှုဝင်းအတွင်း ရောက်သောအခါ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သော အဆောက်အဦများ၊

မွန်ရည်သွက်လက်သော လူငယ်၊ လုံမငယ်များ ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လူငယ်၊ လုံမငယ်တို့သည် အဖြူရောင်အင်္ကျီ၊ အနက်ရောင်ပုဆိုး၊ ထဘီတို့ ကို ကျွဲရေရဝတ်ဆင်ကာ နာရေးကူညီမှုအသင်း သို့ ရောက်လာသူမှန်သမျှကို နွေးထွေးပျူငှာစွာ ဖြင့် ကြိုဆိုရင်း ဆောင်ရွက်လိုသည့် ကိစ္စများကို ပြီးမြောက်အောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေသည်။ မိမိတို့က ငွေလှူရန်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟုပြောရာ အောက်ထပ်ရှိ အလှူငွေလက်ခံသည့်အခန်းသို့ ပို့ဆောင်ပေးသည်။ နာရေးကူညီမှုအတွက် အလှူငွေနှင့် သုခကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်းအတွက် အလှူငွေနှစ်ရပ်လုံးကို တစ်နေရာတည်း၌ လက်ခံ သည်။ ၎င်းနောက် ငွေလက်ခံပြေစာ၊ ဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတို့ကို One Stop Service အဖြစ် ဘောင် တပ်အပြီးအစီး ဆောင်ရွက်၍ အလှူရှင်သို့ပြန် ပေးသည်။

နာရေးကူညီမှု၊ သုခကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်း တည်ရှိရာဝင်းအတွင်း တစ်စေ့တစ်စောင်း အကဲ ခတ်ကြည့်ရာ အရိပ်ရအပင်များ၊ အလှပန်းပင် များ၊ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်များ စနစ်တကျ သပ် သပ်ရပ်ရပ်ရှိသလို အဆောက်အဦအတွင်းရှိ သန့်စင်ခန်းများမှာလည်း သပ်ရပ်သန့်ရှင်းလှ သည်။ စည်းကမ်းသေဝပ်သော အဖွဲ့အစည်း တစ်ခု၏ လူနေမှုပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်ကြောင်းကို လျှပ်တစ်ပြက်လေ့လာရုံနှင့် သိရှိနိုင်သည်။ အလှူ ငွေများ လှူဒါန်းပြီးနောက် လုလင်ပျို၊ လုံမပျိုများ အား နှုတ်ဆက်၍ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ပါတော့ သည်။

ကျွန်တော်၏ နေ့တစ်ဝက်စာ အလှူဒါနဖြု သည့် ခရီးစဉ်သည် အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးခဲ့လေ ပြီ။

သူတို့နှင့်ယှဉ်တော့ ရှက်စရာ

ထိုခရီးစဉ်အတွင်း ပြည်သူတို့မှ ချီးမြှင့်သော လစာစရိတ်ကို ခံစား၍ ပြည်သူ၏မျက်နှာကို မကြည့်သော ဝန်ထမ်းဆိုးများနှင့် ကြုံတွေ့ရသ ဖြင့် စိတ်ပျက်ဒေါသထွက်ခဲ့ရသော်လည်း နုနယ် ငယ်ရွယ်သော ဘဝနှင့်အချိန်ကို လူမှုဝန်ထမ်း လုပ်ငန်း၌ ပေးဆပ်မြှုပ်နှံထားပြီး ရွှင်ယုကြည်သာ သောမျက်နှာဖြင့် ပြည်သူအား နွေးထွေးစွာ လက်ကမ်းကြိုဆိုသည့်သူများကို တွေ့မြင်ခဲ့ရ သောအခါ လောကကြီးဟာ ပျော်စရာအကောင်း သားဟု ခံစားရပြန်သည်။

ကျွန်တော်သည် အစိုးရအမှုထမ်းဘဝတွင် နှစ်ပေါင်း ၄၀-ခန့် ဦးဆွေးဆံမြည့် အမှုထမ်းခဲ့ သဖြင့် နိုင်ငံတော်က ချီးမြှင့်သည့် ဆုကြေးငွေ ကို လူမှုဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအသီးသီးသို့ အောင် အောင်မြင်မြင် လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့ သို့ ငွေလှူဒါန်းနိုင်ခြင်းကြောင့် ပုထုဇဉ်လူသားတို့ ငြိမ်းသတ်ရန်ခက်ခဲသော လောဘမီးကို အထိုက် အလျောက် ပယ်သတ်နိုင်သူအဖြစ် မိမိကိုယ်ကို အားရကျေနပ်ခဲ့မိသည်။

သို့သော် မိမိ ရောက်ရှိလှူဒါန်းခဲ့သည့် ပုဂ္ဂလိ က လူမှုဝန်ထမ်း အဖွဲ့အစည်းများမှ အဆင့်ဆင့် သော ဝန်ထမ်းများသည် ငယ်ရွယ်နုပျိုသော ၎င်း တို့၏ဘဝကို အများအကျိုးသယ်ပိုးသည့် လုပ် ငန်း၌ လုံးဝဥသု နှစ်မြှုပ်ထားပြီး ကိုယ်ကျိုးစီးပွား အတွက် လျစ်လျူရှုထားသူများဖြစ်ကြောင်း ထဲထဲ ဝင်ဝင် သိလာသောအခါ ၎င်းတို့နှင့် နှိုင်းစာလျှင် အတ္တနှင့်ယှဉ်သော အသိစိတ်ဖြင့် ဘဝတစ်လျှောက် လုံး အသက်ရှင်နေထိုင်ခဲ့သည့် မိမိကိုယ်ကို များစွာ ရှက်ရွံ့မိပါတော့သတည်း။

ဓမ္မရတနာ သုတ္တန်ဒေသနာ
အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ
(ဓမ္မပိယဆရာတော်)

ဒုတိယ ပတ္တနာသုတ္တန်

ဤသုတ္တန်ကို သံဂါယနာတင်မထေရ်မြတ်
တို့ အဂ္ဂိတ္ထရနိကာယ် ပဉ္စကနိပါတ်ပါဠိတော်၌
သံဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြသည်။

အခါတစ်ပါး ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတော်တို့
အား ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ . . .
အင်္ဂါငါးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည့် မင်းမျိုးဖြစ်သော၊
ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော
မင်း၏သားကြီးသည် အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို
တောင့်တ၏။ အဘယ်ငါးမျိုးတို့နည်းဟူမူ -

ရဟန်းတို့ . . ဤလောက၌ မင်းမျိုးဖြစ်သော၊
ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော
မင်း၏သားကြီးသည် အမိဘက်၊ အဖဘက်
နှစ်ဖက်စလုံးတို့မှ ကောင်းသောဇာတ်ရှိ၏။
ဘိုးဘေး ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင် မျိုးရိုးသန့်သော
အမိဝမ်းရှိ၏။ ဇာတ်နှင့်စပ်သောစကားဖြင့် အပယ်
မခံရ၊ အကဲ့ရဲ့မခံရ။

အလွန် အဆင်းလှ၏။ ကြည့်ရှုဖွယ် ကောင်း

၏။ စိတ်ကို ကြည်လင်စေနိုင်၏။ လွန်ကဲသော
အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

မိဘတို့သည် ချစ်အပ်၊ မြတ်နိုးအပ်၏။
ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည် ချစ်အပ်၊ မြတ်နိုးအပ်
၏။

ပညာရှိ၏။ ရဲရင့်လိမ္မာ၏။ ဆင်ခြင်တိုင်းထွာ
တတ်သောပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အတိတ်၊ အနာ
ဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအကျိုးတို့ကို ကြံစည်ခြင်း
ငှာ စွမ်းနိုင်၏။

ထိုမင်းသားအား ဤသို့အကြံဖြစ်၏။
ငါသည် အမိဘက်၊ အဖဘက် နှစ်ဖက်စလုံး
တို့မှ ကောင်းသောဇာတ်ရှိ၏။ ဘိုးဘေးခုနစ်
ဆက်တိုင်အောင် မျိုးရိုးသန့်သော အမိဝမ်းရှိ၏။
ဇာတ်နှင့်စပ်သောစကားဖြင့် အပယ်မခံရ။ အကဲ့ရဲ့
မခံရ။ အဘယ်ကြောင်းကြောင့် အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်
ကို ငါ မတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်း။

ငါသည် အလွန်အဆင်းလှ၏။ ကြည့်ရှုဖွယ်
ကောင်း၏။ စိတ်ကို ကြည်လင်စေနိုင်၏။ လွန်ကဲ

ငါသည် အလွန်အဆင်းလှ၏။ ကြည့်ရှုဖွယ်ကောင်း၏။ စိတ်ကို ကြည်လင်
စေနိုင်၏။ လွန်ကဲသော အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အဘယ်ကြောင့်
အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို ငါမတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်း။

သော အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အဘယ့်ကြောင့် အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို ငါမတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်း။

ငါသည် မိဘတို့ ချစ်အပ်၊ မြတ်နိုးအပ်သူဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့် အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို ငါမတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်း။

ငါသည် ဗိုလ်ပါအပေါင်း၏ ချစ်အပ်၊ မြတ်နိုးအပ်သူဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့် အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို ငါမတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်း။

ငါသည် ပညာရှိ၏။ ရဲရင့်လိမ္မာ၏။ ဆင်ခြင်တိုင်းထွာတတ်သောပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အကျိုးတို့ကို ကြံစည်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ အဘယ့်ကြောင့် အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို ငါမတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်းဟု အကြံဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ ဤအင်္ဂါငါးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ မင်းမျိုးဖြစ်သော၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော မင်း၏သားကြီးသည် အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို တောင့်တ၏။

ရဟန်းတို့ ဤအတူသာလျှင် တရားငါးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကို တောင့်တ၏။ အဘယ်ငါးမျိုးတို့နည်းဟူမူ -

ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် သီလရှိ၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို စောင့်ရှောက်လျက် အကျင့် 'အာစာရ' ကျက်စားရာ 'ဂေါစရ'နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ အနည်းငယ်မျှလောက်သော အပြစ်တို့၌သော်လည်း ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏။

အကြားအမြင် များ၏။ အကြားအမြင်ကို ဆောင်၏။ အကြားအမြင်ကို ဆည်းပူး၏။ အနက်သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံ၍ အလုံးစုံပြည့်စုံစင်ကြယ်သော မြတ်သောအကျင့်ကို ဖော်ပြတတ်ကုန်သော အစ၏ကောင်းခြင်း၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်း၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းရှိကုန်သော တရားတို့ကို များစွာ ကြားနာဖူး၏။ ဆောင်ထား၏။ နှုတ်ဖြင့် လေ့ကျက်ထား၏။ စိတ်နှလုံးဖြင့် ဆင်ခြင်ထား၏။ ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိ၏။

သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးတို့၌ ကောင်းစွာတည်သော စိတ်ရှိ၏။

အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ရန်၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပြည့်စုံစေရန် ထက်သန်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ အားအစွမ်းရှိ၏။ ခိုင်မြဲသော လုံ့လရှိ၏။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ တာဝန်ကို ပစ်ချထားခြင်းမရှိ။

ပညာရှိ၏။ ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို သိတတ်၍ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲနိုင်သည့် ဆင်းရဲကုန်ခန်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ကောင်းစွာရောက်စေတတ်သော မြတ်သောပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။

ထိုရဟန်းအား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။

ငါသည် သီလရှိ၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို စောင့်ရှောက်လျက် အကျင့် 'အာစာရ' ကျက်စားရာ 'ဂေါစရ'နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ အနည်းငယ်မျှလောက်သော အပြစ်တို့၌သော်လည်း ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆောက်တည်လျက် ကျင့်၏။ အဘယ့်ကြောင့် အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါမတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်း။

ငါသည် အကြားအမြင် များ၏။ အကြား

သင့်ကျန်းမာရေး

ဉာဏ်ရည်ထက်ပို
အားကစားခြင်း
ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ)

အရှေ့တိုင်းသားမိဘများသည်သားသမီးများ ပညာရေးတွင် ပေါ့ဆသွားမည်ကို စိုးရိမ်ပြီး အားကစားကို အားမပေးလိုကြပေ။ အနောက်တိုင်းသားများ၏ အယူအဆမှာမူ ဉာဏ်ပညာနှင့် ကာယကြံ့ခိုင်မှုသည် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်မှုရှိသည်။ ကိုယ်ကာယကြံ့ခိုင်မှ ဉာဏ်ရည်ထက် မြက်မည်ဟု ယူဆကြသည်။

နာမည်ကျော် အမေရိကန် စက်တီအမ်နစ်စီး ချန်ပီယံ အဲရစ်ဟေဒင်(Eric Heiden)သည် ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်၊ ဆောင်းရာသီ အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲတွင် ရွှေတံဆိပ် ၅-ခုရရှိခဲ့သည်။ ဆက်လက်၍လည်း အမေရိကန် စက်ဘီးစီးချန်ပီယံ ဖြစ်လိုက်သေးသည်။ ဤကဲ့သို့ တစ်ဖက်က အားကစားထူးချွန်သလို တစ်ဖက်ကလည်း စတန်းဖို့ဒ်တက္က

အမြင်ကို ဆောင်၏။ အကြားအမြင်ကို ဆည်းပူး၏။ အနက်၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံ၍ အလုံးစုံပြည့်စုံစင်ကြယ်သော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ဖော်ပြတတ်ကုန်သော၊ အစ၏ကောင်းခြင်း၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်း၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းရှိကုန်သော တရားတို့ကို များစွာ ကြားနာဖူး၏။ ဆောင်ထား၏။ နှုတ်ဖြင့် လေ့ကျက်ထား၏။ စိတ်နှလုံးဖြင့် ဆင်ခြင်ထား၏။ ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိ၏။ အဘယ့်ကြောင့် အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါ မတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်း။

သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ အားအစွမ်းရှိ၏။ ခိုင်မြဲသော လုံ့လရှိ၏။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ တာဝန်ကို ပစ်ချထားခြင်းမရှိ။ အဘယ့်ကြောင့် အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါ မတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်း။

ငါသည် သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးတို့၌ ကောင်းစွာတည်သော စိတ်ရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့် အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါ မတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်း။

ငါသည် ပညာရှိ၏။ ဖြစ်မှုပျက်မှုကို သိတတ်၍ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲနိုင်သည့် ဆင်းရဲကုန်ခန်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ကောင်းစွာရောက်စေတတ်သော ငြိမ်သောပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အဘယ့်ကြောင့် အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကို ငါ မတောင့်တဘဲ နေရအံ့နည်းဟု အကြံဖြစ်၏။

ငါသည် အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ရန်၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပြည့်စုံစေရန် ထက်သန်

ရဟန်းတို့၊ ဤတရားငါးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းကို တောင့်တ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ

ဦးနှောက်သည် ခန္ဓာကိုယ်၏အစိတ်
အပိုင်းဖြစ်၍ ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာမှ
ဦးနှောက်လည်း ကျန်းမာမည်။
ကြွက်သားသန်စွမ်းသူသည် ဦးနှောက်
လည်း ကျန်းမာသန်စွမ်းသည်။

သိုလ်တွင် ဆေးပညာပါရဂူဘွဲ့ ရရှိသောကြောင့်
နောင်အခါ ကျော်ကြားသော အား/ကာဆေး
ပညာ အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်လာသည်။

ရာရာ ဘန်နစ်တာ(Roger Bannister) ဆို
သူမှာလည်း တစ်မိုင်အကွာအဝေးကို ၄-မိနစ်နှင့်
အမြန်ဆုံးပြေးနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် နောင်
တွင် ဆရာဝန်ပါရဂူဘွဲ့ရရှိပြီး ဦးနှောက်နှင့်
အာရုံကြောဆိုင်ရာ ထူးချွန်သောပါရဂူတစ်ဦး
ဖြစ်လာသည်။

နောင်အခါ အောက်စ်ဖို့ဒ်တက္ကသိုလ် ပမ်
ဘရုတ်(Pembroke) ကျောင်းတော်၏ ကျောင်း
အုပ်ဖြစ်လာသည်။

အမေရိကန်တွင် မကြာခဏ ကျင်းပလေ့ရှိ
သော အပြေးပြိုင်ပွဲများတွင် အပြေးသန်သူများ
သည် ပညာအရည်အချင်း မြင့်ရုံသာမက ကျော်
ကြားသော တက္ကသိုလ်ကြီးများမှ ဘွဲ့ရများ ဖြစ်
ကြသည်။ အလယ်တန်းကျောင်းများတွင်လည်း
စာတော်သည့် ကလေးများသည် အားကစား
လည်း ထူးချွန်ကြသည်။ ဤသဘာဝတရားကို
အနောက်တိုင်းသားများ အထင်အရှားသိရှိကြ
သည်။ ဦးနှောက်သည် ခန္ဓာကိုယ်၏ အစိတ်အ
ပိုင်းဖြစ်၍ ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာမှ ဦးနှောက်လည်း

မြတ်မင်္ဂလာ * ၅၀

ကျန်းမာမည်။ ကြွက်သားသန်စွမ်းသူသည်
ဦးနှောက်လည်း ကျန်းမာသန်စွမ်းသည်။

အားကစားသည် ဦးနှောက်ကျုံ့သွားခြင်းမှ
ကာကွယ်ပေးသည်။ ဤကဲ့သို့ သိသာထင်ရှား
သော အတွေ့အကြုံကို သိပ္ပံနည်းကျ သက်သေ
ပြခဲ့သည်မှာ မကြာသေးသော အချိန်ကဖြစ်
သည်။ အာရုံကြောဆိုင်ရာ သိပ္ပံပညာရှင်များ၏
တွေ့ရှိချက်အရ အထူးသဖြင့် လမ်းပြေးလျှောက်
ခြင်းသည် ဦးနှောက်ကျုံ့မည့်အန္တရာယ်ကို ကာ
ကွယ်ပေးနိုင်သည်။ မှတ်ဉာဏ်အစွမ်းကိုလည်း
တိုးတက်စေနိုင်သည်။

သုတေသနမြောက်မြားစွာတွင် အီလီနွိုက်
တက္ကသိုလ် စိတ္တဗေဒပညာရှင် ဂျပ်စတင်းအက်စ်
ရိုဒ်(Justin S. Rhodes) ဦးဆောင်သော အဖွဲ့
သည် ကြွက်ကလေးများဖြင့် သုတေသနပြုကြ
ရာ အထူးပင် ထင်ရှားသိမြင်စေခဲ့သည်။ ကြွက်
များကို လေးဖွဲ့ခွဲပြီး မတူညီသော လှောင်အိမ်
များထဲတွင် ထည့်သွင်းမွေးမြူထားသည်။

ပထမအဖွဲ့၏ လှောင်အိမ်ထဲတွင် ကစား
စရာ၊ စားစရာ၊ ရေ အားလုံးထည့်ပြီး တွင်းပေါက်၊
ကြည့်မှန် စသည်တို့ပါ ထားရှိ၍ ဉာဏ်ကောင်း
စေရန် အထူးပြင်ဆင်မွမ်းမံထားသည်။ ဒုတိယ
အဖွဲ့၏ လှောင်အိမ်တွင် ပထမအဖွဲ့၏ ပြင်ဆင်
မွမ်းမံမှုမျိုး ထားရှိရုံမျှမကဘဲ အပြေးဘီးတစ်ခုပါ
တပ်ဆင်ထားသည်။ ကြွက်ကလေးသည် ထို
အပြေးဘီးပေါ်တက်ပြီး မရပ်တမ်းပြေးနေလျှင်
လည်း ဘီးသည် မရပ်တမ်းလည်ပတ်နေလိမ့်
မည်။ လူများ စက်ပေါ်တက်၍ လမ်းပြေးလျှောက်
သကဲ့သို့ ဖြစ်နေမည်။ တတိယအဖွဲ့သည် ရိုးရိုး

လှောင်အိမ်သာ ထားရှိသည်။ စတုတ္ထအဖွဲ့ကား လှောင်အိမ်တွင် အပြေးဘီးတစ်မျိုးတည်းသာ ထားရှိသည်။ ထိုကြွက်များအားလုံးကို စမ်းသပ် ခူစမိတွင် ကြွက်များ၏ ဉာဏ်စွမ်းအားကို စစ်ဆေးတိုင်းထွာ မှတ်တမ်းယူထားသည်။ ထို့ နောက် လေးလခန့်ကြာသောအခါ ကြွက်များ၏ ဉာဏ်စွမ်းအားကို တစ်ဖန် စစ်ဆေးတိုင်းထွာ မှတ်တမ်းယူသည်။ ထိုတွင် သိသိသာသာ ဉာဏ်ရည်တိုးတက်လာသောအဖွဲ့သည် အဖွဲ့ လေး ဖြစ်သည်။ အပြေးဘီးတစ်ခုတည်းသာ ထည့်ထားသော လှောင်အိမ်တွင်းရှိ ကြွက် ကလေးများသည်သာ အကျိုးသက်ရောက်မှု အရှိဆုံးဖြစ်သည်။ လမ်းပြေးလျှောက်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံး ဉာဏ်ရည်တိုးတက်မှုကို ဖြစ် ထွန်းစေသော လေ့ကျင့်မှုဖြစ်သည်ကို သိသာ ထင်ရှားစေသည်။

ဦးနှောက်သည် ကြွက်သားကဲ့သို့ပင် သွေး

နာမည်ကျော် အမေရိကန် စက်တီအမြန်စီးချန်ပီယံ အဲရစ်ဟောဒင်

နှင့် အောက်ဆီဂျင် ဖြန့်ဖြူးလည်ပတ်မှုရရှိမှု ကောင်းမွန်စွာ ကြီးထွားနိုင်မည်။ အထူးသဖြင့် ဦးနှောက်သည် အသက် ၂၀-ကျော်မှစ၍ သိမှတ်ဉာဏ် စွမ်းဆောင်ရည်နှင့်သက်ဆိုင်သော hippocampus (ဟစ်ပိုကင်းပတ်စ်)သည် ၁% ကျုံ့ငယ်သွားနေသည်။ ဤကဲ့သို့ ကျုံ့ငယ်သွား ခြင်း၊ ဦးနှောက်ဆဲလ်များ လျော့နည်းသွားခြင်းကို အသက်အရွယ်ကြောင့် မလွဲမရှောင်သာသည့် ဖြစ်စဉ်ဟု ယခင်က ယူဆခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ယခုမူ အသက် ၂၀-ကျော်သော်လည်း ဦးနှောက် ဆဲလ်သည် အဆက်မပြတ် တည်ဆောက်ပွား များနေဆဲဖြစ်သည်။ အားကစားလေ့ကျင့်မှုဖြင့် ဦးနှောက်ဆဲလ်အသစ်များကို နှိုးဆွပွားများစေ နိုင်သည်။ ဦးနှောက်ကျုံ့ငယ်ခြင်းဖြစ်စဉ်ကိုလည်း တားဆီးပေးနိုင်သည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်များက တွေ့ရှိထားသည်။

၁၉၉၀-ပြည့်နှစ်အချိန်များက အာရုံကြောဆိုင်ရာ သုတေသနပြုချက်များအရ သစ်လွင်လတ် ဆတ်သော ဆဲလ်သစ်များသည် ဟစ်ပိုကင်းပတ်စ်အတွင်း၌ အမြောက်အမြား တွေ့ရှိရ သည်။ ထို့ကြောင့် ဤဟစ်ပိုကင်းပတ်စ်နေရာ သည် အာရုံကြောဆဲလ်အသစ်များ မွေးဖွားပေး သော အမြဲတေနေရာပင်ဖြစ်သည်ကို ထင်ရှား စွာ ပြသလိုက်ပါသည်။ ကြွက်ကလေးများ၏ သု တေသနပြုချက်ကလည်း ဤအချက်ကို သက် သေပြနေပါသည်။ ကြွက်များကို စမ်းသပ်ပြီး ၃- ပတ်အကြာ၌ ပြန်လည်စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ ပြေးသောကြွက်၏ ဟစ်ပိုကင်းပတ်စ်တွင်ရှိသော ဆဲလ်သစ်အရေအတွက်သည် မပြေးသောကြွက် ထက် တစ်ဆပိုများနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သို့သော် ဆဲလ်သစ်များ မွေးဖွားလာပြီး နောက်တွင် မူလခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ရှိသော အာရုံကြောကွန်ရက်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်နိုင်မှသာ ဉာဏ်စွမ်းအားကို မြှင့်တင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ မဖြစ်လျှင် ဆဲလ်အသစ်များသည် အာရုံကြောကွန်ရက်အတွင်း ဝင်ရောက်နိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ဦးနှောက်အတွင်း လွင့်မျောပြီး မကြာမီတွင် သေကျေပျက်စီးသွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းသည် အားကစားလေ့ကျင့်ပြီး အကြောင်းအရာအသစ် သင်ယူခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့်တက်၍ အဓိပ္ပါယ်ဖော်ဆောင်လျှင် အကောင်းဆုံးသော အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုအများဆုံးဖြစ်စေသော ပုံစံသည် ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးစေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကလေးများကို ကျောင်းစာများသာ ကျက်မှတ်ခိုင်းစေရုံ မဟုတ်ဘဲ အားကစားကွင်းတွင် ကစားစေခြင်းဖြင့်လည်း အာရုံကြောဆဲလ်အသစ်များ မွေးဖွားတိုးပွားလာစေနိုင်သည်။ ထို့နောက် စာပေကို ဖတ်၍၊ ပညာကို

စူးစမ်းလေ့လာစေခြင်းဖြင့်လည်း ဆဲလ်အသစ်များကို အာရုံကြောကွန်ရက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လုပ်ဆောင်စေနိုင်သည်။ သို့မှသာ ဉာဏ်ရည်စွမ်းအား တိုးတက်စေရန် နှိုးဆွပေးနိုင်မည်။

အနောက်တိုင်းသားများသည် အမြဲတမ်း အားကစားဖြင့် ကလေးများကို ကာယဗလသာမက စိတ္တဗလကိုပါ သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးသည်။ ဦးဆောင်နိုင်စွမ်းအား၊ သူတစ်ပါးနှင့် နားလည်မှုရှိပြီး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်သော စွမ်းအား၊ လေ့ခွက်ချည်းကျန် အလံမလဲသော ဇွဲလုံ့လစိတ်ဓာတ်၊ အနွှံ့အနိုင်သည် ပဓာနမဟုတ်ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းသာအဓိက စသည့် အားကစားစိတ်ဓာတ်ကိုလည်း မွေးမြူကြီးထွားလာစေသည်။ အားကစားဖြင့် ကျန်းမာသည့် လူနေမှုပုံစံကို တည်ဆောက်ကာ ဘက်စုံထူးချွန်သော လူရည်ချွန်၊ လူရည်မွန်များ ဖြစ်လာကြပေမည်။

ပါမောက္ခ ဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ)

အကိုး ။ ။ ၁၇-၅-၂၀၁၂-ဇူလိုင်လ စင်ကာပူနိုင်ငံထုတ် ဂျာနယ်မှ။

အလွန်ကဲဆုံးချမ်းသာ

- * အနာရောဂါကင်းခြင်းသည် အလွန်ကဲဆုံး လာဘ်တည်း။
- * ရောင့်ရဲမှုသည် အလွန်ကဲဆုံး ဥစ္စာတည်း။
- * ချစ်ကျွမ်းဝင်သူသည် အလွန်ကဲဆုံး ဆွေမျိုးတည်း။
- * နိဗ္ဗာန်သည် အလွန်ကဲဆုံး ချမ်းသာတည်း။

(ဓမ္မပဒ၊ သုခဝဂ်၊ ပဿနဒီကာသလဝတ္ထု)

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီး

ဒေါက်တာ အရှင်ကုမာရာဘိဝံသ(၉)

(အခန်းဆက် ထေရုပ္ပတ္တိရှည်)

မင်းယုဝေ

(ယခင်လမှအဆက်)

ဝိနိစ္ဆယအက်ဥပဒေ

သို့ဖြင့် ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနက ဝိနည်းဓမ္မကံအဓိကရုဏ်းများ ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း(မူကြမ်း)ကို ဥပဒေပညာရှင်များနှင့် ညှိနှိုင်းရေးဆွဲ၍ ဝန်ကြီးအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် နိုင်ငံတော်ကောင်စီသို့ တင်ပြခဲ့သည်။ ၁၉၇၉-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၄-ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော နိုင်ငံတော်ကောင်စီအစည်းအဝေးတွင် အောက်ပါအတိုင်း အကျယ်တဝင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

(၁) သံဃာတော်များသည် ဝိနည်းတရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံသီတင်းသုံးနေနိုင်ရေးအတွက် သံဃာအချင်းချင်း ကြပ်မတ်သွားရန်၊

(၂) သံဃာအချင်းချင်း အငြင်းပွားမှုများကို ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရန် သံဃာတော်များက ရွေးချယ်တင်မြှောက်သော ဝိနည်းမိန့်ခုံအဖွဲ့များဖြင့် ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်သွားရန် ဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါအချက်များကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ သံဃာတော်များ၏ ဆန္ဒမပါဘဲ နိုင်ငံတော်က ဆောင်ရွက်သည့် အခြေအနေမျိုးမဖြစ်စေဘဲ သာသနာတော်အတွက် သံဃာစိစစ်ကို သံဃာတော်များက ဆောင်ရွက်သည့်သဘောသာ ဖြစ်

သံဃာ့အစည်းအဝေးတွင်

ဩဝါဒါစရိယ စစ်ကိုင်းရွှေဟင်္သာဆရာတော်ဘုရားကြီးက အဖွင့်ဩဝါဒကထာ မြွက်ကြားတော်မူစဉ်

သင့်ကြောင်း နိုင်ငံတော်ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌက မိန့်ကြားခဲ့သည်။

သံဃာ့ဝန်ဆောင် ၆၆-ပါး

ထိုမိန့်ကြားချက်နှင့်အညီ ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် လုပ်ငန်းစီမံချက်အသေးစိတ် ရေးဆွဲချမှတ်၍ ရှေးဦးစွာ ပြည်နယ်/တိုင်းအလိုက်၊ ဝိုက်အလိုက် သံဃာ့ဝန်

ဆောင် ဆရာတော် ၆၆-ပါး ရွေးချယ်ပေးပါရန်
၁၉၇၉-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၅-ရက်နေ့တွင် သံဃာ
နာယက သာသနာ့ဦးသျှောင် ဆရာတော်ကြီး
များအား လျှောက်ထားခဲ့သည်။

သံဃာတော်များ၏ဆန္ဒဖြင့် သမုတိပေး၍
ရွေးချယ်တင်မြှောက်အပ်သော သံဃာ့ဝန်
ဆောင် ဆရာတော် ၆၆-ပါးကို ရွေးချယ်စေခဲ့
သည်။

၆၆-ပါးတွင် ဗန်းမော်ဆရာတော်ပါဝင်

ထိုသံဃာ့ဝန်ဆောင် ၆၆-ပါးတွင် ဗန်းမော်
ဆရာတော် အရှင်ကုမာရာဘိဝံသလည်း ပါဝင်
လာသည်။

၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁-ရက်နေ့
တွင် သံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော် ၆၆-ပါးသည်
ရန်ကုန်မြို့၊ ဇေယျဝိပကျောင်းဆောင်သို့ ကြွ
ရောက်ကြသည်။ သာသနာတော်သန့်ရှင်း
တည်တံ့ပြန့်ပွားရေး၊ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်း
အဝေးကြီးဖြစ်မြောက်ရေး သံဃာ့ဝန်ဆောင်အဖွဲ့

ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထိုအစည်းအဝေးကြီးအရ
ထိုသံဃာ့ဝန်ဆောင် ၆၆-ပါးအဖွဲ့သည် အဖွဲ့
ဝယ် ၄-ခု ခွဲခြားဖွဲ့စည်း၍ အောက်ဖော်ပြပါ
မူကြမ်းများကို ရေးဆွဲခဲ့ရသည်။

(၁) သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွား
ရေး ပထမအကြိမ် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်း
အဝေးသို့ ဘက်ကောက်ညှိ သံဃာသမ္မတိရ သံဃာ
ကိုယ်စားလှယ်ရွေးချယ်ရေး နည်းလမ်းစည်းကမ်းများ။

(၂) ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော် သံဃာ့အဖွဲ့အစည်း အခြေခံစည်းမျဉ်း။

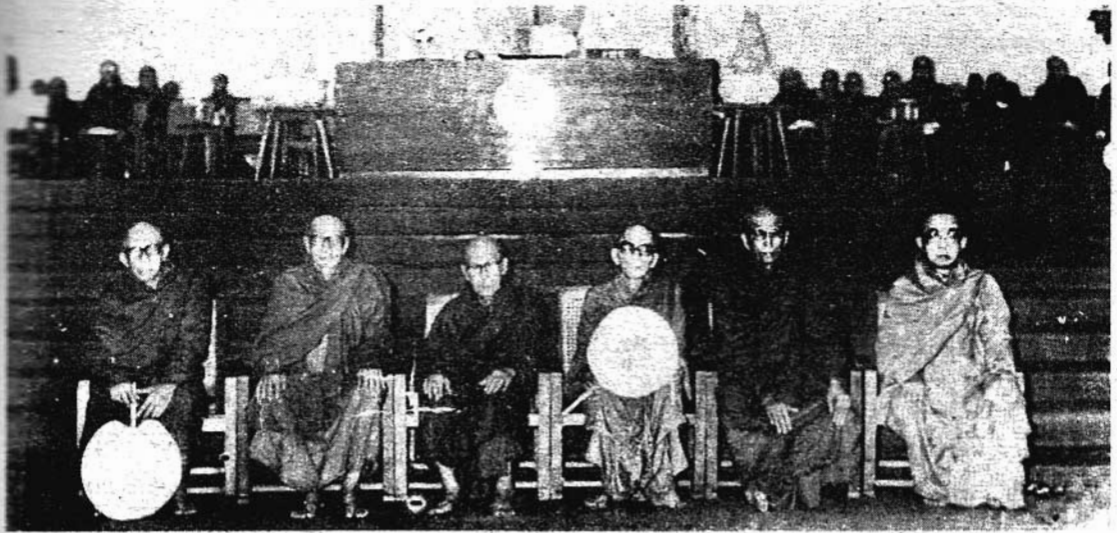
(၃) ဝိနည်းဓမ္မကံအဓိကရုဏ်းမူခင်းများ ဖြေရှင်း
ဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ။

(၄) သံဃာတော်များ၏ သာသနာဝင်မှတ်တမ်း
နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာသီလရှင်များ၏ သာသနာ့ဗွယ်ဝင်
မှတ်တမ်းများ။

ဗန်းမော်ဆရာတော်ပါဝင်သော သံဃာ့ဝန်
ဆောင် ဆရာတော် ၆၆-ပါးသည် အထက်ပါမူ
ကြမ်း စာအုပ်များကိုယူလျက် အခြေခံဒေသ

သံဃာ့အစည်းအဝေးပွဲကြီး၌ သာသနာတော်သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေးအတွက် အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့ကြသည့်
သံဃာသမ္မတိရ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်သုံးပါးနှင့် အကျိုးတော်ဆောင်ဆရာတော်သုံးပါး (၁၉၈၀)

အသီးသီးသို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် မြို့နယ်လုံး ကျွတ် သံဃာကုန်ပင့်ဖိတ်၍ ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်ကြသည်။

ဗန်းမော်ဆရာတော်သည် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ အဖွဲ့ကြီး ဖြစ်မြောက်အောင် မန္တလေးတိုင်းဒေသ ကြီးက မြို့နယ်များသို့ သွား၍ဆောင်ရွက်ရ သည်။ ထိုသံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော် ၆၆- ပါးသည် ထိုရှင်းလင်းပွဲများ၌ မူကြမ်းစာအုပ်များ နှင့် ဇယားပုံစံများကိုဝေငှ၍ အသေးစိတ် ဖတ် ကြားရှင်းလင်းပြီးလျှင် ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်နုတ်ပယ် ခြင်းပြုကြရန် သံဃာတော်များထံမှ အကြံဉာဏ် များ တောင်းခံခဲ့ရသည်။

အကြံပေးစာပေါင်း ၁၀၀၀-ကျော်

၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅-ရက်နေ့ မှ မတ်လ ၂၃-ရက်နေ့အထိ ရှင်းလင်းပွဲများ ကျင်းပခဲ့သည်။ သံဃာတော်များထံမှ အကြံပေး စာပေါင်း ၁၀၀၀-ကျော် ရယူခဲ့သည်။

ဗန်းမော်ဆရာတော်တို့ အဖွဲ့ဝင်များသည် ထိုအကြံပေးစာများကို လေ့လာသုံးသပ်၍ ဒုတိယ

မူကြမ်းစာတမ်းများကို ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ရေးဆွဲခဲ့ သည်။ အရှင်မြတ်တို့သည် ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ ၆-ရက်နေ့ မှ ၃၀-ရက်နေ့အထိ သက် ဆိုင်ရာအခြေခံဒေသအသီးသီးသို့ ဒုတိယမူကြမ်း စာတမ်းများကို ယူဆောင်သွားကြရပြန်သည်။ ဒုတိယအကြိမ် ရှင်းလင်းပွဲများ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ရ ပြန်သည်။

ထိုသံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော်များသည် ထိုရှင်းလင်းပွဲများနှင့်အတူ သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး၊ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ

ဗန်းမော်ဆရာတော်ပါဝင်သော သံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော် ၆၆-ပါး သည် အထက်ပါမူကြမ်း စာအုပ်များကို ယူလျက် အခြေခံဒေသအသီးသီးသို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် မြို့နယ်လုံးကျွတ် သံဃာကုန်ပင့်ဖိတ်၍ ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်ကြသည်။

သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးသို့ တက်ရောက်မည့် သံဃာ့ကိုယ်စားလှယ် ဆရာတော် ၁၀၀၀-ကျော် တို့ကို သံဃဆန္ဒ၊ သံဃသမ္မုတိဖြင့် ရွေးချယ် ခြင်းကို ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်တော်မူကြသည်။

ထိုဝန်ဆောင်ဆရာတော်များသည် အနယ် နယ်အရပ်ရပ်မှ အကြံပေးစာ ၁၂၇-စောင်ကို လေ့လာသုံးသပ်၍ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်း အဝေးကြီးသို့ တင်သွင်းရန် စာတမ်းမူကြမ်းများ ကို နောက်ဆုံးရေးဆွဲခဲ့ကြရလေသည်။

ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး

သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး ပထမအကြိမ် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်း အဝေးပွဲကြီးကို ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ မဟာပါသာဏလိုဏ်ဂူတော်ကြီး၌ ၁၉၈၀-ပြည့် နှစ်၊ မေလ ၂၄-ရက်နေ့မှ မေလ ၂၇-ရက်နေ့ အထိ ၄-ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပပြုလုပ်သည်။ သံဃသမ္မုတိရ သံဃာ့ကိုယ်စားလှယ်တော် ဆရာတော် ၁၂၁၈-ပါး ကြွရောက်တော်မူလေ သည်။

သံဃာ့ဂိုဏ်းကြီး ၉-ဂိုဏ်း

ထိုဆရာတော်များမှာ သံဃာ့ဂိုဏ်းကြီး ၉- ဂိုဏ်းထဲမှ ဆရာတော်များဖြစ်သည်။ ဂိုဏ်းကြီး ၉-ဂိုဏ်း မှာ (၁) သုဓမ္မာဂိုဏ်း၊ (၂) ရွှေကျင်ဂိုဏ်း၊ (၃) ဓမ္မာနုဓမ္မ (မဟာဒွါရ)နိကာယဂိုဏ်း၊ (၄) ဓမ္မဝိနယာနုလောမ (မူလဒွါရ)ဂိုဏ်း၊ (၅) အနောက်ချောင်းဒွါရဂိုဏ်း၊ (၆) ဝေဠုဝန် နိကာယဂိုဏ်း၊ (၇) စတုဘုမ္မိကမဟာသတိ ပဌာန်(ငှက်တွင်း)ဂိုဏ်း၊ (၈) ဂဏဝိမုတ် (ကူးတို့)

ဂိုဏ်း၊ (၉) ဓမ္မယုတ္တိနိကာယ (မဟာရင်)ဂိုဏ်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ယခင်က ထိုသံဃာတော်များမှာ စုစည်းညီ ညွတ်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး ပထမအကြိမ် ဂိုဏ်း ပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးကို ကျင်းပရာ သံဃာ့ဂိုဏ်းကြီး ၉-ဂိုဏ်းမှာလည်း ညီညွတ်စည်း ရုံးသွားကြသည်။

ထိုအစည်းအဝေးပွဲကြီး၌ အတည်ပြုချက် ၃- ရပ်၊ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ချက် ၄- ရပ်၊ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း ၃-ရပ်တို့ကို တညီ တညွတ်တည်း သဘောတူဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။

ဤအစည်းအဝေးပွဲကြီးတွင် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် သံဃာ့ အဖွဲ့အစည်း၊ အခြေခံစည်းမျဉ်း၊ ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမူခင်းများ၊ ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင် ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် သံဃာတော်များ၏ သာသနာဝင်မှတ်တမ်းတို့ကို အတည်ပြုပြဌာန်းခဲ့ သည်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

မင်းယုဝေ

စိတ်ကောင်းရှိ
သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ

ကံကံ၏အကျိုး

အရဟံဂုဏ်တော်တန်ခိုး

သင်္ဘောသားများသည် သင်္ဘောပေါ်တွင် ဂဟေဆော်ရာ၌ အလွန်သတိထားရပါသည်။ ဂရုမစိုက်လျှင် အသက်ဘေးနှင့် အလွန်နီးကပ်သောလုပ်ငန်းဖြစ်သည်။

ကိုစန်းမောင်မှာ ဒုတိယအင်ဂျင်နီယာဖြစ်သည်။ သူ မနေ့က သင်္ဘောပေါ်တွင် မြင်လိုက်ရသည့် အရာတစ်ခုရှိသည်။ ထိုအရာမှာ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တစ်နေရာတွင် အရှည်နှစ်ပေခန့် (အကျယ် လက်သန်းလုံးတစ်ဝက်ခန့်) အမြောင်းလိုက်အက်ကွဲနေသော သံပြားကွဲကြီးဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် မြန်မာလူမျိုးဆို၍ သုံးယောက်သာရှိသည်။ ကျန် ၂၁-ယောက်မှာ ကိုရီးယားလူမျိုးများ ဖြစ်သည်။ အင်ဂျင်နီယာချုပ်မှာ ကိုရီးယားလူမျိုး ဖြစ်သည်။ ဆီလောင်းနှစ်ယောက်မှာ မြန်မာလူမျိုးများ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာများအနက် ဒုတိယအင်ဂျင်နီယာ ကိုစန်းမောင်မှာ အလုပ်လုပ်နေရင်းက အားလျှင်အားသလို အရဟံဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ဆိုနေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ ကုန်းပတ်ပေါ်ရှိ အက်ကွဲနေသော သံပြားကြီးကို ဂဟေဆော်ရန် အင်ဂျင်နီယာချုပ်က တာဝန်ပေးသဖြင့် ကိုစန်းမောင်သည် ဆီလောင်း

ကိုတင်အောင်နှင့်အတူ သံဂဟေဆော်ရန် ပြင်ဆင်နေပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် မိုးက ခပ်ပြေပြေကလေး ရွာနေပါသည်။ သံဂဟေဆော်သည့်အလုပ်ကို ပြုလုပ်နေစဉ် အင်ဂျင်နီယာချုပ်ရောက်လာပြီး “ဒုတိယအင်ဂျင်နီယာ၊ မင်းတို့မှာ လုပ်ငန်းသုံးလက်အိတ်တွေ၊ မျက်စိကာတဲ့ ကာဗာတွေ၊ သားရေဖိနပ်တွေ ဘာဖြစ်လို့မသုံးတာလဲ။ သွားယူပါ။ ဒါတွေသုံးပြီး ဂဟေဆော်ပါ” ဟု အမိန့်ပေးပါသည်။

သေတွင်းမှ လွတ်မြောက်ခြင်း

လူ့ဘဝတွင် 'အသက်တစ်ရာ မနေရသော်လည်း အမှုတစ်ရာတွေ့ရ' ဆိုသကဲ့သို့ ကျွန်တော်သည် ၂-၁၀-၂၀၁၂ နေ့၊ ည ၁၁-နာရီခွဲတွင် နေအိမ်လှေကားအဆင်းအုတ်ခုံပေါ်မှ ခြေချော်၍ လိမ့်ကျခဲ့ပါသည်။ အုတ်ခုံသည် ၁၀-လက်မအမြင့်ရှိ၍ လှေကားထစ်များဖြင့် တည်ဆောက်ထား၏။ အောက်ခြေတွင် အုတ်ခဲများ ခင်းထား၏။

လျှပ်စစ်မီးလာနေစဉ် သမီးကြီးသည် မီးပူတိုက်နေ၏။ အကိုကို ကြိုးတန်းပေါ်မှ လှမ်းဆွဲလိုက်ရာ 'ဂျောင် ဝှမ်း' ဟူသော ဆူညံသံများ ကြားရသည်။

'ဘာဖြစ်တာလဲ' ဟုပြောရင်း ကျွန်တော်သည် အိမ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့၏။ အဝတ်ကြိုးတန်းပြတ်၍ အကိုချိတ်များ ဖန်ခွက်ပေါ်နှင့် ဒန်အိုးများပေါ်သို့ ကျသံများ ဖြစ်သည်။ သူ၏နံဘေးတွင် လက်ကိုင်ဖုန်းချထား၍ ကျွန်တော် လက်ကိုင်ဖုန်းကိုယူပြီး အိမ်အောက်သို့ ဆင်းခဲ့သည်။

- * ကောင်းမှုလုပ်သူ ကောင်းကျိုးရ၏။
- * မကောင်းမှုလုပ်သူ မကောင်းကျိုးရ၏။
- * အကြင်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုး၏။
- * ထိုအသီးကို သုံးဆောင်ရ၏။

(ဗုဒ္ဓ)

အောက်ထပ်၌ မီးဖွင့်ထားသဖြင့် မှန်ဝါးဝါးဆင်းလာခဲ့ရာ အုတ်ခုံအဆင်းတွင် 'အမလေးဗျ' ဟု အော်လိုက်ရင်း ခြေချော်၍ လိမ့်ကျပါသည်။ သမီးများနှင့် သားတို့က ဝိုင်းထူပေးကြ၏။ ဘယ်ဘက်တံတောင်ဆစ်နားတွင် ကျပ်ပြားဝိုင်းခန့် ပွန်းပဲ့သွားသည်။ ကံကောင်းထောက်မ၍ ဦးခေါင်းနှင့် အုတ်နံရံမထိဘဲ လွတ်သွား၏။ အုတ်ခဲစောင်းများနှင့်လည်း လွတ်၏။ ကျောပြင်က အရင်ကျပြီး ဦးခေါင်းက နောက်မှကျ၍ တော်သေးသည်။

အမှန်တော့ ကိုစန်းမောင်သည် အလုပ်လုပ်ရာ၌စီးသည့် သားရေဖိနပ်ကို ဘေးမှာချွတ်ထားပြီး ရာဘာဖိနပ်ကိုစီးကာ အလုပ်လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် လျှပ်စီးလက်ပြီး မိုးခြိမ်းလာသဖြင့် ကိုစန်းမောင်တို့ လုပ်လက်စအလုပ်ကို ရပ်တန့်လိုက်ရသည်။ သူတို့ ရပ်တန့်လိုက်သည်နှင့် မရွေးမနှောင်းမှာပင် 'ဒိန်းဒိန်း ဒိုင်းဒိုင်း' ဟု မြည်သံပေးပြီး မိုးကြိုးပစ်သံကြီး ကြားလိုက်ရပါသည်။

ယခင်က အင်ဂျင်နီယာချုပ်သည် ဒုတိယအင်ဂျင်နီယာနှင့် သဘောထားများ အလုပ်လုပ်

ရာသို့ လုံးဝလာလေ့မရှိပေ။ ယနေ့တော့ ထူးထူးဆန်းဆန်း လာရောက်ပြီး ကြည့်ရှုသဖြင့် ကိုစန်းမောင်တို့ အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်မှာ ၁၉၉၂-ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်းက ဖြစ်ပွားခဲ့သော တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ မိုးလေးတဖွဲဖွဲထဲမှာ ကိုစန်းမောင်နှင့် အတူ ဆီလောင်းကိုတင်အောင်တို့ အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ခြင်းမှာ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ဆိုခြင်းကြောင့်ဟု ယုံကြည်ယူဆမိပါသည်။

သက်လှိုင်မျိုး (စက်မှုကဏ္ဍသိုလ်)

သမီးကြီးက ဆေးမြစ်ပေါင်းစုံသွေး၍ လိမ်းဆေး၏။ တစ်ညလုံး မအိပ်နိုင်ပါ။ သို့သော် နေ့ခင်းတုတော့ လူကောင်းလို ထူထူထောင်ထောင် သွားနိုင်၊ ပြောနိုင်ပါသည်။

၃-၁၀-၂၀၀၂-နေ့သည်ကား ကျွန်တော်တို့မြို့ရှိ ပင်လုံနိဗဒ္ဒဆွမ်းလောင်းအသင်းကြီးက ပင်လုံလမ်းမတော် ဦးတင်ရွှေ ဒေါ်စောတို့၏ တိုက်ရွှေ၌ မဏ္ဍပ်ဆောက်ပြီး သံဃာတော် ၆၀၀-ကျော်တို့အား အရက်ဆွမ်းကပ်ရန် အလှူခံသည့်ရက်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ပထမအကြိမ်မှ ယခု ၆၂-ကြိမ်အထိ နိဗ္ဗာန်ဆော်လုပ်နေသော အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဦးခေါင်းနောက်သို့ မလှန်နိုင်သည်ကလွဲ၍ နေသာထိုင်သာရှိသဖြင့် ဤနေ့တွင် နိဗ္ဗာန်ဆော်လုပ်ပြီး အလှူခံပေးခဲ့သည်။ ညရောက်တော့ အိပ်၍မရပေ။ သို့သော် ဒုတိယနေ့တွင်လည်း ဆက်လက်နိဗ္ဗာန်ဆော်လုပ်ခဲ့၏။ ပြန်လာသောအခါ ညတွင် အိပ်မရပြန်ပေ။ ထို့နောက် တတိယနေ့တွင် ဆက်ပြီး အလှူခံပေးခဲ့ပြန်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ သုံးညဆက်တိုက် မအိပ်နိုင်သဖြင့် အရိုးနှင့်အကြောအထူးကု ဒေါက်တာကျော်စိုးနိုင် အိမ်သို့ သွား၍ပြခဲ့၏။ ဒေါက်တာက ထိုးဆေး၊ စားဆေး၊ လိမ်းဆေးတို့ဖြင့် ကုသပေးသည်။ လူနာကျေနပ်ရုံ ဆေးဖိုးသာ ယူလိုက်သည်။ ဤညတွင် ကောင်းစွာအိပ်နိုင်သည်။ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းလာ၏။

နောက်တစ်ခါ ဒေါက်တာထံ သွားပြသောအခါ ဒေါက်တာက 'ကုပ်နဲ့နောက်ဆက်ကြောနည်းနည်းဆိုင်းချင်တယ်။ နံနက်တိုင်း လေ့ကျင့်ခန်းလေး လုပ်ပေးပါ' ဟု ပြောပြီး သောက်ဆေးပေးလိုက်ပါသည်။

အသက် ၆၉-နှစ်အရွယ်ရှိ၍ သက်ကြီးရွယ်အိုဖြစ်နေသော ကျွန်တော်သည် အုတ်ခုံလှေကားမှ လိမ့်ကျပြီး ခေါင်းကွဲသေနိုင်သည်။ မသေတောင် အရိုးအဆစ်ကျိုးပြီး ဒုက္ခရောက်နိုင်သည်။ သို့သော် မအိပ်နိုင်ဘဲ အကြောနာရုံလောက်သာ ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ စာသင်တိုက်အားလုံးမှ ဆွမ်းအလှူခံသော သံဃာတော် ၆၀၀-ကျော်တို့၏ မေတ္တာတော် တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဟု ယုံကြည်ယူဆမိပါသည်။

သန်းရွှေဦး (ကလေး)

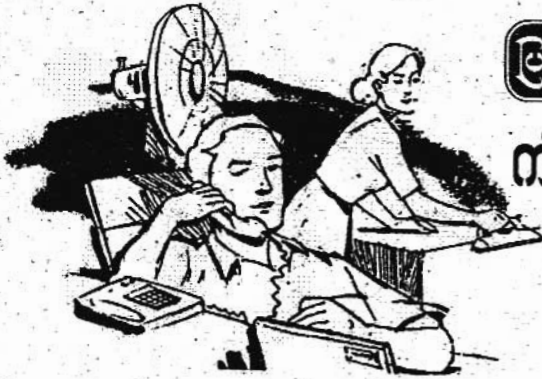

စာမူရှင်များသို့

မြတ်မတ်လာစာစောင်တွင် ဖော်ပြခြင်းခံရသော စာမူအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခငွေနှင့် မေတ္တာလက်ဆောင်စာအုပ်တစ်အုပ်တို့ကို ရန်ကုန်တွင်နေထိုင်သူများ အယ်ဒီတာအဖွဲ့သို့ ရုံးချိန်အတွင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ပါသည်။ နယ်မှ စာမူရှင်များအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခငွေနှင့် မေတ္တာလက်ဆောင်စာအုပ်တစ်အုပ်အစား ငွေ ၅၀၀-ကျပ် ထပ်ဆောင်း၍ စာတိုက်မှ တစ်ဆင့်ပေးပို့ပါသည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

၁/၈(၄)၊ ပထမထပ်၊ ဓမ္မာရုံ(၁-လမ်း)၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

ကံတရားအကျိုးပေးပုံဆန်းကြယ်

ရှု

ကံနှင့် ကံတရားတို့၏ အကျိုးပေးပုံမှာ အလွန်ဆန်းကြယ်ပေသည်။ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ် လေးတစ်ခု တင်ပြရမည်ဆိုလျှင် -

၁၉၅၅-ခုနှစ်၊ ဧပြီလကုန် မေလဆန်းစ ကဆုန်လ၏ နေ့တစ်နေ့ဖြစ်ပေသည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အသုဘကို လိုက်ပါပို့ ဆောင်ခဲ့ရာမှ ကြံတောသုသာန်သို့ ရောက်ရှိသွား သည်။ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို နောက်ထပ် အသုဘတစ်ခု ရောက်ရှိလာသည်။ အသုဘ တစ်ခုဟူ၍ ဆိုရငြားသော်လည်း နိဗ္ဗာန်ယာဉ် တစ်စီးတည်းတွင် အသုဘနှစ်လောင်း၊ ခေါင်း နှစ်လုံးဖြင့် တစ်လုံးပေါ်တစ်လုံးဆင့်၍ ပါလာ သည်ကို မြင်ရသည်။

မကြုံစဖူး ကြုံကြိုက်ခဲ့ရသဖြင့် အံ့အားသင့်ပြီး ငေးကြည့်နေမိသည်။ ကျွန်တော်လိုက်ပို့သော အသုဘမှ ပရိသတ်အားလုံး ပြန်သွားကြသည် ကိုပင် သတိမထားမိဘဲ ထူးခြားသည့် နှစ်လောင်း ပြိုင် အသုဘဇာတ်လမ်းကို မဆီမဆိုင် ဝင်ရောက် စပ်စုမိပါတော့သည်။

“အတော်ကို ထူးခြားတဲ့ဖြစ်ရပ်ပါ။ သူတို့ဇနီး မောင်နှံရဲ့ဘဝက ကြည်နူးစရာရော၊ ကြေကွဲစရာ ပါ ရောမြွမ်းနေပါတယ်။ ဘယ်ဘဝက ဘယ်လို ဖြတ်မင်္ဂလာ * ၆၀

ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခဲ့မိမှန်းမသိဘူး။ ကြံစည် သမျှ အောင်မြင်ခဲ့တယ်။ စီးပွားလာဘ်လာဘဆို တာ တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလား တိုးတက်ခဲ့ တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘယ်လိုကြမ္မာငြိဟ်ဆိုး ဝင်လာမှန်းမသိဘူး။ လင်ရောမယားပါ မြန်းစား ကြီး ပြိုင်တူ အနိစ္စရောက်ခဲ့ရတယ်။”

နှစ်လောင်းပြိုင်အသုဘကို လိုက်ပါပို့ဆောင် သော ပရိသတ်ထဲမှ ကာယကံရှင်များနှင့် ရင်းနှီး ဟန်တူသော သားသားနားနားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြသည်။

“ပြိုင်တူအနိစ္စရောက်တယ် ဟုတ်လား၊ တယ်ထူးဆန်းပါလား။”

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို ၁၉၅၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှ စ၍ လစဉ်မှန်မှန် ထုတ်ဝေလာသည်မှာ ယခုနှစ်ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၂၈-နှစ်ကျော်ရှိသွားပါပြီ။ ယနေ့ မျိုးဆက်သစ် စာဖတ်သူများ ဖတ်ရှုနိုင်ရန် ရှေးဦးစွာထုတ်ဝေခဲ့သော မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ထဲမှ သင့်နိုးရာရာ ဆောင်းပါး အချို့ကို ‘ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်းကဏ္ဍ’ မှ လစဉ်ရှာဖွေ ထုတ်နုတ်တင်ပြသွားပါမည်။ ဖော်ပြခြင်းခံရသော စာမူ ရွှင်များကို ဉာဏ်ပူဇော်ခငွေ ထပ်မံပေးပို့လိုပါသဖြင့် အယ်ဒီတာအဖွဲ့သို့ လိပ်စာပေးပို့ ဆက်သွယ်ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာချုပ်

“ဒါထက် ထူးဆန်းတာတွေ ရှိသေးတယ်။
အခုဘက်ကို ချလာတုန်းက နိဗ္ဗာန်ယဉ်နှစ်စီးနဲ့
ရွှေဆင်နောက်ဆင့် ချလာခဲ့တာ။”

“နို့ ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ တစ်စီးတည်းဖြစ်လာ
တာလဲ။”

“ဒါကြောင့် ထူးဆန်းတယ်လို့ ပြောတာပေါ့။
ဆေးရုံကြီးက အထွက်မှာ ခင်ပွန်းသည်ရဲ့ ရုပ်
အလောင်းကို ရှေ့ဆုံးနိဗ္ဗာန်ယဉ်ပေါ်တင်ဆောင်
ပြီး ဒုတိယနိဗ္ဗာန်ယဉ်ပေါ်မှာ ဇနီးသည်ရဲ့ ရုပ်
အလောင်း တင်ဆောင်လာခဲ့တယ်။ ဦးဝိစာရ
ကျောက်တိုင်အနီးကို ရောက်လာတဲ့အခါ ခင်ပွန်း
သည်ရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို တင်ဆောင်လာတဲ့
နိဗ္ဗာန်ယဉ် စက်ပျက်သွားတယ်။ နည်းမျိုးစုံ စမ်း
သပ်ပြင်ဆင်ပေမယ့် မရဘူး။ ဒါနဲ့ အချိန်နောက်
ကျမှာမို့လို့ ပျက်နေတဲ့နိဗ္ဗာန်ယဉ်ပေါ်က ခင်ပွန်း
သည်ရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ဇနီးသည်ရဲ့ ရုပ်အလောင်း
တင်ဆောင်လာတဲ့ ဒုတိယနိဗ္ဗာန်ယဉ်ပေါ်တင်
ပြီး လာခဲ့ရတာ။”

“ဒါလည်း ထူးဆန်းတာပဲ။”

“ထူးဆန်းတာတွေ ရှိသေးတယ်။ ပြောလက်စ
နဲ့ ဆက်ပြောပါမယ်။”

ကိုထွန်းစိန်နှင့် မအေးညွန့်တို့မှာ သက်တူ
ရွယ်တူ ငယ်ချစ်ဦးများဖြစ်ကြသည်။ မိတ္တီလာ
ခရိုင် အလွန်ချောင်ကျသော တောရွာကလေး
တစ်ရွာတွင် တောင်ယာလုပ်ကိုင်စားသောက်သူ
များ ဖြစ်သည်။

ကိုထွန်းစိန်မှာ အလွန်ဦးသားသည့် လက်ရွှေ့
ရည်သမားဖြစ်သည်။ အလုပ်လုပ်သည့်နေရာ
တွင် အင်တိုက်အားတိုက် လုပ်တတ်သည်။
မအေးညွန့်မှာ နှလုံးရည်သမားဖြစ်သည်။ စိတ်

ဘယ်ဘဝက ဘယ်လိုကုသိုလ်
ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်မသိ။
ပစ္စက္ခဘဝတွင် ကြံစည်သမျှ အောင်
မြင်ပြီး တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလား
တိုးတက်ကြီးပွားလာသည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံမှာ ပျော်တပြုံး
ပြုံး မော်မဆုံး။

ကူးကောင်းသည်။ လာဘ်မြင်သည်။ အစစ
အရာရာတွင် ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက် လုပ်တတ်
သည်။ တောတွင်နေလျှင် ကြီးပွားတိုးတက်မည်
မဟုတ်။ မြို့ပေါ်တက်ပြီး အလုပ်လုပ်မှ ကြီးပွား
ချမ်းသာမည်ဆိုပြီး ခင်ပွန်းသည်အား နားပူနား
ဆာ လုပ်သည်။ ပြောပါများတော့ မယားစကား
အောင်သည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံ စုဆောင်းထားသောငွေကို
ပိုက်၍ ရန်ကုန်သို့ဆင်းလာသည်။ ထို့နောက်
အလုပ်ရုံစက်ရုံများအနီးတွင် စားသောက်ဆိုင်
ဖွင့်သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း ဇနီးဖြစ်သူက နေ
ပြန်တိုးငွေချေးသည်။ လခစားသမားများအား
အဝတ်အထည်မှအစ ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်
များကို အရစ်ကျ လပေးစနစ်ဖြင့် ရောင်းချသည်။
လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝတွင် ဇနီးဖြစ်သူက ဦးဆောင်
သည်။ ခင်ပွန်းသည် ကိုထွန်းစိန်က မအေးညွန့်
ချမှတ်ပေးသည့်ပုံစံအတိုင်း အလုပ်ကိုသာ ကုန်း
ရုန်းလုပ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် တစ်နေ့တခြား ကြီး
ပွားချမ်းသာလာသည်။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံ အသက်
၄၀-ကျော်အရွယ်တွင် ကိုယ်ပိုင်အိမ်နှင့်ရာနှင့်
ဖြစ်လာသည်။ လေးဘီးအငှားယာဉ်တစ်စီးကို

ပင် ဝယ်ယူနိုင်သည့်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ဘယ်ဘဝက ဘယ်လိုကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်မသိ၊ ပစ္စက္ခဘဝတွင် ကြံစည်သမျှ အောင်မြင်ပြီး တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလား တိုးတက်ကြီးပွားလာသည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံမှာ ပျော်တပြုံးပြုံး မော်မဆုံး၊

ကဆုန်လ၏ နေ့တစ်နေ့ဖြစ်သည်။

“ကဆုန် နယုန် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်” ဟူသော စကားနှင့်အညီ နေမထိထိုင်မသာအောင် ပူလောင်အိုက်စပ်သည်။ မိုးရွာရန် ရက်နီးကပ်လာလေ ပူအိုက်လေဖြစ်သည်။

အညာသား ကိုထွန်းစိန်မှာ ရေငွေ့ဓာတ်လွန်ကဲသည့် အောက်ပြည်အောက်ရွာ၏ အပူဒဏ်ကို မခံနိုင်၊ ပူအိုက်သည့်အခါများတွင် ပန်ကာဖွင့်ပြီး လေတိုက်ခံလေ့ရှိသည်။

ထိုနေ့ကမူ လျှပ်စစ်မီးပျက်နေသဖြင့် ပန်ကာဖွင့်၍မရ၊ ယပ်တောင်ကိုသာ အဖော်ပြုနေရသည်။ တစ်ညလုံး၊ တစ်နေ့လုံး လျှပ်စစ်မီးပျက်နေရာမှ ထိုနေ့ ညနေစောင်းတွင် ရုတ်တရက် လျှပ်စစ်မီး ပြန်လာသည်။

“လျှပ်စစ်မီး ပြန်လာပြီ။”

တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏ ဝမ်းသာအားရပြောလိုက်သည့်အသံ ကြားရသဖြင့် ကိုထွန်းစိန်သည် ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်၍ ယပ်ခတ်နေရာမှ ချက်ချင်းထလာသည်။ ပန်ကာကိုဖွင့်၍ လေညှင်းခံမည်ဆိုပြီး မတ်ရပ် ပန်ကာကို ဖမ်းကိုင်လိုက်သည်။ ပန်ကာဓာတ်

မြတ်မင်္ဂလာ * ၆၂

လိုက်နေသည်ကို သူ မသိ၊ ပန်ကာကို ကိုင်လိုက်မိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပြန်ခွာ၍မရ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ထုံကျင်သွားသည်။ ပန်ကာနှင့်အတူ ဝုန်းခနဲ လဲကျသွားသည်။

ဇနီးဖြစ်သူက အပူဒဏ်ကြောင့် ခင်ပွန်းသည် မူးလဲသွားခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်သဖြင့် အပြေးလာပြီး ခင်ပွန်းသည်အား ဝင်ပွေ့လိုက်သည်။ ဤတွင် ဇနီးသည်ကိုပါ ဓာတ်လိုက်ပြီး နှစ်ဦးစလုံး ပြိုင်တူအနိစ္စရောက်သွားကြသည်။

“ကဲ ကံနဲ့ ကံတရားရဲ့ အကျိုးပေးပုံ မဆန်းကြယ်ပါလား။ ဘယ်ဘဝမှာ ဘယ်လိုကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုလုပ်ခဲ့လို့လည်းမသိ၊ မျက်မှောက်ဘဝမှာ ကြံစည်သမျှအောင်မြင်ပြီး တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလား စီးပွားတိုးတက်လာတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘယ်ဘဝက ဘယ်လိုဝင်ကြွေးပါလာခဲ့လို့ မသိရ၊ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်စလုံး ကံတူအကျိုးပေးဆိုသလို ဥပစ္ဆေဒကကံနဲ့ ပြိုင်တူအနိစ္စရောက်ခဲ့ကြရတယ်။ ဘဝသံသရာမှာ ကျင်လည်နေသမျှကာလပတ်လုံး ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့ တစ်တွေလည်း တစ်ဘဝမဟုတ် တစ်ဘဝ၊ တစ်ချိန်မဟုတ်တစ်ချိန် ခုလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံကြရမှာမလွဲဘူး။ ဒါကြောင့် သူတော်ကောင်းတွေဟာ ဘဝသံသရာမှာ ကျင်လည်ရမယ့်အဖြစ်မျိုးမှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တစ်မင်္ဂလာတစ်ဖိုလ်ရအောင် ကြိုးစားနေကြတယ် မဟုတ်လား။”

ဇာတ်ကြောင်းပြန်သူက နိဂုံးချုပ်ပြီး အခြားအသုဘပို့ဆောင်သူများနှင့်အတူ ပြန်သွားပါသည်။

ခွင့်

(မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ)

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

သေပြီးမှ ပြန်ရှင်လာသူများ

ဆရာဝန်တင်ရွှေ

ကျင်းထဲချမှ လှုပ်လာသူ

စာရေးသူ၏ကြီးကြီး မကြာခဏပြောပြတတ်သော တကယ့်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ ကော့ကရိတ်မြို့နယ်၊ လောင်းကိုင်းကျေးရွာမှ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီကာလက ဖြစ်ခဲ့သောဖြစ်ရပ်အမှန်ဖြစ်သည်။

စာရေးသူကို မွေးသော ၁၉၃၆-ခုနှစ်တွင် အဆိုပါဒေသ၌ ကာလဝမ်းရောဂါ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ လူအသေအပျောက်လည်း လွန်စွာ များခဲ့၏။ ကာလဝမ်းရောဂါတို့လို ရောဂါဆိုး ရွာထဲဝင်လာပြီဆိုက ရွာသူရွာသားအားလုံး ရွာကို စွန့်ပြီး အခြားတစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့တတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် လောင်းကိုင်းကျေးရွာ၌ ရွာသူရွာသား မကျန်သလောက် ဖြစ်နေစဉ် အသက် ၉-နှစ်အရွယ်ခန့်ရှိ မိဘမဲ့ကလေးတစ်ယောက် ဝမ်းရောဂါဖြစ်၏။ မနက် စဖြစ်ပြီး ညနေဘက်တွင် ကွယ်လွန်သွားရှာသည်။ ရွာလူကြီးက အရက်သမားအချို့အား အရက်ပုလင်းပေးပြီး ကလေးအလောင်းကို ဖျာနှင့်လိပ်ကာ မြေမြှုပ်စေခဲ့သည်။

အရက်သမားများက အလောင်းကိုထမ်းသွားပြီး သုသာန်တွင် မြေကျင်းတူးသည်။ ပြီး

တော့ မြေကျင်းထဲ အလောင်းကိုချကြရာ အလောင်းက လှုပ်လာသဖြင့် ထွက်ပြေးကြသည်။ သေရွာမှ ပြန်လာသဖြင့် မောင်ပြန်ဆိုသော အမည်သစ်ဖြင့် စစ်ကြီးဖြစ်သည့်အချိန်အထိ အသက်ရှင်ခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ သုသာန်သို့ရောက်ပြီးမှ ပြန်ရှင်လာသော တကယ့်ဖြစ်ရပ်များ ဤကမ္ဘာ၌ မကြာခဏ ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။ ယင်းတို့အနက် မှတ်တမ်းဝင် ဖြစ်ရပ်အချို့မှာ -

မိခင်က ငိုယိုတောင်းပန်လွန်းသဖြင့် ဖခင်နှင့် အဖော်များက အလောင်းကိုပြန် ဖော်ကြရာ မိခင်ပြောသည့်အတိုင်း ကလေးမှာ တိုးထွက်ထားသဖြင့် မြေတွင်းပြင်ပကို ရောက်လုနီးနီးဖြစ်နေသည်။ ဆရာဝန်ကိုခေါ်ပြသောအခါ ဆရာဝန်က သေဆုံးနေပါပြီဟု ဆိုသည်။ သို့သော် သူ့လက်ဖြင့် တစ်ချက်နှစ်ချက်ဆိုသလို နှလုံးကို နှိပ်ပေးလိုက်ရာ ကလေး၏မျက်တောင်များ ပြန်ခတ်လာပြီး မကြာခင် သတိပြန်ရသည်။

အိပ်မက်ကြောင့် ပြန်ရှင်ရသူ

အမေရိကန်မှ မက်ဟော့တင်ဆိုသူသည် အသက် ၅-နှစ်အရွယ်၊ ၁၈၆၅-ခုနှစ်တွင် ဝမ်းလျှောရောဂါနှင့် သေဆုံးသွားရာ သူတို့မိသားစုပိုင် တောင်ယာအနီးတွင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြသည်။ နောက်နေ့ညတွင် မိခင်က သူသား မသေသေးဘူးဟု အိပ်မက်မက်သဖြင့် ခင်ပွန်းသည် အား ကလေးအလောင်း ပြန်ဖော်ကြည့်ရန် တိုက်တွန်းသည်။ ခင်ပွန်းသည်က သဘောမတူ။

ဒုတိယညတွင် အိပ်မက်ထပ်မက်ပြန်သည်။ ထင်ထင်ရှားရှား မက်ခြင်းဖြစ်၏။ ကလေးက မြေတွင်းထဲမှ တိုးထွက်နေရာ အပြင်သို့ ရောက်လှပြီဟု ဆိုသည်။ မိခင်က ငိုယိုတောင်းပန်လွန်းသဖြင့် ဖခင်နှင့် အဖော်များက အလောင်းကိုပြန်ဖော်ကြရာ မိခင်ပြောသည့်အတိုင်း ကလေးမှာ တိုးထွက်ထားသဖြင့် မြေတွင်းပြင်ပကို ရောက်လုနီးနီးဖြစ်နေသည်။ ဆရာဝန်ကိုခေါ်ပြသောအခါ ဆရာဝန်က သေဆုံးနေပါပြီဟု ဆိုသည်။ သို့သော် သူလက်ဖြင့် တစ်ချက်နှစ်ချက်ဆိုသလို နှလုံးကို နှိပ်ပေးလိုက်ရာ ကလေး၏မျက်တောင်များ ပြန်ခတ်လာပြီး မကြာခင် သတိပြန်ရသည်။ ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း ပြန်လည်ကျန်းမာခဲ့သည်။ သူ့အသက် ၉၀-အထိ လူ့ဘဝတွင်ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့သည်။ သူ့အလောင်း မြေမြှုပ်စဉ် အသုံးပြုသော သေတ္တာ၏လက်ကိုင်နှစ်ဖက်ကို အမြဲပြသလေ့ရှိ၏။

ခေါင်းဖွင့်နမ်းမှ ပြန်ရှင်လာသူ

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဒက်ထရွက်မြို့သူ ဆစ်စဟာဒယ်လ်ဖင်ဒီစိန်ပေါကို ၁၈၅၉-ခုနှစ်တွင်မွေးသည်။ အသက် ၁၇-နှစ်အရွယ်၌ တိုက်ဖျိုက်ရောဂါဖြစ်ပွားရာ သေဆုံးပြီဟု သတ်မှတ်ခြင်းခံရ မြတ်မင်္ဂလာ * ၆၄

သည်။ သုသာန်၌ မြေမြှုပ်ခါနီးအချိန်တွင် အစ်မဖြစ်သူက ညီမ၏အခေါင်းကိုဖွင့်၍ နမ်းသောအခါ သေသူက မျက်တောင်လှုပ်လာသည်။ အသက်ပြန်ရှင်ပြီး သီလရှင်ဘဝနှင့် အသက် ၁၀၀-ပြည့်သည်အထိ လူ့ဘဝကြီး၌ ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့၏။ သူမ၏အမည်မှာ “ဆင်းရဲသူများအတွက် ကူညီသည့် သီလရှင်ငယ်များဂိုဏ်း” တွင် ထင်ရှားခဲ့သည်။

ဂူဖောက်ခံရမှ ပြန်ရှင်လာသူ

စကော့တလန်မှ မာဂျီရီအယ်ဖင်စ ဘိုးသည် ဒွန်မြစ်ကမ်းနဖူးပေါ်မှ မြို့ကလေးတစ်မြို့တွင်နေသူဖြစ်သည်။ သူမ ကွယ်လွန်သောအခါ သူမဝတ်ဆင်သော ရွှေငွေ ရတနာတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားလျက် အလောင်းကို မြေမြှုပ်ကြသည်။

ထိုညတွင် သူမ၏အလောင်းကိုဖောက်ကြသည်။ သူမအလောင်းကို ခြေထောက်မှ ဆွဲထုတ်ရာ လှုပ်လာသဖြင့် သူမ၏လက်များ ပြန်ပြေးကြသည်။ သူမကလည်း သတိရလာပြီး ရပ်ကွက်ထဲ ပြန်ဝင်သည်။ အိမ်တွင် သူမ၏ယောက်ျားကလည်း သူမ မသေသေးဆိုပြီး အိပ်မက်ရာကတံခါးဖွင့်စဉ် ပြန်ဆုံကြသည်။ နောင် သူမသည် ခင်ပွန်းသည်ထက် အသက် ၅-နှစ်ပို၍ နေထိုင်ခဲ့သည်။

စိန်လက်စွပ်ကြောင့် ပြန်ရှင်သူ

စကော့တလန်မှ မာဂရက်ဆိုသူသည် ချားဆိုက်ဘုရားကျောင်းတော်မှ ဓမ္မဆရာ၏ဇနီးဖြစ်သည်။ ၁၆၇၄-ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။ သူမကို မြေမြှုပ်သောအခါ ရွှေငွေရတနာများ ပါရှိသဖြင့် မြေမြှုပ်ပေးရသူက ညအချိန်ပြန်တူးရ လွယ်ကူစေရန် အခေါင်းကို မသိမသာဖွင့်ထားပြီး အပေါ်မှ သစ်ကိုင်းခြောက်များကို ခြေကြီးနှင့်

ရောကာ ဖုံးအုပ်ထားခဲ့သည်။ ညအချိန်တွင် မြေမြှုပ်သူက အလောင်းကိုဆွဲထုတ်ပြီး စိန်လက်စွပ်ကို ဓားဖြင့်ဖြတ်ယူရာ လူသေက ထပြီးအော်သည်။ သူခိုးထွက်ပြေးသည်။ သူမလည်း အိမ်ကို ပြန်ပြေးနိုင်ခဲ့သည်။

ကိုယ်တိုင် ကျင်းမှထွက်လာသူ

အမေရိကန်မှ အသက် ၂၆-နှစ်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၀-ရက်နေ့တွင် ဟောလိဝုဒအရက်ဆိုင်မှ ယောက်ျားနောက်ကို လိုက်သွားခဲ့သည်။ အိမ်ရောက်သော် အဆိုပါယောက်ျားက သူမတွင်ပါလာသော လက်ဝတ်ရတနာများကိုယူပြီး သတ်လိုက်သည်။ သူမ၏အလောင်းကို တောစပ်သို့ယူသွားပြီး မြေမြှုပ်ခဲ့သည်။ မြေကျင်းမှာ မနက်လှသဖြင့် သူမသတ်ပြန်ရသောအခါ လက်ဖြင့်ယက်ပြီး ပြန်ထသည်။ ခရီးသွားတစ်ဦးက တွေ့သွားပြီး ဆေးရုံတင်ပေးရာက အသက်မသေဘဲ လူသတ်တရားခံကိုပါ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဆံပင်ကယ်၍ ပြန်ရှင်သူ

ပြင်သစ်သူ ဝိတိုရင်းသည် လှပသော သမီးပျိုဖြစ်သည်။ သတင်းထောက်တစ်ဦးနှင့် ချစ်ကြိုက်ရာ မိဘများက သဘောမတူသဖြင့် ဘဏ်တိုက် သူဌေးတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ချပေးခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေခဲ့။ မကြာခင် မကျန်းမမာဖြစ်ကာ အသက်သေဆုံးခဲ့သည်။

၁၈၁၀-ပြည့်နှစ်တွင် ဝိတိုရင်း သေဆုံး၍ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးစီးကြောင်းသတင်းကို ပထမချစ်သူက ကြားသိရသောအခါ အဝေးမှလိုက်လာသည်။ သူမ၏ လှပသောဆံပင်ကလေးများကို သိမ်းဆည်းထားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး ညအချိန်တွင်

အလောင်းကို ခိုးတူးသည်။ ဆံပင်ကို ဖြတ်တော့မည်ဟု ဆွဲလိုက်သောအခါ ဝိတိုရင်း သတိရကာ မျက်တောင်ခတ်သည်။ ဝိတိုရင်းကို ခိုးထုတ်သွားပြီး တိုးတိုးတိတ်တိတ်ဆေးကုရာက အသက်ရှင်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသည်။ နှစ်ပေါင်း ၂၀-ကြာပြီးသောအခါမှ ပြင်သစ်သို့ ပြန်လာသည်။ ဤတွင် မူလခင်ပွန်းသည်က တွေ့ရှိသွားပြီး ‘မယားခိုးမှု’နှင့် တရားစွဲသည်။ ရုံးတော်က သတင်းထောက်ကို အနိုင်ပေးသည်။

လေးရက်သေပြီးမှ ပြန်ရှင်သူ

ဗြိတိန်နိုင်ငံမှ လူတစ်ဦး တိုက်ဖျိုက်ရောဂါနှင့် သေဆုံးခဲ့ရာ ၄-ရက်ကြာအောင် မြေမြှုပ်ခဲ့သည်။ အလောင်းကို ဆေးကောလိပ်မှ ပြန်ဖော်၍ ပါမောက္ခက ဆေးကျောင်းသားများအား သင်ကြားစဉ် အသားကို ဓားနှင့်လှီးပြသည်။ ထိုစဉ် လူသေက ထအော်ပြီး ပါမောက္ခလက်ကို အတင်းဆွဲထားသည်။ သူ၏ဘဝအကြောင်းကို စာအုပ်ရေးခဲ့ရာ လူသိများခဲ့သည်။ သူ၏စာအုပ်ထဲတွင် -

“ကျွန်တော်သေတာ သုံးရက်ရှိပြီ၊ ဆွေမျိုးတွေက ငိုကြသည်။ အခေါင်းထဲထည့်စဉ် တားဖို့ သတိရသည်။ ဒါပေမဲ့ ပါးစပ်က လှုပ်မရသဖြင့် ဒီအတိုင်း သည်းခံခဲ့ရသည်။ လူတွေက အလောင်းကို မြေမြှုပ်ပစ်ကြသည်။ ဒါပေမဲ့ ဝိညာဉ်က သွားလာနေသည်။ လူတွေ ဘာလုပ်နေကြသည်ကို သိနေသည်” စသည်ဖြင့် အကျယ်တဝင့် ရေးသားခဲ့ရာ သူ၏စာအုပ်မှာ လွန်စွာ ကျော်ကြားခဲ့သည်။

ဆရာဝန်တင်ရွှေ

ကျမ်းကိုး ။ The Book of Lists No.3
(မြတ်မင်္ဂလာ စာစောင်၊ ၁၉၈၉-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ)

မြတ်မင်္ဂလာ သိမှတ်စရာ

မင်းစောထက်

တွံတေးဆရာတော် အရှင်ဣန္ဒက၏
အံ့ချီးပွယ် အလှူဒါနများ

ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်းမြို့နယ်၊ သီရိမင်္ဂလာ
မဟာစည်ရိပ်သာ၏ ဦးစီးပဓာနနာယက၊ ဓမ္မ
ကထိက ဗဟုဇနဟိတဓရဘွဲ့ရ တွံတေးဆရာ
တော် အရှင်ဣန္ဒကသည် မိမိ၏ သက်တော် ၅၁-
နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ကုသိုလ်အဖြစ် ထူးခြားသော
အလှူဒါနတစ်ခုကို ပြုခဲ့သည်။ ယင်းကား အခြား
မဟုတ်။ ဆရာတော်သည် မိမိကိုယ်တိုင်စီး၍
သာသနာပြုနေသော မစ်ဆူဘီရိုပါရဲရိုး (သာ/
၁၂၂၄) ကားကြီးကို နာရေးကူညီမှုအသင်း
(ရန်ကုန်)သို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သွားရောက်
လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆရာတော်၏ မွေးနေ့ကုသိုလ်မော်တော်
ကားအလှူကို နာရေးကူညီမှုအသင်း (ရန်ကုန်)
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်သူက လက်ခံရယူခဲ့ပြီး ဆရာတော်
အား ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာ ပြန်လည်ဆက်ကပ်ခဲ့
သည်။ ထိုမော်တော်ကားအလှူကို ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊
ဩဂုတ်လ ၂၂-ရက်နေ့က ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ဆရာတော်သည် မိမိ၏သက်တော် ၅၀-ပြည့်
မွေးနေ့အခါကလည်း နာရေးကူညီမှုအသင်း
(ရန်ကုန်)သို့ ငွေကျပ် ၁၀-သိန်း လှူဒါန်းခဲ့သည်
ဟု သိရသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၆၆

တွံတေးဆရာတော် အရှင်ဣန္ဒကက မိမိပိုင်မော်တော်ကားကို
ဦးကျော်သူလက်သို့ ပေးအပ်လှူဒါန်းနေစဉ်။

ထို့အပြင် ဆရာတော်သည် မိမိ၏ ၅၁-နှစ်
ပြည့် မွေးနေ့အလှူဒါနအဖြစ် ဗန်းမော်မြို့၊ ဇေယျ
မင်္ဂလာသာသနာ့ဗိမာန်တော်၌ သံဃာတော်
၄၇၅-ပါး၊ သီလရှင်အပါး ၂၀၀-တို့အတွက် ငွေ
ကျပ် သိန်း ၂၀၀-ကျော် တန်ဖိုးရှိ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊
သက်န်းတို့ကို ၈-၁၁-၂၀၁၃ နေ့တွင် လှူဒါန်းခဲ့
သည်။

ထို့အပြင် ဆရာတော်သည် အခြားအလှူ
ဒါနများအဖြစ် အင်းစိန်မြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ ပူးပေါင်း
ဆွမ်းလောင်းအသင်းကြီး (မိုလ်ဘိုင်း)သို့ မတည်
ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း ၄၀၀၊ တိပိဋကဆရာတော်

အရှင်သုမင်္ဂလာလင်္ကာရ (Ph.D)တည်ထောင်ခဲ့သော ကမ္ဘာအေးတိပိဋက မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်၊ စာချဆရာတော်များ ငွေပဒေသာပင်ရန်ပုံငွေအတွက် ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၊ အင်းစိန်ရွာမပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ရှိ စာချစာသင်သံဃာများနှင့် သီလရှင်များ စုစုပေါင်းအပါး ၁၇၀၀-ကျော်၏ ထာဝရဆွမ်းပဒေသာပင်အတွက် ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ သံဃာ့ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ ဝိနယာဓိကစာပြန်ပွဲ ဓမ္မပူဇာသဘင်၌ ရရှိသော အလှူငွေငါးသိန်းကျော် (၅၇၄၃၀၀/-) ကို အဆိုပါအခမ်းအနားကျင်းပရေးကော်မတီသို့ ပြန်လည်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ဆရာတော်သည် မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊ ၅၁-ရပ်ကွက်ရှိ မြဝတီမင်းကြီး ၁-လမ်း၊ ၂-လမ်း၊ ၃-လမ်းများကို နိုင်လွန်ကတ္တရာခင်းရာ၌ ငွေကျပ်သိန်း ၆၀၀-ကျော်ကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဓမ္မကထိကဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလနှင့် ပူးတွဲ၍ မန္တလေးသံဃာ့ပူဇော်ပွဲအတွက် လှူဒါန်းရာတွင် ဆရာတော်ဦးသုမင်္ဂလက ငွေကျပ် သိန်း ၁၀၀၀၊ ဆရာတော် အရှင်ဣန္ဒကက ငွေကျပ် သိန်း ၁၀၀-ကျော် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

* * *

အံ့ပွယ်ဖြစ်ရပ်မှန်

၁၉၆၃-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၃-ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နီဗာစကားပြည်နယ်၊ ဝက်စလေရန်တက္ကသိုလ်တွင် ကြုံတွေ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့မှ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူသည် တက္ကသိုလ်ရှိ ဂီတ

ခန်းမကို ဖြတ်သန်း၍ မိမိ၏ရုံးခန်းသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ် သူသည် ထိုဂီတခန်းမထဲ၌ ခေတ်ဟောင်းဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို ဝတ်ဆင်ထားသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။ အဝတ်အဆင် ထူးခြားသဖြင့် သူသည် ထိုအမျိုးသမီးကို စူးစိုက်ကြည့်ရာ မျက်စိရှေ့မှောက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ထိုအတွင်းရေးမှူးသည် ရုံးခန်းတွင်းရှိ မှတ်တမ်းဟောင်းများကို ရှာဖွေကြည့်ရှုရာ ၁၉၃၆-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၃-ရက်နေ့တွင် ထိုဂီတခန်းမထဲမှာပင် ဂီတဆရာမတစ်ဦး သေဆုံးသွားကြောင်း မှတ်တမ်းထဲ၌ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့

၁၉၆၃-ခုနှစ်တွင် အတွင်းရေးမှူးတွေ့မြင်လိုက်ရသော ၁၉၃၆-ခုနှစ်က ကွယ်လွန်ခဲ့သူ ဂီတဆရာမ၏ပုံ

ရသည်။ ထိုမှတ်တမ်းတွင် ထိုဆရာမ၏ဓာတ်ပုံကိုလည်း ပူးတွဲဖော်ပြထားရာ အံ့ဩမဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုဓာတ်ပုံရှင်မှာ မိမိတွေ့ခဲ့ရသော အမျိုးသမီးဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

အကိုး ■ ■ Ripley's Believe it or not (2004)

၁၄-ကြိမ်မြောက် လက်ထပ်တော့မည်
ဆွာဇီလန်ဘုရင်

ဆွာဇီလန်နိုင်ငံဘုရင်မှာ ဆွာဇီ(၃) ဖြစ်သည်။ သူ၏ ၁၄-ကြိမ်မြောက် လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကို မကြာမီအချိန်ကာလအတွင်း ဆင်နွှဲတော့မည်

ဆွာဇီလန်နိုင်ငံဘုရင် ဆွာဇီ(၃)

ဖြစ်သည်။ သူ၏ ၁၄-ယောက်မြောက်မိဖုရားမှာ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ဆိုင်ရာ အလှမယ်ပြိုင်ပွဲဝင် ဆင်ဒီဆွာလာမီနီဆိုသူဖြစ်ပြီး အသက် ၁၈-နှစ် အရွယ်ရှိသည်။ သူမသည် ၂၀၁၂-ခုနှစ်က အထက်တန်းပညာကို သင်ယူပြီးဆုံးခဲ့သည်။

ဘုရင်ဆွာဇီသည် လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ် အတွင်းက ကျင်းပခဲ့သော ကပွဲသဘင်တစ်ခု၌ သူ၏ ၁၄-ယောက်မြောက် မိဖုရားကို မိတ်ဆက် ကြေညာခဲ့သည်။ အဆိုပါပွဲတွင် သူမသည် ဟော်ဝင်သကော်တဖြစ်သော အနီရောင်ငှက် တောင်မွေးများကို ဦးခေါင်း၌ ဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။

ထိုလက်ထပ်မင်္ဂလာကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုရင် ဆွာဇီသည် သူ၏ အထိန်းအကွပ်မဲ့ ဘဝနေထိုင် မှုပုံစံအတွက် ဝေဖန်မှုများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။

ဆွာဇီလန်နိုင်ငံသည် တောင်အရှေ့အာဖရိက တွင် ရှိသည်။ နိုင်ငံ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမှာ ဆာ ဟာရသဲကန္တာရတွင် ပါဝင်သည်။ လူဦးရေ ၁- ဒသမ ၂-သန်းခန့်သာရှိသည်။ ဘုရင်ဆွာဇီ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုမှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း ၂၀၀- ရှိသည်။ နိုင်ငံတွင်းလူဦးရေ၏ ၇၀-ရာခိုင်နှုန်း သည် ဆင်းရဲမွဲတေသူများ ဖြစ်ကြသည်။

အကိုး ။ ။ Daily Eleven News နေ့စဉ်သတင်းစာ

(၁၈-၉-၂၀၁၃)

* * *

နင်လားဟဲ့ ကင်ဆာ

နာမည်ကျော် အမေရိကန်ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး ဗယ်လာရီဟာဗာ (၇၃-နှစ်)သည် အဆုတ်ကင် ဆာရောဂါကို ရရှိခဲ့သည်။ ကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်ကြီးများနှင့် ကုသရာ ဆရာဝန်ကြီးများ က လက်လျှော့ခဲ့ကြသည်။ ၃-လအတွင်း ကွယ် လွန်လိမ့်မည်ဟု ပြောကြသည်။ ဤသို့ အခြေ အနေဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရသော်လည်း ဗယ်လာရီ သည် ရောဂါကို အနိုင်မခံ၊ အရှုံးမပေး၊ သတ္တိရှိ စွာဖြင့် ကြံ့ကြံ့ခံရပ်တည်ကြိုးစားခဲ့သည်။

ဗယ်လာရီသည် (က) အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်း ကို ကျနစွာ ကြိုးစားရှုမှတ်ခြင်း၊ (ခ) ယောဂကျင့် စဉ်ကို ကျင့်ခြင်း၊ (ဂ) ပူပန်စိတ် မထားဘဲ အစာအာဟာရ ကောင်းများကို စားခြင်း၊ (ဃ)

ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းခြင်း တို့ကို ပြုခဲ့သည်။ ဤသို့ပြုသဖြင့် ယနေ့တိုင် အံ့ဖွယ်ကောင်းလောက် အောင် အသက်ရှင်လျက်ရှိသည်။

သူမကို ဆရာဝန်များက ၃-လအတွင်း သေဆုံးမည်ဟု ပြောကြား ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ၆-လကျော် အထိ ကောင်းမွန်စွာ အသက်ရှင် လျက်ရှိသည်။ ပုံတွင်မြင်ရ သည့်အတိုင်း ကျန်းကျန်းမာမာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုပုံကို ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၈-ရက်နေ့တွင် ရိုက်ကူးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အကိုး ။ ။ National Enquirer

(12-8-2013)

* * *

၃-လအတွင်း သေမည်ဟု ဆရာဝန်ကြီးများက ပြောခဲ့သော်လည်း ၆-လကျော်တိုင်အောင် မသေသေးဘဲ တက်ကြွပျော်ရွှင်နေသော ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး ဗယ်လာရီဟာဗာ

၆၉ * မြတ်မင်္ဂလာ

ကမ္ဘာတစ်ပတ်ပြေး၍ ရန်ပုံငွေအလှူ
ရှာဖွေလှူဒါန်းခဲ့သူ

စောဗုဒ္ဓန်မြတ်လှသော နွယ်စိန်ရှင် တွင်ခင်းနှစ်

ဩစတြေးလျနိုင်ငံသား အသက် ၅၂-နှစ် အရွယ်ရှိ တွင်ခင်းနှစ်သည် ကမ္ဘာတစ်ပတ်ပြေး သည့်ခရီးစဉ်ကို ၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၀-ရက်နေ့တွင် ဆစ်ဒနီပြဇာတ်ရုံမှ စတင်၍ ပြေးခဲ့ သည်။ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၃-ရက် နေ့တွင် အဆိုပါခရီးစဉ်မှာ အောင်မြင်စွာပြီးဆုံးခဲ့ သည်။ သူသည် ၂၆၀၀၀-ကျော်ကီလိုမီတာခရီး စဉ်ကို လပေါင်း ၂၀-ကျော် (၆၂၂-ရက်) ခြေကျင် ပြေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူသည် ကမ္ဘာ့တိုက်ကြီး ၅-တိုက်ရှိ သဲ ကန္တာရများနှင့် တောင်များကို အောင်မြင်စွာ ဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ဩစတြေးလျကုန်း မြတ်မင်္ဂလာ * ၇၀

တွင်းပိုင်းနှင့် တောင်အမေရိကရှိ အင်ဒီးစ်တောင် တန်းတို့ကို ဖြတ်သန်းရာ၌မူ အခက်အခဲများ ရှိခဲ့ သည်။

ထိုခရီးစဉ်အတွက် သူသည် အသိအမှတ်ပြု လက်မှတ် မရရှိသေးသော်လည်း Oxfam ပရဟိတအဖွဲ့အတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၄၉၀၀၀-ခန့် ရန်ပုံငွေ ရှာဖွေပေးနိုင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါခရီးစဉ်ကို ဒီဂျစ်တယ်ကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့က ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့သည်။

အကိုး ■ ■ Weekly Eleven News ဂျာနယ်

(၁၆-၉-၂၀၁၃)

* * *

ကမ္ဘာကျော် အကြားအမြင်ဆရာမ၏
အံ့ဖွယ်ဟောကိန်း

ကမ္ဘာကျော် အကြားအမြင်ဆရာ အမေရိကန် အမျိုးသမီး ဂျင်းဒစ်ဆင်သည် အံ့ဖွယ်ဟောကိန်း များကို မှန်ကန်စွာ ထုတ်ပြနိုင်သူဖြစ်သည်။

အံ့ဖွယ်ဟောကိန်းထုတ်နိုင်သူ ကမ္ဘာကျော် ဂျင်းဒစ်ဆင်

ဆီနီတာ ရောဘတ်ကနေဒါ

၁၉၆၈-ခုနှစ်၊ နှစ်ဦးပိုင်းက ငျင်းဒစ်ဆင်သည် လော့စ်အိန်ဂျလိမြို့ရှိ အင်ဗက်စတာဟိုတယ်တွင် ဟောပြောပွဲတစ်ခု၌ စကားပြောရန် သွားခဲ့သည်။ သူသည် ဟောပြောခန်းသို့ မရောက်မီ ဟိုတယ် စားဖိုဆောင်ကို ဖြတ်သန်းသွားရာမှ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်ကာ “ဒီနေရာမှာ ဆီနီတာရောဘတ် ကနေဒါ သေနတ်ပစ်ခံရလိမ့်မယ်။ ငါ့ရဲ့အမြင်အရ သူ့မျက်နှာမှာ သွေးအလဲလဲလိမ်း ယိုစီးကျပြီး ရှိနေတာကို မြင်လိုက်ရတယ်” ဟူ၍ ဟောကိန်း ထုတ်လိုက်သည်။

ဤသို့ ဟောကိန်းထုတ်သည့်အတိုင်းပင် ရောဘတ်ကနေဒါသည် ဇွန်လ ၆-ရက်၊ ၁၉၆၈-ခုနှစ်တွင် ယင်းဟောကိန်းထုတ်သည့်နေရာ၌ လုပ်ကြံခံရပြီး သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ဆီနီတာ ရောဘတ်ကနေဒါသည် အမေရိကန်သမ္မတ ဖြစ်သူ အက်ဖ်ကနေဒါ၏ညီ ဖြစ်သည်။

အကိုး ■ ■ Ripley's Believe it or not (2001)

* * *

ထူးဆန်းသော အိပ်မက်

၁၀၆၅-ခုနှစ်တွင် အရှေ့ရောမ အင်ပါယာ စစ်တပ်မှ ဘိုင်ဇင်တိုင် အညတရစစ်သားပျို ကလေးတစ်ဦးသည် ကင်းစောင့်နေရာမှ အိပ်ပျော် သွားသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် သူသည် အင်ပါယာ ဘုရင်မ ယူဒိုတိုင်၏အနီးတွင် ထိုင်လျက်ရှိနေ သည်ဟူ၍ မြင်မက်သည်။

သူသည် ကင်းစောင့်စဉ် အိပ်ပျော်နေသဖြင့် သက်ဆိုင်ရာတို့က မြင်တွေ့ကာ သေဒဏ်စီရင် ချမှတ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဘုရင်မသည် သူ့ အိပ်မက်အကြောင်း သိရှိသွားသဖြင့် သူ့ကို သေ

ဒဏ်မှ ချမ်းသာခွင့်ပေးလိုက်သည်။ စစ်သည် အလုပ်ကို ထမ်းဆောင်မြဲ ထမ်းဆောင်စေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၂-နှစ်ကြာသောအခါ အင်ပါယာ ဘုရင်ကြီး ကွန်စတန်တီနိုင်း (ဒသမြောက်)သည် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားသည်။ ဤတွင် ဘုရင်မသည် စစ်သားပျိုကလေး ရှိမန့်နက်စ်ကို လက်ထပ်လိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ရှိမန့်နက်စ်သည် စတုတ္ထမြောက်အင်ပါယာ ရှိမန့်နက်စ် ဖြစ်လာ လေသည်။

အကိုး ■ ■ Ripley's Believe It or Not.

မင်းစောထက်

ကျောင်းကုန်းမြို့

ဝါတွင်းနေ့စဉ်အလှူ

ကျောင်းကုန်းမြို့၊ ရပ်ကွက်(၁)(၂)နှင့် သစ်ဆိမ့်ကုန်းကျေးရွာရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်း ၁၉-ကျောင်း၊ သီလရှင်ကျောင်း တစ်ကျောင်းတို့ကို နှစ်စဉ် ဝါတွင်း ၃-လ ဝါတွင်းသံဃဒါန အရက်ဆွမ်းလောင်းလှူလျက် ရှိပါသည်။ ရေရှည်ကို မျှော်မှန်းလျက် ထာဝရပဒေသာပင်များလည်း စိုက်လှူထားပါသည်။ ၃၀-၆-၂၀၁၃-နေ့အထိ တက်အပ်ငွေ ၇၆၈၃၂၅.၂၀ ကျပ် ရှိပါသည်။

ပေးပို့သူ-ဇော်ညိုအေး(ကျောင်းကုန်း)

မြေပုံမြို့နယ်၊ ကမ်းထောင်းကြီးကျေးရွာ

နာရေးကူညီမှုအသင်း ဝါဆိုသင်္ကန်းအလှူ

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြေပုံမြို့နယ်၊ ကမ်းထောင်းကြီးရွာ၊ စေတနာရှင်များ နာရေးကူညီမှုအသင်းက သတ္တမအကြိမ် မြောက် ဝါဆိုသင်္ကန်းလှူဒါန်းပွဲကို ၁၃-၈-၂၀၁၃-ရက်နေ့တွင် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ-မောင်ချယ်ရီ(ကမ်းထောင်းကြီး)

ပင်လည်ဘူးမြို့နယ်၊ ကြာအိုင်ရွာ

ဝါတွင်းကာလ ဝတ်ရွတ်ပူဇော်ပွဲ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ပင်လည်ဘူးမြို့နယ်၊ ကြာအိုင်ကျေးရွာကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတကကြီးမှူး၍ ပရိတ်၊ ဓမ္မစကြာ၊ ပဌာန်းဒေသနာတော်များကို အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး၊ သက်ကြီးရွယ်အို ၅၀-ဦးတို့က ဝါတွင်းကာလတွင် အိမ်တိုင်းသို့ ညစဉ်ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေကြကြောင်း သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-ရွှေလင်း ပြည့်စုံ

ကောလင်းမြို့နယ်

ဆေးရုံသုံးပစ္စည်းအလှူ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကောလင်းမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့ဆေးရုံနှင့် တိုက်နယ်ဆေးရုံများသို့ ငွေကျပ် ၃၅-သိန်းတန် ဆေးရုံသုံးပစ္စည်းမျိုးစုံ ပေးအပ်လှူဒါန်းပွဲကို ၂၀၁၃-ခု၊ ဩဂုတ်လ ၁၂-ရက်က မြို့နယ်ပြည်သူ့ဆေးရုံ၌ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

လှူဒါန်းပွဲ၌ မြို့နယ်ကျန်းမာရေးဦးစီးမှူး ဒေါက်တာမြင့်ကျော်၊ ခံသာတိုက်နယ်ဆေးရုံ ဒေါက်တာဖြိုးမူယာဝင်း၊ ချောင်းနားတိုက်နယ်ဆေးရုံ ဒေါက်တာမင်းလွင်နှင့် ကောလင်းမြို့ မြို့မရပ်နေ အသက် ၈၄-နှစ် မွေးနေ့ရှင် ဦးဌေးမောင်၊ ဇနီး ဒေါ်တင်စိန်(ဒေါင်းမင်းသက်န်းတိုက်)မိသားစုများ တက်ရောက်ကြပါသည်။

ပေးပို့သူ-ကိုကိုညိုမိုး (ကောလင်း)

မိုးကောင်းမြို့၊ နန်းခွင်ရွာ

မဟာစည်ဝိပဿနာ တရားစခန်းပွဲ

တချင်ပြည်နယ်၊ မိုးကောင်းမြို့နယ်၊ နန်းခွင်ကျေးရွာ နရိန္ဒာရာမသီရိမင်္ဂလာကျောင်းတိုက်ကြီးတွင် တတိယအကြိမ်မြောက် မဟာစည်ဝိပဿနာ ၇-ရက်တရားစခန်းကို ၂၇-၂-၁၃-နေ့မှ ၅-၃-၁၃-နေ့ထိ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

တရားစခန်းကို မန္တလေးမြို့၊ စိန်ပန်း မဟာစည်ရိပ်သာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဝန်ဆောင်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဓရဝတ (ဓမ္မာစရိယ)အရှင်သူမြတ်က ဟောပြောပြသခဲ့ပါသည်။ တရားစခန်းတွင် ယောဂီစုစုပေါင်း ၃၂၀-ကျော် ဝင်ရောက်တရားအားထုတ်ကြပါသည်။

ပေးပို့သူ - စွဲကြူကြူအေး (နန်းခွင်)

ပုတီးကုန်းမြို့
ဓမ္မသဘင်

ပုတီးကုန်းမြို့၊ ဝါတွင်းနှင့် အထူးတရားပွဲများကျင်းပ
ရေးကော်မတီသည် နိုင်ငံကျော် ဓမ္မကထိက ဆရာတော်
ကြီးများကို ပင့်ဆောင်၍ 'နိုင်ငံကျော်ဓမ္မသဘင်' ကြီးများ
ကို ဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ၆-၃-၂၀၁၃-နေ့မှ ၇-၃-
၁၃-နေ့ထိ မဇ္ဈိမဂုဏ်ရည်ဆရာတော် ခေါက်တာကောဝိဒ၊
၂၂-၄-၂၀၁၃-နေ့တွင် စစ်ကိုင်း၊ ခင်မကန်သာသနာပြု
ဆရာတော် အရှင်ခေမိန္ဒ၊ ၂၃-၄-၂၀၁၃-နေ့တွင် တိပိဋက
ဆရာတော် အရှင်ကုဏ္ဍပါလ (ရမ္မာဝတီဆရာတော်)၊ ၂၄-
၄-၂၀၁၃-နေ့တွင် ဓမ္မဒူတ အရှင်ပညာဝရ(သိမ်ဇရပ်)ဆရာ
တော်တို့က ပုတီးကုန်း သကျမာရ်အောင်ဘုရားကြီးဝင်း
အတွင်း ဓမ္မသဘင်၌ တရားများ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါ
သည်။

ပေးပို့သူ - ဦးမြင့်ထွန်းအောင်

ပခုက္ကူမြို့၊ ဆွမ်းလောင်းအသင်းသုံးသင်း၏
တစ်ပြိုင်နက် ဆွမ်းလောင်းလှူပွဲ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ဒုတိယဝိသိဒ္ဓ
တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဘဒ္ဒန္တနေမိန္ဒ(ပခုက္ကူ)ဆရာ
တော်ကြီး၏ ၈၅-နှစ်မြောက်မွေးနေ့ကုသိုလ်အဖြစ် ပခုက္ကူ
မြို့ သာသနာ့အောင်မြေဆွမ်းလောင်းအသင်း၊ သာသနာ့
အောင်စည်ဆွမ်းလောင်းအသင်း၊ သာသနာ့နဂ္ဂဟဆွမ်း
လောင်းအသင်းများက အရက်ဆွမ်းလောင်းလှူပူဇော်ပွဲကို
၁၃၇၄-ခုနှစ်၊ ပြာသိုလ်ပြည့်ကျော် ၈-ရက်နေ့တွင် တစ်ပြိုင်
နက် လောင်းလှူပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ပေါက်မြို့နယ်မှ ကုသိုလ်ရှင်များ၊ မကွေးတိုင်းဒေသ
ကြီး စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ၊ ဆွေမျိုးတပည့်
ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမကုသိုလ်ရှင်များကောင်းမှုဖြင့် လောင်း
လှူပူဇော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ပေးပို့သူ - သိန်းဝင်း(စိုက်ပျိုးရေး)

ဘဝအလင်းရောင် စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနား

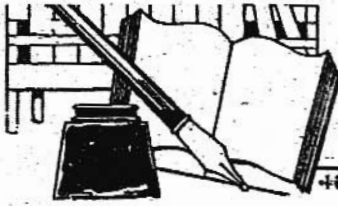
မိတ္ထီလာမြို့နယ်

ညောင်ပင်လျှိုရွာ၊ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ညောင်ပင်
လျှိုအုပ်စု၊ ညောင်ပင်လျှိုကျောင်းဆရာတော် ဦးထေရဝံသ
ဦးစီး၍ နေရာသီဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်းများ

ပို့ချလက်ရှိရာ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ယဉ်ကျေးလိမ္မာ
သင်တန်းဆင်း ဆုနှင်းသဘင်ပွဲနှင့် ဘဝအလင်းရောင်
စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲကို ၄-၅-၂၀၁၃-ရက်နေ့တွင် ညောင်
ပင်လျှိုကျောင်းရှိ ဓမ္မာရုံ၌ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ-မြမြတိုး(မိတ္ထီလာ)

မြတ်မင်္ဂလာ စာအုပ်စင်

သတင်းကောင်းသည် ပျဉ်းချောင်းလာသနာ ရာဇာဝင်း(ယင်းမာ)

ပျဉ်းချောင်းရွာသည် ပေါက်-ပခုက္ကူကားလမ်း အနီး၌ တည်ရှိသည်။ ပေါက်မြို့နှင့် ၁၇-မိုင်၊ ပခုက္ကူမြို့နှင့် မိုင် ၃၀-ကွာဝေးသည်။ အိမ်ခြေ ၂၆၉-နှင့် လူဦးရေ ၁၂၈၀-ဦး နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ ထိုရွာတွင် သာသနိကအဆောက်အဦများအပြင် အ-လ-ကကျောင်း၊ ကျန်းမာရေးဌာနခွဲ၊ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး စာကြည့်တိုက်၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး စသည့် အဆောက်အဦများ ရှိသည်။ လျှပ်စစ်မီးလည်း ရှိသည်။ ဆရာဦးဝင်း (ရာဇာဝင်း-ယင်းမာ)သည် ပျဉ်းချောင်းဒေသသို့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကွင်းဆင်းလေ့လာပြီး ထိုဒေသ၏ သာသနာထွန်းကားပုံနှင့် ဗဟုသုတအဖုံဖုံတို့ကို စုံလင်စွာ ဖော်ပြထားသည်။

ဤစာအုပ်တွင် ရှေးဟောင်းစေတီပုထိုးများ၊ ဇရပ်တန်ဆောင်း သိမ်ကျောင်းများ၊ မြို့နယ်အတွင်းမှ ဘွဲ့တံဆိပ်ရဆရာတော်များနှင့် ဒေသခံဆရာတော်များ၊ ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့များ၊ အလှူရှင်များ၊ ဒေသအလိုက် ဘာသာရေးပွဲဆင်နွှဲပွဲများကို တင်ပြထားသည်။ ထို့ပြင် စာဖတ်သူကို နောက်ဆုံး သေခြင်းတရားနှင့် ရဲရဲဝံ့ဝံ့

ရင်ဆိုင်နိုင်ရန်နှင့် နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်စေချင်သော စာရေးသူ၏စေတနာကို ဤစာအုပ်တွင် တွေ့ရသည်။ ပျဉ်းချောင်းဒေသခံများအဖို့ ဂုဏ်ယူဖွယ် မှတ်တမ်းတင်ထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်လည်းဖြစ်ပေသည်။ ဤလိုစာအုပ်မျိုး မြန်မာနိုင်ငံ ဒေသအသီးသီးမှ ထွက်ပေါ်လာနိုင်ပါက ကောင်းလေစွဟု တောင့်တမိပါသည်။

“ထို့ကြောင့် အသေလွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်လျှင် ဝိပဿနာဘာဝနာအလုပ်ကို ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့သာ ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် တိုက်တွန်းလိုသည်မှာ “အတ္တ သမံ ပေမံ နတ္ထိ” မိမိကိုယ်သာ အချစ်ဆုံးဟု ဆိုသော်လည်း သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် အချိန်ကုန်နေကြသည်။ မိသားစုအရေးသာမက ကိုယ့်အရေးပါ ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ နိဗ္ဗာန်ကို တကယ်လိုချင်လျှင် နီးစပ်ရာရိပ်သာမှာ တရားစခန်းဝင်ပါ။ ဆရာတော်များ၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာပါ။ အိမ်မှာလည်း တရားအားထုတ်ပါ။ ဘုရားရှင်လက်ထက်က အိမ်မှာနေရင်း တရားအားထုတ်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်သူတွေ များစွာရှိပါသည်။ အသေမဦးမီ ဉာဏ်ဦးလျှင် ...၊ စိတ်ကောင်းရှိ သီလဖြူ၊ ဝိပဿနာစွဲလျှင် သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ ကျွတ်လွတ်ရမည်သာ။ သို့ဆိုလျှင် နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ မဝေးတော့ပါ။” (စာမြည်း-စာ ၂၃၅)

ဖြန့်ချိရေး - သာသနဟိတာရာမကျောင်း
ပျဉ်းချောင်းရွာ၊ ပေါက်မြို့နယ်။

ဦးမင်္ဂလာ

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် သတင်းလွှာ

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

(၁) ဦးပေါက်ပေါက်ဦး+ဒေါ်ချိုချိုဦး မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (၂) ဒေါက်တာအောင်မျိုး၊ ၂၀၀၀/- (၃) ဦးစိန်မောင်+ဒေါ်ချိုချိုထွန်း၊ မရမ်းကုန်း၊ ၅၀၀/- (၄) ဖခင်ဦးကျော်တင်အားရည်စူး၍ မိခင် ဒေါ်မေခင်ရီ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၃၀၀၀/- (၅) ဦးခင်မောင်ချို+မမြင့်မြင့်စော မိသားစု၊ တာမွေ၊ ၁၀၀၀/- (၆) နှစ်ဖက်မိဘများကို ရည်စူး၍ ဦးသူရိန်ညွန့်+ဒေါ်ထက်ထားသွင်၊ သမီး-မကြေးမုံ သွင်၊ မငွေတာရီ မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (၇) ဗိုလ်မှူးစောဝင်းသိမ်း(ငြိမ်း)+ဒေါ်လှလှမိုး မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀/- (၈) ဦးမျိုးအောင်သိမ်း+ဒေါ်စောသီရိအေး မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀/- (၉) (ဗိုလ်မှူးကြီး-တင်ကြီး)(ဒု-ဝန်ကြီး၊ ငြိမ်း)+ဒေါ်ခင်နွဲ့နွဲ့ မိသားစု၊ ၅၀၀၀/- (၁၀) ကွယ်လွန်သူ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော (ဦးဝမ်းစံ+ဒေါ်ကရော) အစ်ကိုမောင်တို့အားရည်စူး၍ ဦးသန်းဌေး+ဒေါ်သီသီခိုင် မိသားစု၊ မြဝတီမြို့၊ ၁၀၀၀/-

ဓမ္မစာပေသင်တန်း ရန်ပုံငွေအလှူ

(၁) ကွယ်လွန်သူ မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဦးအောင်သိမ်း+ဒေါ်ညွန့်မေတို့အား ရည်စူး၍ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဇင်ဝေသိမ်း(ငြိမ်း)+ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း၊ သားသမီးမြေး မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (၂) ဆရာဦးဝင်းတင်နှင့် ၂၀၁၂- မာတိကာသင်တန်းသား/သူများ စုပေါင်းအလှူ၊ ၆၅၀၀/- (၃) ဒေါ်ခင်ခင်ထွေး၊ မသီသီဝင်း၊ ဒေါ်ခင်စောဝင်း၊ မငြိမ်းစုမြို့၊ ၁၅၀၀/- (၄) ဦးထူးအံ+ဒေါ်ဥမ္မာရွှေ၊ သား-မောင်ထူးအံလင်း၊ မောင်အာကာဟိန်း၊ ၅၀၀/- (၅) ဓမ္မစာပေသင်တန်းအလှူခံပုံးမှရငွေ ၂၅၀၀/- (၆) ဒေါက်တာကျော်စွာလှိုင်+ဒေါက်တာကြူကြူလွင်၊ သား- ကိုရဲကျော်စွာ၊ ကိုအောင်ကျော်စွာ၊ ကိုဇွဲကျော်စွာ မိသားစု၊ ၅၀၀/- (၇) ကွယ်လွန်သူ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော (ဦးဝမ်းစံ+ဒေါ်ကရော) အစ်ကိုမောင်တို့အား ရည်စူး၍ ဦးသန်းဌေး+ဒေါ်သီသီခိုင် မိသားစု၊ မြဝတီမြို့၊ ၁၀၀၀/- (၈)

ဒေါ်ထွေးထွေးစိုး၊ ၁၀၀၀/- (၉) အဘိဓမ္မာ၊ ဇီကာကျော်၊ ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂ၊ ဗုဒ္ဓဗေဒနာ(အခြေခံ)သင်တန်းသား/သူများ စုပေါင်းအလှူ၊ ၂၃၇၅၀/-

သံဃာ (၈၄၀၀၀) အရက်ဆွမ်းအလှူ

(၁) ဦးလူမော်ထွန်းနွဲ့+ဒေါ်ရီရီဌေး မိသားစု၊ မော်တင်တာဝါ၊ ၃၅၀၀/- (၂) ဦးထူးအံ+ဒေါ်ဥမ္မာရွှေ၊ သား-မောင်ထူးအံလင်း၊ မောင်အာကာဟိန်း၊ ၅၀၀/- (၃) သံဃာ(၈၄၀၀၀)ဆွမ်းအလှူခံပုံးမှရငွေ ၄၅၄၅၀/- (၄) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယဉ်အိ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၃၀၀/- (၅) ကိုဇော်ဌေးဝင်း+မစမ်းစမ်းနွယ် မိသားစု၊ ၃၀၀/- (၆) မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းအမှုဆောင်အဖွဲ့ (၈/၁၂) ၂၂၉၀၀/-

ရွှေတိဂုံအရက်ဆွမ်းတော်ပွဲအလှူ

(၁) ဦးသိန်းမောင်+ဒေါ်ပါးပါး စန္ဒီပရဆေး မိသားစု၊ ၄၀၀၀/- (၂) ဦးနေလင်းစိုး+ဒေါ်ခင်ဆွေဝင်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ၆၀၀/- (၃) ဒေါ်သန်းမြင့်၊ ၃၅၀/- (၄) ဝမ်းစမိုး ဆန်ရောင်းဝယ်ရေး၊ သာကေတ၊ ၃၀၀/-

သွေးလှူဒါန်းပွဲအလှူ

(၁) ဦးအောင်ကြည်ဝင်း+ဒေါ်ခင်သန်းမေ မိသားစု၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ ၃၀၀/- (၂) ဦးစိုးလှ မိသားစု၊ စိုးမိုးအောင်ကမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ ၃၀၀/- (၃) ဦးနေတိုး မိသားစု၊ စတိုင်မင်းသားဆံသ၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ ၃၀၀/- (၄) မောင်မြတ်ကို မိသားစု၊ စမ်းချောင်း၊ ၅၀၀/- (ရှေ့လဆက်ရန်)

အလှူငွေနှင့်စာများကို အောက်ပါလိပ်စာဖြင့်သာ ပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ဦးအောင်မွန် CJ-၀၂၈၄၁၄
ရုံးအဖွဲ့မှူး၊ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်
အာစာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း-၃၇၀၉၀၀

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သတင်း

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့၏ ၉-၆-၂၀၁၃ နေ့မှ ၁၄-၇-၂၀၁၃ နေ့အထိ လှူဒါန်းမှုများ စုစုပေါင်း ၁၃၅၀၀၀/-

- ၁။ ဆည်းဆာရိပ်ကိလာန ဘိုးဘွားများရိပ်သာ ၈၀၃/၈၀၅၊ မဟောသလေမ်း၊ ၁၂-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်အရှေ့ပိုင်းမြို့နယ် ၇၅၀၀၀/-
- ၂။ ဒေါ်ပညာသီ(၈၇-နှစ်)၊ မြို့မ ၁-လမ်း၊ ဟင်္သာတသီလရှင်စာသင်တိုက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ် ၃၀၀၀၀/-
- ၂။ အသက် ၉၀-ကျော်ဘိုးဘွား ၃-ဦး ၃၀၀၀၀/-
 - ၁။ ဦးအုန်းချို (၉၁) နှစ် ရမည်းသင်းမြို့နယ်
 - ၂။ ဒေါ်ခင်ကြည် (၉၄) နှစ် ရမည်းသင်းမြို့နယ်
 - ၃။ ဒေါ်မြင့်ကြည် (၉၁) နှစ် သန်လျင်မြို့နယ်

အသက် ၉၀-ကျော် ဘိုးဘွား ၁၀-ဦးအတွက် သီးခြားအလှူရှင် (ဒေါ်ရီရီခင်)အားရည်စူး၍ ဦးသန်းအောင်နှင့် သားသမီးမြေးမြစ်များကောင်းမှု။ (၁၀၀၀၀၀/-)

- ၁။ ဒေါ်အေးကြည် (၁၀၅) နှစ် နတ်မောက်မြို့နယ်
- ၂။ ဒေါ်လုံးသွယ် (၁၁၂) နှစ် နတ်မောက်မြို့နယ်
- ၃။ ဦးဖိုးကျော် (၉၈) နှစ် ပန်းတနော်မြို့နယ်
- ၄။ ဒေါ်လှဆုံ (၉၈) နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်
- ၅။ ဒေါ်ညို (၉၆) နှစ် တောင်ဥက္ကလာပ
- ၆။ ဒေါ်သိန်းခင် (၉၆) နှစ် လှိုင်သာယာမြို့နယ်
- ၇။ ဦးလှစိန် (၉၅) နှစ် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
- ၈။ ဦးညိုကြီး (၉၅) နှစ် နတ်မောက်မြို့နယ်
- ၉။ ဦးသန်း (၉၅) နှစ် အင်းစိန်မြို့နယ်
- ၁၀။ ဒေါ်အေး (၉၃) နှစ် နတ်မောက်မြို့နယ်

အသက် ၉၀-ကျော် ဘိုးဘွား ၁-ဦးအတွက် သီးခြားအလှူရှင် ဦးသိန်းလှိုင်+ဒေါ်လှလှမြင့် မိသားစု၊

မြတ်မင်္ဂလာ * ၇၆

အမှတ်-၁၅၉၊ ပေါက်ကုန်းလမ်း၊ လက်ပံတန်းမြို့။ (၁၀၀၀၀/-)

၁။ ဒေါ်ထွန်းရီ (၉၃)နှစ် ကွမ်းခြံကုန်းမြို့၊ ဘိုးဘွားအလှူ။

(၁) ဦးမောင်ဝင်း(မွေးနေ့အလှူ)+ဒေါ်ဘေဘီတု မိသားစု၊ ၁၆၊ တိုက်-၇၄/၇၆၊ အနော်ရထာလမ်း၊ အသက် ၉၀-ကျော် ဘိုးဘွား ၁၅-ဦးအတွက်၊ ၁၅၀၀၀၀/-

ပင်မအလှူ။

(၁) မအိအိချော၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂) ဦးချစ်ကြွင်း+ဒေါ်တင်တင်အေး မိသားစု၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃) ဒေါ်ချိုငယ်(မော်လမြိုင်မုန့်ဟင်းခါး)၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၄) အလှူခံပုံးမှ ရရှိငွေ၊ ၈၀၀၀/-၊ (၅) ဦးဇော်မိုး+ဒေါ်အေးအေးမျိုး မိသားစု၊ ယုဇနဥယျာဉ်မြို့တော်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆) ဦးမောင်မောင်ကျော်+ဒေါ်အေးအေးမော်၊ သမီး-ငြိမ်းမြတ်သူ၊ အလုံ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၇) ဒေါ်နန်းဆေး မိသားစု၊ ရွှေပေါက်ကံမြို့သစ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၈) ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်ဌေးဌေးရီ မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၉) ဒေါက်တာဦးမင်းဆွေ+ဒေါ်သန်းသန်း မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၀) ဒေါက်တာဦးမျိုးမင်း+ဒေါက်တာဒေါ်ခင်မျိုးဟန် မိသားစု၊ ဗဟန်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၁) ဦးစောထွန်း+ဒေါ်ခင်လှဝင်း မိသားစု၊ အင်းစိန်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၂) ဒေါ်ခင်ခင်လှ မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊ (၁၃) ဒေါ်ခင်အေး မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၄) ဦးစိုးလှ+ဒေါ်ခင်ဝင်းမြင့် မိသားစု၊ ၆၀၀၀/-၊ (၁၅) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယဉ်အိ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၆) ဦးသန်းလွင်+ဒေါ်ဇင်မိဝင်း မိသားစု၊ လှိုင်သာယာ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၇) ဦးစိန်သောင်း+ဒေါ်ရီရီခင် မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၈) ဦးမောင်မိုး+ဒေါ်မိုးစံ၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၉) ဦးစံမြ+ဒေါ်တင်

ငွေ မိသားစု၊ ပင်လောင်း၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၀) ဦးလှအောင်+
 ဒေါ်တင်သန်း မိသားစု၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ၅၀၀၀/-၊
 (၂၁) ဦးဉာဏ်မြင့်+ဒေါ်သန်းသန်းဝင်း မိသားစု၊ ကြည့်မြင်
 တိုင်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၂) ဦးဝင်းတင်+ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း
 မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၃) ဦးကျော်ဌေး+
 ဒေါ်တင်တင်မော် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/-၊
 (၂၄) ဦးခင်မောင်+ဒေါ်ကြည်ထွေး မိသားစု၊ သာကေတ၊
 ၃၀၀၀/-၊ (၂၅) ဦးသန်းဝင်း+ဒေါ်မေလွင်ရည် မိသားစု၊
 တောင်ကုတ်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၆) ဦးကျော်ကျော်+ဒေါ်ကြည်
 ကြည်မာ မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၇) ဦးဝင်းရွှေ+
 ဒေါ်မြမြဝင်း မိသားစု၊ အလုံ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၈) ဦးမျိုးနိုင်+
 ဒေါ်အုန်းမြင့် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၉)
 ဦးကျော်မြ မိသားစု၊ တာမွေ၊ ၃၀၀၀/-၊

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

(၁) ဒေါက်တာအောင်သူ+ဒေါ်ရှုအေး မိသားစု၊
 ကျောက်ကုန်း၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂) ဒေါက်တာသိန်းထွန်း+
 ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုး၊ သား-ဇော်တိုးထွန်း မွေးနေ့အလှူ၊
 အရှေ့ကြို့ကုန်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊

ပင်မအလှူ

(၁) ဦးသောင်းလှိုင်+ဒေါ်စောကြည် မိသားစု၊ မြေနီ
 ကုန်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂) မအိအိအော့ မိသားစု၊ သာကေတ၊
 ၃၀၀၀/-၊ (၃) အလှူခံပုံးမှ ရရှိငွေ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄)
 ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်မေသက်ရီ မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊ (၅)
 ဒေါက်တာသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုး မိသားစု၊
 သမီး-ခိုင်မာလာသိန်း(မွေးနေ့အလှူ)၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (၆)
 ဦးမောင်မောင်ကျော်+ဒေါ်အေးအေးမော်၊ သမီး-ငြိမ်းမြတ်
 သူ၊ အလုံ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၇) ဦးကောင်းရှည် မိသားစု၊
 သန်လျင်မြို့နယ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၈) ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်ဌေးဌေး
 ရီ မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၉) ဦးချစ်ကြိုင်+ဒေါ်
 တင်တင်အေး မိသားစု၊ ဗဟန်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၀) (ဦးတင်
 မြင့်+ဒေါ်မြအေး)တို့အား ရည်စူး၍ သမီး-ခင်သူဇာ၊
 သာကေတ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၁၁) မအိအိအော့၊ သာကေတ၊
 ၃၀၀၀/-၊ (၁၂) ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်မေသက်ရီ မိသားစု၊
 တ/ဥ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၁၃) ဆရာဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)၊
 ၃၀၀၀/-၊ (၁၄) ဒေါက်တာဦးမင်းဆွေ+ဒေါ်သန်းသန်း

မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၅) ဦးစောထွဋ်+ဒေါ်ခင်လဲ့ဝင်း
 မိသားစု၊ အင်းစိန်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၆) ဦးလှအုန်း+ဒေါ်သိတာ
 ထွေး မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၁၇) ဒေါ်ခင်ခင်
 လှ၊ မ/ဒဂုံ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၁၈) ဒေါ်ခင်အေး၊ လှည်းတန်း၊
 ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၉) ဦးစိုးလှ+ဒေါ်ခင်ဝင်းမြင့် မိသားစု၊
 ၆၀၀၀/-၊ (၂၀) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယဉ်အိ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊
 ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၁) ဦးရဲမြင့်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၂) ဦးစောနိုင်+
 ဒေါ်မူမူလှ၊ ၄၀၀၀/-၊ (၂၃) ဦးသန်းလွင်+ဒေါ်ဇင်မိဝင်း
 မိသားစု၊ လှိုင်သာယာ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၄) ဦးစိန်သောင်း+
 ဒေါ်ရီရီခင် မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၅) ဦးမောင်
 စိုး+ဒေါ်မိုးစံ မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၆) ဦးစံမြ+
 ဒေါ်တင်ငွေ မိသားစု၊ ပင်လောင်း၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၇) ဦးလှ
 အောင်+ဒေါ်တင်သန်း မိသားစု၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊
 ၅၀၀၀/-၊ (၂၈) ဦးကျော်ကျော်+ဒေါ်ကြည်ကြည်မာ
 မိသားစု၊ သား-သက်ဝိုင်းမှူး၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၉)
 ဦးဉာဏ်မြင့်+ဒေါ်သန်းသန်းဝင်း မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊
 ၅၀၀၀/-၊ (၃၀) ဦးဝင်းတင်+ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း မိသားစု၊
 ၃၀၀၀/-၊ (၃၁) ဦးကျော်ဌေး+ဒေါ်တင်တင်မော် မိသားစု၊
 ၃၀၀၀/-၊ (၃၂) ဦးခင်မောင်+ဒေါ်ကြည်ထွေး မိသားစု၊
 ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၃) ဦးသန်းဝင်း+ဒေါ်မေလွင်
 ရည် မိသားစု၊ တောင်ကုတ်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၄) ဦးဝင်းရွှေ+
 ဒေါ်မြမြဝင်း မိသားစု၊ အလုံ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၅) ဦးမျိုးနိုင်+
 ဒေါ်အုန်းမြင့် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၆)
 ဦးကျော်မြ မိသားစု၊ တာမွေ၊ ၃၀၀၀/-၊

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

(၁) ဒေါက်တာသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုး၊
 သား-ဇော်တိုးထွန်း(မွေးနေ့အလှူ)၊ အင်းစိန်၊ ၂၀၀၀၀/-၊
 (၂) ဒေါက်တာအောင်သူ+ဒေါ်ရှုအေး မိသားစု၊ ကျောက်
 ကုန်း၊ ၅၀၀၀/-၊

အသက် ၉၀-ကျော် ဘိုးဘွား ၁-ဦးအတွက်
 သီးခြားအလှူရှင် ဦးချစ်သောင်း+ဒေါ်အမာကြည်၊
 သမီး-ဒေါက်တာနင်းဖြူ မိသားစု။ (၁၀၀၀၀/-)

၁။ ဒေါ်စိန်စိန် (၉၀)နှစ် သပြေကုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာ

လယ်တီသရာတော်ဘုရားပြီး၏တပည့်

အနာဂါမိဆရာသမတ်ကြီး ဗိဇယနာအဖွဲ့ချုပ် (သန်လျင်)

အုတ်စိုစရင်ကွက်၊ ဝိဇ္ဇာလမ်း၊ သန်လျင်မြို့၊ ဇူလိုင်လ ၁၉၆၆ - ၂၀၄၃

၇-ရက်တရားစခန်းအလှူ။

(ယခင်လမှအဆက်)

(၈) ဂေါ်တင်ကြည့်သိန်း (ယောဝိ-၄၅)၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၉) ဂေါ်ဝေဝေလွိုင် (ယောဝိ-၄၇)၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၀) ဂေါ်နွယ်နွယ်ရီ (ယောဝိ-၄၈)၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၁) ဂေါ်ကြွေ (ယောဝိ-၅၀)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၁၂) ဂေါ်စန်း (ယောဝိ-၅၁)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၁၃) ဦးညွန့်ဝင်း (ယောဝိ-၆)၊ ၄၀၀ဝိ/-၊ (၁၄) ဂေါ်ထွေးမြ၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၁၅) ဂေါ်ခင်ရီ (ယောဝိ-၅၈)၊ ၂၀၀ဝိ/-၊ (၁၆) မောင်မြတ်ကိုကို(ယောဝိ- ၁၀)၊ ၂၀၀ဝိ/-၊ (၁၇) ဦးသောင်းခင်(ယောဝိ-၈)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၁၈) ဦးတင်ဝင်း (ယောဝိ-၇)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၁၉) ဂေါ်အုန်းမြင့်(ယောဝိ-၄၉)၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၀) ဂေါ်အေးအေးချို၊ (ယောဝိ-၅၄)၊ ၄၀၀ဝိ/-၊ (၂၁) ဂေါက်တာဦးသက်မှူး (ယောဝိ-၁၃)+ ဂေါ်စန်းစန်း မိသားစု၊ ၉၀၀ဝိ/-၊ (၂၂) ဂေါ်တင်မြင့် (ယောဝိ-၄၃)၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၃) ဦးမောင်မောင်လွင်၊ မင်္ဂလာစုံ၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၄) ဦးစိုးမြင့်အောင်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၅) ဦးမြင့်ဦး၊ မင်္ဂလာစုံ၊ ၁၀၀ဝိ/-၊ (၂၆) မိခင်ကြီး ဂေါ်စန်း (ယောဝိ-၇၀) အမှူးထား၍ မခိုင်၊ ဇော်-အုတ်သဲ ကျောက်ရောင်းဝယ်ရေး၊ ရွှေပြည်သာ၊ ၉၀၀ဝိ/-၊ (၂၇) ဂေါ်စန်း(ယောဝိ-၇၀)အမှူးထား၍ ဂေါ်စိုးစိုးမော်၊ ဇော်-အုတ်သဲကျောက်ရောင်းဝယ်ရေး၊ ၄၅၀ဝိ/-၊ (၂၈) ဂေါ်သက်မွန်(ယောဝိ-၆၈)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၂၉) ဂေါ်ခေမာမွန်(ယောဝိ-၆၆)၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၃၀) ဂေါ်စန်းစန်းမြင့် (ယောဝိ-၆၄)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၃၁) ဂေါ်ခင်နွဲ့မူ(ယောဝိ-၆၇)၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၃၂) ဂေါ်စန္ဒာ(ယောဝိ-၅၆)၊ ၂၀၀ဝိ/-၊ (၃၃) ဂေါက်တာထွန်းလွင်+ဂေါ်မြမြဝင်း၊ သားသမီးတစ်စု၊ ၁၀၀ဝိ/-၊ (၃၄) ဂေါ်ဌေးကြည်(ယောဝိ-၇၁)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၃၅) ဂေါ်စန်း(ယောဝိ-၇၀)၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၃၆) ဂေါ်ညွန့်ညွန့်ခင်(ယောဝိ-၅၅)၊ ၁၀၀ဝိ/-၊ (၃၇) ဦးစိန်ရွှေ+ဂေါ်သန္တာမြ၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၃၈) ဦးကိကိကျော် (ယောဝိ-၁၃)၊

၅၀၀၀/-၊ (၃၉) ဦးသီလာစာရ၊ ဖျာပုံ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၄၀) ဒေါက်တာဦးသက်မှူး(ယောဂီ-၁၃)+ဒေါ်စန်းစန်း၊ သား-
ကိုကျော်စိုးဝံ(ယောဂီ-၁၄)၊ ၆၀၀၀၀/-၊ (၄၁) ဒေါ်စိုးတင့်
(ယောဂီ-၆၁)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄၂) ဒေါ်မြမှီ(ယောဂီ-၄၂)၊
၁၀၀၀/-၊ (၄၃) ဒေါက်တာဦးသက်မှူး+ဒေါ်စန်းစန်း
အမှူးထား၍ သား-ကိုကျော်စိုးဝံ(ယောဂီ-၁၄)+မနန်းဆွယ်၊
သား-မင်းခန့်ပိုင်၊ ၄၅၀၀၀/-၊ (၄၄) ဦးမြပိုင်(ယောဂီ-
၅)၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄၅) ကွယ်လွန်သူ ဖခင်ကြီးဦးသန်းလွင်
၅-နှစ်ပြည့်အားရည်စူး၍ ဦးနေလင်းအောင်+ဒေါ်မိုးသီတာ
လွင်၊ သမီး-မခင်ရတနာလင်းလဲ့၊ ယုဇနဥယျာဉ်မြို့တော်၊
၁၅၀၀၀၀/-၊ (၄၆) ဦးရဲမြင့်(ယောဂီ-၂၁)၊ ၃၀၀၀/-၊
(၄၇) ဦးကြည်မြ(ယောဂီ-၁၁)+ဒေါ်မျိုးလွင်၊ ၂၀၀၀/-၊
(၄၈) မိခင်ကြီးဒေါ်စန်း(ယောဂီ-၇၀) အမှူးထား၍ ကိုဇော်
မင်းဦး+မဌေးဌေးမြင့် မိသားစု၊ ဇော်-အုတ်သဲကျောက်
ရောင်းဝယ်ရေး၊ ၄၅၀၀၀/-၊ (၄၉) ကိုအုန်းသန်း+မစုစု
လှိုင်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၅၀) ဦးဇာဂရ၊ ဒေးစွန်ပါ၊ ၅၀၀၀/-၊
(၅၁) ဒေါ်မြင့်စိုး(ယောဂီ-၄၁)အား အမှူးထား၍ ကိုဇော်
ဌေးဝင်း+မစန်းစန်းနွယ်၊ မြေး-မောင်ဥက္ကာ၊ ၄၅၀၀၀/-၊
(၅၂) ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)+ဒေါ်ယဉ်အိ(မင်္ဂလာ
ရောင်ခြည်စာပေ)၊ ၁၀၅၀၀၀/-၊ (၅၃) ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်မြမြညွန့်အားရည်စူး၍ ဦးစိန်ကြည်၊ သမီး-ဒေါ်ဖြူဖြူ
စိန် မိသားစု၊ ၄၅၀၀၀/-၊ (၅၄) ဒေါ်ကြည်ကြည်အေး
(ယောဂီ-၄၇)၊ ၃၀၀၀/-၊ (၅၅) ဒေါ်ငြိမ်းပို(ယောဂီ-၅၂)၊
၅၀၀၀/-၊ (၅၆) ဖခင်ဦးမောင်ထွေးအားရည်စူး၍ ကိုစော
ထွန်း(ယောဂီ-၁၂)+မမြငြိမ်းအေး မိသားစု၊ ၉၀၀၀၀/-၊
(၅၇) ဒေါ်သန်းဝင်းလှိုင်(ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြ)၊ ကြံခင်း၊
၄၅၀၀၀/-၊ (၅၈) ဦးသန်းဝင်း(ယောဂီ-၁၄)၊ ၁၀၀၀၀/-၊
(၅၉) ကိုကျော်သူရ(ယောဂီ-၁၅)၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၆၀)
ဦးသောင်းညွန့်(ယောဂီ-၁၆)+ဒေါ်သန်းလွင်(ယောဂီ-၅၈)
မိသားစု၊ ၄၅၀၀၀/-၊ (၆၁) ဒေါ်မြမြဝေ၊ ဒေါ်မြမြသင်း၊
ဒေါ်အေးအေးမုန် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၆၂) ဒေါ်ခင်နီ

(ယောဂီ-၆၆) ၁၅၀၀၀/-၊ (၆၃) ဦးသန်းထွန်း(မွေးနေ့ အလှူ)၊ ကမ္ဘာ့ငှာန်းနည်းပြဆရာ၊ ၄၅၀၀၀/-၊ (၆၄) ကိုခင်းဇော်(ယောဂီ-၂၀)၊ ၁၀၀၀၀/-၊

ဆွမ်းပဒေသာပင်အလှူ။

(၁) ကိုမောင်မောင်စိုး+မနှင်းသက်အေး မိသားစု၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၂) ဦးတင်အေး+ဒေါ်ရင်စိန်အေး အမျိုးသား၊ ဒေါ်ခင်မေအေး၊ ဒေါ်ခင်ဆွေအေး၊ ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်စောအေးနှင့် ဒေါက်တာနုနုအေး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၃) ကိုစောထွန်း(ယောဂီ-၁၂)+မမြတ်ငြိမ်းအေး၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄) ဦးကျော်လွင်+ဒေါ်ခင်ခင်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅) ဦးဝေလွင်+ဒေါ်ခင်နီလာစိန်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၆) ဦးအောင်ဝင်း(ကမ္ဘာ့ငှာန်းနည်းပြ)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၇) ဒေါ်မြမြသန်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၈) ဒေါ်စောမာလာ(ကမ္ဘာ့ငှာန်းနည်းပြဆရာမ)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၉) ဦးမြဆွေ+ဒေါ်ရင်ရွှေ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၀) ဖခင် ဦးဘိုစန်းအားရည်စူး၍ ဒေါ်ချို မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၁) ဗိုလ်မှူးကြီးစိုးလွင်(ငြိမ်း)၊ နာယက၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (၁၂) ဦးကျော်ရှိန်+ဒေါ်ခင်သောင်း (ယောဂီ ၁၄၄)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၃) ဦးစိုင်းကျော်စိုး+မညမ္မာ (ယောဂီ ၈၄)၊ ၁၀၀၀၀/-၊

(၁၄) ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါးအား ရည်စူး၍ ဒေါ်တင်ထွေး (အမှုဆောင်)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၅) ဒေါ်ခင်ဆွေလွင် (ယောဂီ-၈၅)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၆) မရွှေရည်ဝင်း၊ မြန်အောင်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၇) မခင်မြရီ၊ မြန်အောင်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၈) မအေးအေးမော်(ယောဂီ-၁၄၅)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၉) အရှင်ပဏ္ဍိတ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၀) မနှင်းယုမွန် (မွေးနေ့အလှူ)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၁) မိခင် ဒေါ်မြစန်းနှင့် မိုးကျော်၊ ပြည်စိုး၊ တင်ဇာကျော်၊ ရွှေတောင်ကြားလမ်း၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၂၂) ဦးအေးသောင်း(ယောဂီ-၇)+ဒေါ်လှမြိုင်၊ ဝင်းခယ်မ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၃) ဦးမင်းသိန်း၊ ၂၀၀၀/-၊

ငွေပဒေသာပင်အလှူ။

(၁) ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူများအား ရည်စူး၍ ဦးကျော်မြင့်၊ ညီမ-ဒေါ်သန်းသန်း၊ အောင်သပြေ ၁-လမ်း၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၂) အမိအဖ အဘိုးအဘွားများအားရည်စူး၍ ကိုတင်မျိုးဝင်း(ခ)ကိုအာကာ၊ ခေတ္တ-တောင်ကိုရီးယား၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၃) ဒေါ်မြင့်မြင့်(ယောဂီ-၁၆၂)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၄) ဦးကောဝိဒ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၅) ဦးမြဆွေ+ဒေါ်ရင်ရွှေ၊ ၅၀၀၀/-၊

ခရေကုန်းကျေးရွာ နေသိဒ္ဓိကျောင်းတိုက် ဝိပဿနာ ၇-ရက်တရားစခန်းအမှတ်တရ

လပုတ္တာမြို့နယ် ခရေကုန်းကျေးရွာ

နေသိဒ္ဓိကျောင်းတိုက် ဝိပဿနာ ၇-ရက်တရားစခန်း

လပုတ္တာမြို့နယ်၊ ခရေကုန်းကျေးရွာ၊ နေသိဒ္ဓိကျောင်းတိုက်၌ ပထမအကြိမ် သံဃာတော်များဦးဆောင်သော လယ်တီဗုဒ္ဓအနာဂါမိဆရာသတ်ကြီး ဝိပဿနာ ၇-ရက်တရားစခန်းကို ၁၁-၄-၂၀၁၃-နေ့မှ ၁၉-၄-၂၀၁၃ နေ့အထိ ကျင်းပ

ခဲ့ပါသည်။ ကမ္ဘာ့ငှာနာစရိယ ဦးဆောင်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝဏ္ဏိတ (မောင်းထောင်)၊ ဘဒ္ဒန္တဣဏမဉ္ဇ၊ (မင်္ဂလာမဉ္ဇ)ပရိယတ္တိကျောင်း၊ ဒါးက)နှင့် ကမ္ဘာ့ငှာန်းနည်းပြဆရာမ ဒေါ်ခင်ချိုချိုခိုင်(ပုသိမ်)တို့က တရားပြသခဲ့ကြပါသည်။ ယောဂီ ၉၅-ဦး တရားစခန်းဝင်ရောက်အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ-မပညာ (အနိန္ဒာမာ)

ဘိုးဘွားမိဘများ လွမ်းစေတီ

(Pagoda enshrined in Loving memory of Our parents & grand parents)

တည်ဆောက်နေဆဲ ဘိုးဘွားမိဘလွမ်းစေတီ

ဘိုးဘွားမိဘများကို လွမ်းဆွတ်တသ ပူဇော်သောအနေဖြင့် ကမ္ဘာတွင်သာမက မြန်မာ နိုင်ငံတွင်မရှိသေးသော ဘိုးဘွားမိဘများ အထိမ်းအမှတ်ပြု ဘိုးဘွားမိဘများ လွမ်းစေတီကို ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ခရိုင်၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့နယ်ရှိ ရွှေဘိုသန္တိသုခကျောင်းတိုက်၌ စတင်တည်ထားနေပါသည်။

တည်ထားရာ၌ အောက်ခြေမှ ပန်းတည် ခုံအထိ ပြီးမြောက်ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ထိုအတွက် အလှူရှင်များ၏ အလှူငွေသိန်းပေါင်း ၁၀၀-နီးပါး သုံးစွဲပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ တည်ဆောက်နိုင်ရန် အလှူငွေများ အထူးလိုအပ်လျက်ရှိပါသဖြင့် ဘိုးဘွားမိဘများကို လွမ်းဆွတ်တသသူတိုင်း လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

အလှူငွေများကို (၁) ဆရာတော် အရှင်ဉာဏဓဇ (ရွှေဘိုသန္တိသုခကျောင်းတိုက်၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့နယ်၊ ဖုန်း-၀၄၂၄၅၀၂၇)၊ (၂) ဆရာ

ကြီးမင်းယုဝေ (ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆) (၃) ဆရာဦးမျိုးသွင် (ကန်ကြီးထောင့်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၄၂၀၇၆၂၂၃၃) (၄) ပုသိမ်လှကြည် (၄၉၊ တာဝတိံသာလမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉၄၂၂၄၅၀၁၆၅)၊ (၅) ဆရာမဒေါ်စိန်ပုံ(ငြိမ်း) (အ-ထ-က၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၃၁၈၀၄၈၀၉)တို့ထံ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

အလှူရှင်များ
(ယခင်လမှအဆက်)
(၁၈၆) ဒေါက်တာသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုး မိဘနှစ်ပါးတို့ အမှူးထား၍ ဦးကျော်တိုးထွန်း၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၁၈၇) ဒေါက်တာသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုး မိဘနှစ်ပါးတို့ အမှူးထား၍ ဦးဇော်တိုးထွန်း၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၁၈၈) ဒေါက်တာသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုး မိဘနှစ်ပါးတို့ အမှူးထား၍ ဒေါ်ခိုင်မာလာသိန်း မိသားစု၊ ၆၆၂/ဘီ ၉-လမ်း(တောင်) အရှေ့ကြို့တုန်း၊ အင်းစိန်၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၁၈၉) ပုသိမ်-လှကြည်+ဒေါ်မြဝင်း မိသားစု၊ ပုသိမ်မြို့၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (ရှေ့လဆန်းရန်)

